

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

8 martie 2022 *

Cuprins

I.	Cadrul juridic	8
A.	Dreptul în materie de resurse proprii	8
1.	Deciziile referitoare la sistemul resurselor proprii	8
2.	Regulamentele privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii	8
3.	Regulamentul nr. 608/2014	11
4.	Regulamentul nr. 1553/89	11
B.	Dreptul vamal	12
1.	Codul vamal comunitar	12
2.	Codul vamal al Uniunii	15
3.	Regulamentul de aplicare	18
4.	Regulamentul de punere în aplicare	19
C.	Dreptul în materie de TVA	20
II.	Situația de fapt și procedura precontencioasă	22
A.	Situația de fapt	22
B.	Procedura precontencioasă	29
III.	Procedura în fața Curții	31
IV.	Cu privire la acțiune	31

* Limba de procedură: engleza.

A. Cu privire la admisibilitate	32
1. Cu privire la încălcarea dreptului la apărare al Regatului Unit în cursul procedurii precontencioase și în cadrul procedurii în fața Curții	32
a) Argumentația părților	32
b) Aprecierea Curții	33
2. Cu privire la caracterul insuficient al temeiului factual și juridic al motivului întemeiat pe o încălcare a dreptului Uniunii în materie de TVA, în special în ceea ce privește regimul vamal 42	36
a) Argumentația părților	36
b) Aprecierea Curții	37
3. Cu privire la încălcarea principiilor protecției încrederii legitime, securității juridice, estoppel și cooperării loiale	37
a) Argumentația părților	37
b) Aprecierea Curții	38
4. Cu privire la necompetența Curții, în cadrul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 TFUE, de a soluționa o cerere a Comisiei având ca obiect obligarea unui stat membru să pună la dispoziție un anumit quantum al resurselor proprii	40
a) Argumentația părților	40
b) Aprecierea Curții	41
5. Cu privire la caracterul prematur și la inadmisibilitatea cererii introductive în ceea ce privește perioada cuprinsă între 1 mai 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv ca urmare a emiterii deciziilor C 18 Breach care privesc această perioadă	44
a) Argumentația părților	44
b) Aprecierea Curții	44
B. Cu privire la fond	45
1. Cu privire la neîndeplinirea obligațiilor în materie de protecție a intereselor financiare ale Uniunii și de combatere a fraudei, precum și a obligațiilor care decurg din dreptul vamal al Uniunii	45
a) Cu privire la încălcarea articolului 310 alineatul (6) TFUE și a articolului 325 TFUE	46
1) Cu privire la obligațiile impuse statelor membre în temeiul articolului 325 TFUE	46
2) Cu privire la încălcarea obligațiilor impuse la articolul 325 TFUE	48

i)	Observații introductive	48
ii)	Evocarea caracteristicilor esențiale ale fraudei privind subevaluarea în discuție	48
iii)	Cu privire la cunoașterea de către Regatul Unit, încă de la începutul perioadei de încălcare, a caracteristicilor esențiale ale fraudei privind subevaluarea în discuție și a măsurilor eficiente pentru combaterea acesteia din urmă	49
iv)	Cu privire la neconformitatea cu articolul 325 alineatul (1) TFUE a mecanismului de control vamal aplicat de Regatul Unit în perioada încălcării pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție	51
b)	Cu privire la încălcarea obligațiilor impuse de reglementarea vamală a Uniunii	54
1)	Observații introductive	54
2)	Cu privire la încălcarea obligațiilor impuse la articolul 13 din Codul vamal comunitar și la articolul 46 din Codul vamal al Uniunii	56
i)	Argumentația părților	56
ii)	Aprecierea Curții	57
3)	Cu privire la încălcarea obligațiilor impuse la articolul 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare și la articolul 244 din regulamentul de punere în aplicare	60
4)	Cu privire la încălcarea obligațiilor impuse la articolul 220 alineatul (1) din Codul vamal comunitar și la articolul 105 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii	65
2.	Cu privire la neîndeplinirea obligațiilor impuse de dreptul Uniunii în materie de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale reprezentate de taxele vamale	66
a)	Cu privire la critica întemeiată pe încălcarea de către Regatul Unit a obligației sale de principiu de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale	66
1)	Cu privire la principiul răspunderii Regatului Unit pentru lipsa constatării pierderilor de resurse proprii tradiționale ale Uniunii	67
2)	Cu privire la răspunderea Regatului Unit pentru pierderile de resurse proprii ale Uniunii constatate în deciziile C 18 Snake	71
b)	Cu privire la critica întemeiată pe încălcarea de către Regatul Unit a obligației sale de a pune la dispoziție sume determinate ale resurselor proprii tradiționale	77
1)	Cu privire la argumentația Regatului Unit potrivit căreia Curtea trebuie să examineze mai întâi estimarea sa privind pierderile de resurse proprii tradiționale	78
2)	Cu privire la estimarea de către Comisie a quantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale potrivit metodei OLAF-JRC	80

3) Cu privire la estimarea de către Regatul Unit a cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale potrivit metodei HMRC	81
4) Cu privire la argumentația cu caracter general îndreptată împotriva metodei OLAF-JRC	82
5) Cu privire la estimarea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale pentru perioada cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014	84
6) Cu privire la estimarea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv	86
i) Cu privire la critica îndreptată împotriva metodei OLAF-JRC, întemeiată pe faptul că aceasta ar conduce la supraestimarea volumului importurilor care trebuie considerate subevaluate	86
ii) Cu privire la critica îndreptată împotriva metodei OLAF-JRC, întemeiată pe faptul că aceasta ar conduce la supraestimarea valorii importurilor care trebuie considerate subevaluate	88
7) Cu privire la impactul deciziilor C 18 Breach asupra estimării cuantumului pierderilor de resurse proprii pe care Comisia îl solicită pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv	92
8) Cu privire la rata de schimb care trebuie aplicată pentru a calcula cuantumul pierderilor de resurse proprii	95
9) Concluzie	96
3. Cu privire la neîndeplinirea obligațiilor în temeiul reglementării referitoare la TVA și la obligațiile de punere la dispoziție a resurselor proprii corespunzătoare	96
a) Argumentația părților	96
b) Aprecierea Curții	98
4. Cu privire la neîndeplinirea obligației de cooperare loială consacrate la articolul 4 alineatul (3) TUE	102
a) Argumentația părților	102
b) Aprecierea Curții	103
Cu privire la cheltuielile de judecată	106

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 4 alineatul (3) TUE – Articolul 310 alineatul (6) și articolul 325 TFUE – Resurse proprii – Taxe vamale – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Combaterea fraudei – Principiul efectivității – Obligația statelor membre de a pune la dispoziția Comisiei Europene resurse proprii – Răspundere financiară a statelor membre în cazul pierderilor de resurse proprii – Importuri de produse textile și de încălțăminte din China – Fraudă la scară largă și sistematică – Criminalitate organizată – Importatori care nu își

îndeplinesc obligațiile – Valoare în vamă – Subevaluare – Bază de impozitare a TVA-ului – Lipsa controalelor vamale sistematice întemeiate pe o analiză de risc și efectuate anterior acordării liberului de vamă pentru mărfurile în cauză – Lipsa constituirii sistematice de garanții – Metodă utilizată pentru estimarea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale referitoare la importurile care prezintă un risc important de subevaluare – Metodă statistică întemeiată pe prețuri medii stabilite la nivelul Uniunii – Admisibilitate”

În cauza C-213/19,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 258 TFUE, introdusă la 7 martie 2019,

Comisia Europeană, reprezentată de L. Flynn și F. Clotuche-Duvieusart, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat inițial de F. Shibli și S. Brandon, precum și de Z. Lavery și S. McCrory și ulterior de F. Shibli și S. McCrory, în calitate de agenți, asistați de J. Eadie și I. Rogers, QC, precum și de S. Pritchard, T. Sebastian și R. Hill, barristers,

pârât,

susținut de:

Regatul Belgiei, reprezentat de J.-C. Halleux, P. Cottin și S. Baeyens, în calitate de agenți,

Republica Estonia, reprezentată de N. Grünberg, în calitate de agent,

Republica Elenă, reprezentată de M. Tassopoulou, în calitate de agent,

Republica Letonia, reprezentată inițial de K. Pommere, V. Soņeca și I. Kucina și ulterior de K. Pommere, în calitate de agenți,

Republica Portugheză, reprezentată de P. Barros da Costa și S. Jaulino, precum și de L. Inez Fernandes și P. Rocha, în calitate de agenți,

Republica Slovacă, reprezentată de B. Ricziová, în calitate de agent,

interveniente,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul L. Bay Larsen, vicepreședinte, domnul A. Arabadjiev, doamna A. Prechal (raportoare), domnii I. Jarukaitis, N. Jääskinen, doamna I. Ziemele și domnul J. Passer, președinți de cameră, domnii J.-C. Bonichot, T. von Danwitz, M. Safjan, A. Kumin și N. Wahl, judecători,

avocat general: domnul P. Pikamäe,

grefier: domnul M. A. Gaudissart, grefier adjunt,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 8 decembrie 2020,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 9 septembrie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea introductivă, Comisia Europeană solicită Curții să constate că:

- prin faptul că nu a contabilizat cuantumul corect al taxelor vamale și nu a pus la dispoziția acestei instituții cuantumul corect al resurselor proprii tradiționale și ale resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată (TVA) referitoare la anumite importuri de produse textile și de încălțăminte din China (denumite în continuare „importurile în cauză”), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolelor 2 și 8 din Decizia 2014/335/UE, Euratom a Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene (JO 2014, L 168, p. 105), al articolelor 2 și 8 din Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO 2007, L 163, p. 17), al articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (JO 2014, L 168, p. 39), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) 2016/804 al Consiliului din 17 mai 2016 (JO 2016, L 132, p. 85) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 609/2014”), al articolelor 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO 2000, L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184), al articolului 2 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind regimul unitar definitiv de colectare a resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată (JO 1989, L 155, p. 9, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 80), precum și al articolului 105 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1, denumit în continuare „Codul vamal al Uniunii”) și al articolului 220 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 648/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005 (JO 2005, L 117, p. 13, Ediție specială, 02/vol. 17, p. 220) (denumit în continuare „Codului vamal comunitar”),

ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor care îi reveneau în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE, al articolului 325 și al articolului 310 alineatul (6) TFUE, al articolelor 3 și 46 din Codul vamal al Uniunii, al articolului 13 din Codul vamal comunitar, al articolului 248 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3254/1994 al Comisiei din

19 decembrie 1994 (JO 1994, L 346, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 6, p. 233) (denumit în continuare „regulamentul de aplicare”), al articolului 244 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 (JO 2015, L 343, p. 558, denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare”), al articolului 2 alineatul (1) literele (b) și (d), al articolelor 83 și 85-87, precum și al articolului 143 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, și rectificare în JO 2007, L 335, p. 60, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/69/CE a Consiliului din 25 iunie 2009 (JO 2009, L 175, p. 12) (denumită în continuare „Directiva 2006/112”),

pierderile de resurse proprii tradiționale corespunzătoare care trebuie puse la dispoziția Comisiei, cu deducerea cheltuielilor de colectare, ridicându-se la:

- 496 025 324,30 euro în 2017 (până la 11 octombrie 2017 inclusiv);
- 646 809 443,80 euro în 2016;
- 535 290 329,16 euro în 2015;
- 480 098 912,45 euro în 2014;
- 325 230 822,55 euro în 2013;
- 173 404 943,81 euro în 2012;
- 22 777 312,79 euro în 2011;
- prin faptul că nu i-a comunicat toate informațiile necesare pentru stabilirea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale și prin faptul că nu i-a furnizat, astfel cum îi solicitase, conținutul avizului serviciului juridic al Her Majesty’s Revenue & Customs (administrația fiscală și vamală a Regatului Unit, denumită în continuare „HMRC”) sau motivarea deciziilor de anulare a datoriilor vamale constatate, Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE și al articolului 2 alineatul (2) și alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 608/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii Europene (JO 2014, L 168, p. 29).

I. Cadrul juridic

A. Dreptul în materie de resurse proprii

1. Deciziile referitoare la sistemul resurselor proprii

- 2 În ceea ce privește perioada cuprinsă între luna noiembrie 2011 și 11 octombrie 2017 inclusiv (denumită în continuare „perioada încălcării”), pentru care, în cadrul prezentei proceduri, Comisia reproșează Regatului Unit diferite încălcări ale dreptului Uniunii, două decizii referitoare la sistemul resurselor proprii ale Uniunii erau aplicabile în mod succesiv, și anume Decizia 2007/436 și, începând cu 1 ianuarie 2014, Decizia 2014/335.
- 3 Potrivit articolului 2 alineatul (1) literele (a) și (b) din Decizia 2014/335, al cărui mod de redactare este în esență identic cu cel al articolului 2 alineatul (1) literele (a) și (b) din Decizia 2007/436, constituie resurse proprii înscrise în bugetul Uniunii veniturile din „resursele proprii tradiționale, care constau în [...] taxe din Tariful vamal comun și alte taxe stabilite sau care urmează să fie stabilite de către instituțiile Uniunii în legătură cu comerțul cu țările terțe” și, respectiv, „aplicarea unei cote uniforme, valabile pentru toate statele membre, la bazele armonizate de evaluare a TVA, stabilite în conformitate cu normele Uniunii”.
- 4 Articolul 8 alineatul (1) din aceste decizii prevede, la primul paragraf, că taxele din Tariful vamal comun, în calitate de resurse proprii ale Uniunii, sunt colectate de statele membre în conformitate cu dispozițiile de drept intern impuse prin acte cu putere de lege sau acte administrative care, după caz, sunt adaptate pentru a respecta cerințele impuse de normele Uniunii, și, la al treilea paragraf, că statele membre pun la dispoziția Comisiei resursele prevăzute la articolul 2 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din deciziile menționate.

2. Regulamentele privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii

- 5 În ceea ce privește perioada încălcării, două regulamente referitoare la punerea la dispoziție a resurselor proprii ale Uniunii au fost aplicabile în mod succesiv, și anume Regulamentul nr. 1150/2000 și, începând cu 1 ianuarie 2014, Regulamentul nr. 609/2014.
- 6 Potrivit articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 609/2014, al cărui conținut este în esență identic cu cel al articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1150/2000:
- „În scopul aplicării prezentului regulament, dreptul Uniunii asupra resurselor proprii tradiționale la care se referă articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Decizia [2014/335] se constată de îndată ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute de reglementările vamale privind înscrierea sumei cuvenite și notificarea debitorului.”
- 7 Articolul 6 alineatul (1) și alineatul (3) primul și al doilea paragraf din Regulamentul nr. 609/2014, al cărui conținut este în esență identic cu cel al articolului 6 alineatul (1) și alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 1150/2000, prevede:

„(1) Contabilitatea resurselor proprii se ține de către trezoreria fiecărui stat membru sau de către organismul desemnat de fiecare stat membru și se structurează în funcție de natura resurselor.

[...]

(3) Drepturile constatate în conformitate cu articolul 2 se înscriu în evidența contabilă [desemnată în mod obișnuit ca «evidența contabilă A»], sub rezerva celui de al doilea paragraf din prezentul alineat, cel târziu în prima zi lucrătoare după cea de a nouăsprezecea zi din luna a doua următoare celei în care a fost constatat dreptul respectiv.

Drepturile constatate și neînscrise în evidența contabilă menționată la primul paragraf, deoarece nu au fost recuperate încă și nu s-a furnizat nicio garanție, se înscriu într-o contabilitate separată [desemnată în mod obișnuit ca «evidența contabilă B»], în termenul prevăzut la primul paragraf. Statele membre pot adopta această procedură atunci când drepturile constatate și acoperite de garanții fac obiectul contestațiilor și sunt susceptibile de a suporta modificări în urma soluționării litigiilor apărute.

[...]

- 8 În redactarea sa inițială, articolul 9 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 609/2014, al cărui conținut era în esență identic cu cel al articolului 9 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1150/2000, prevedea:

„Conform procedurii definite la articolul 10, fiecare stat membru înscrie resursele proprii în creditul contului deschis în acest scop în numele Comisiei la trezoreria sa sau la organismul pe care l-a desemnat.”

- 9 De la 1 octombrie 2016, această dispoziție are următorul cuprins:

„Conform procedurii definite la articolele 10, 10a și 10b, fiecare stat membru înscrie resursele proprii în creditul contului deschis în acest scop în numele Comisiei la trezoreria sa sau la banca sa centrală națională. Sub rezerva aplicării unei dobânzi negative, astfel cum este menționat la al treilea paragraf, contul respectiv poate fi debitat numai în urma instrucțiunilor Comisiei.”

- 10 În redactarea sa inițială, articolul 12 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 609/2014, al cărui conținut era în esență identic cu cel al articolului 11 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 1150/2000, avea următorul cuprins:

„(1) Orice întârziere în înscrierea în contul menționat la articolul 9 alineatul (1) are drept rezultat plata de către statul membru în cauză a unor dobânzi de întârziere.

[...]

(3) Pentru statele membre care nu fac parte din Uniunea economică și monetară, rata dobânzii este egală cu rata aplicată de băncile centrale respective la principalele lor operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii de scadență, majorată cu două puncte procentuale, sau, pentru statele membre pentru care rata băncii centrale nu este disponibilă, rata cea mai apropiată aplicată pe piața monetară a statului membru în prima zi a lunii respective, majorată cu două puncte procentuale.

Rata respectivă se majorează cu 0,25 puncte procentuale pentru fiecare lună de întârziere. Rata majorată se aplică întregii perioade de întârziere.”

- 11 De la 1 octombrie 2016, articolul 12 alineatul (5) din Regulamentul nr. 609/2014, care înlocuiește articolul 12 alineatul (3) din acesta, prevede:

„Pentru statele membre care nu fac parte din Uniunea economică și monetară, rata dobânzii este egală cu rata aplicată de băncile centrale pentru principalele lor operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în cauză sau 0 %, alegându-se cea mai mare, majorată cu 2,5 puncte procentuale. Pentru statele membre pentru care rata băncii centrale nu este disponibilă, rata dobânzii este egală cu rata cea mai echivalentă aplicată în prima zi a lunii în cauză pe piața monetară a statului membru sau 0 %, alegându-se cea mai mare, majorată cu 2,5 puncte procentuale.

Rata respectivă se majorează cu 0,25 puncte procentuale pentru fiecare lună de întârziere.

Majorarea totală efectuată în temeiul primului și celui de al doilea paragraf nu depășește 16 puncte procentuale. Rata majorată se aplică întregii perioade de întârziere.”

- 12 Articolul 13 din Regulamentul nr. 609/2014, intitulat „Sume nerecuperabile”, al cărui conținut este în esență identic cu cel al articolului 17 din Regulamentul nr. 1150/2000, prevede:

„(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru se asigura că sumele corespunzătoare drepturilor constatate conform articolului 2 sunt puse la dispoziția Comisiei în condițiile prevăzute de prezentul regulament.

(2) Statele membre sunt eliberate de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare drepturilor constatate conform articolului 2 care se dovedesc imposibil de recuperat din oricare dintre motivele de mai jos:

(a) din motive de forță majoră;

(b) din alte motive care nu le sunt imputabile.

Sumele aferente drepturilor constatate sunt declarate nerecuperabile printr-o decizie a autorității administrative competente care constată imposibilitatea recuperării.

Sumele aferente drepturilor constatate sunt considerate nerecuperabile în termen de cel mult cinci ani de la data la care a fost constatată suma în conformitate cu articolul 2 sau, în caz de recurs administrativ sau judiciar, de la data adoptării, notificării sau publicării deciziei definitive.

[...]

(3) În termen de trei luni de la adoptarea deciziei administrative menționate la alineatul (2) din prezentul articol sau în conformitate cu termenele menționate la alineatul respectiv, statele membre transmit Comisiei un raport cuprinzând informații referitoare la cazurile în care s-a aplicat alineatul (2) din prezentul articol, cu condiția ca valoarea drepturilor implicate constatate să depășească 50 000 [de euro].

Raportul respectiv include toate aspectele necesare pentru o evaluare completă a motivelor menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) din prezentul articol, care au împiedicat statul membru în cauză să pună la dispoziție sumele respective, precum și măsurile care au fost adoptate de statul membru în vederea asigurării recuperării.

Raportul respectiv are la bază un model elaborat de Comisie. În acest scop, Comisia adoptă acte de punere în aplicare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 16 alineatul (2).

(4) Comisia comunică, în termen de șase luni de la primirea raportului prevăzut la alineatul (3), propriile observații statului membru în cauză.

Atunci când Comisia consideră necesar să solicite informații suplimentare, termenul de șase luni începe să curgă de la data primirii informațiilor suplimentare solicitate.”

3. Regulamentul nr. 608/2014

13 În ceea ce privește partea din perioada încălcării care a început la 1 ianuarie 2014, articolul 2 din Regulamentul nr. 608/2014, intitulat „Măsuri de control și de supraveghere”, prevede:

„[...]”

(2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru ca resursele proprii menționate la articolul 2 alineatul (1) din Decizia [2014/335] să fie puse la dispoziția Comisiei.

(3) În cazul în care măsurile de control și supraveghere se referă la resursele proprii tradiționale menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Decizia [2014/335]:

(a) statele membre efectuează verificări și cercetări privind constatarea și punerea la dispoziție a resurselor proprii respective;

[...]

(c) statele membre asociază și Comisia, la cererea acesteia, la inspecțiile pe care le efectuează. În cazul în care este asociată la o inspecție, Comisia are acces, în măsura necesară aplicării prezentului regulament, la documentele justificative pentru constatarea și punerea la dispoziție a resurselor proprii și la orice alt document adecvat legat de documentele justificative respective;

(d) Comisia poate efectua ea însăși inspecții la fața locului. Agenții autorizați de Comisie să participe la astfel de inspecții au acces la documente, astfel cum se prevede pentru inspecțiile menționate la litera (c). Statele membre facilitează efectuarea acestor inspecții;

[...]”

4. Regulamentul nr. 1553/89

14 Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1553/89 prevede:

„Baza resurselor TVA se determină pornind de la operațiunile impozabile prevăzute în articolul 2 din [A șasea directivă] 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare [(JO L 145, p. 1)] [...]”

15 Potrivit articolului 3 primul paragraf din acest regulament:

„Pentru un an calendaristic dat și fără a aduce atingere articolelor 5 și 6, baza resurselor TVA se calculează împărțind totalul veniturilor nete din TVA încasate de către statul membru în cursul celui an la coeficientul de colectare a taxei în cursul anului respectiv.”

B. Dreptul vamal

1. Codul vamal comunitar

16 Codul vamal comunitar se aplică importurilor în cauză care au fost efectuate în partea din perioada încălcării anterioară datei de 1 mai 2016.

17 Articolul 13 din acest cod prevedea:

„(1) Autoritățile vamale pot efectua, în conformitate cu condițiile stabilite de dispozițiile în vigoare, toate controalele pe care le consideră necesare pentru a garanta aplicarea corectă a legislației vamale și a celorlalte acte cu putere de lege care reglementează intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația particulară a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Comunității [Europene] și țările terțe, precum și prezența mărfurilor care nu au statut de mărfuri comunitare. Controalele vamale destinate să verifice aplicarea corectă a legislației comunitare pot fi efectuate într-o țară terță în cazul în care există un acord internațional care să autorizeze acest lucru.

(2) Controalele vamale, altele decât controalele inopinate, ar trebui să se bazeze pe o analiză a riscurilor prin folosirea unor procedee informatice, obiectivul acestora fiind stabilirea și cuantificarea riscului, precum și elaborarea măsurilor necesare pentru evaluarea acestora, pe baza criteriilor definite la nivel național, comunitar și, dacă este cazul, la nivel internațional.

În conformitate cu procedura comitetului, este definit un cadru de gestionare a riscurilor și sunt stabilite criteriile comune, precum și domeniile prioritare de control.

Statele membre, în colaborare cu Comisia, pun la punct un sistem computerizat pentru realizarea gestionării riscurilor.

(3) În cazul în care sunt efectuate controale de către autorități, altele decât autoritățile vamale, aceste controale sunt în strânsă coordonare cu acestea din urmă și au loc, pe cât posibil, în același moment și în același loc.

[...]”

18 Titlul II din codul menționat cuprindea un capitol 3 intitulat „Valoarea în vamă a mărfurilor”, compus din articolele 28-36.

19 Articolul 29 din același cod prevedea:

„(1) Valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității, ajustat, când este cazul, în conformitate cu articolele 32 și 33 [...]

[...]

- (2) (a) În acțiunea de stabilire dacă valoarea tranzacției este acceptabilă în sensul alineatului (1), faptul că vânzătorul și cumpărătorul sunt legați nu este în sine un motiv suficient pentru ca valoarea de tranzacție să fie considerată inacceptabilă. Atunci când este necesar, se examinează împrejurările în care s-a făcut vânzarea, iar valoarea de tranzacție este acceptată cu condiția ca legătura să nu fi influențat prețul. [...]

[...]

- (3) (a) Prețul efectiv plătit sau de plătit este suma plăților efectuate sau care trebuie efectuate de cumpărător către sau în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și include toate plățile efectuate sau care trebuie efectuate ca o condiție a vânzării mărfurilor importate de către cumpărător către vânzător sau de către cumpărător către o terță parte pentru a îndeplini o obligație a vânzătorului. [...]

[...]”

20 Potrivit articolului 30 din Codul vamal comunitar:

„(1) Atunci când valoarea în vamă nu poate fi stabilită în conformitate cu articolul 29, ea se determină prin parcurgerea succesivă a literelor (a), (b), (c) și (d) de la alineatul (2) până la prima din aceste litere în conformitate cu care această valoare poate fi stabilită [...]

(2) Valoarea în vamă așa cum este stabilită prin aplicarea prezentului articol este:

- (a) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export în Comunitate și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;
- (b) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export în Comunitate și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;
- (c) valoarea bazată pe prețul unitar care corespunde vânzărilor în Comunitate de mărfuri importate sau de mărfuri identice sau similare importate totalizând cantitatea cea mai mare, către persoane care nu au legătură cu vânzătorii;
- (d) valoarea calculată [...]

[...]”

21 Articolul 31 din acest cod avea următorul cuprins:

„(1) Atunci când valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi stabilită în conformitate cu articolul 29 sau 30, ea se stabilește pe baza datelor disponibile în Comunitate, utilizându-se mijloacele firești în concordanță cu principiile și dispozițiile generale ale:

- acordului de punere în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 [(JO 1994, L 336, p. 103), care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (JO 1994, L 336, p. 3)],

- articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994;
  - dispozițiilor prezentului capitol.
- (2) Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alineatului (1) nu se întemeiază pe:
- (a) prețul de vânzare în Comunitate pentru mărfurile produse în Comunitate;
  - (b) un sistem care prevede acceptarea în scopuri vamale a celei mai mari dintre cele două valori alternative;
  - (c) prețul mărfurilor de pe piața internă a țării exportatoare;
  - (d) costul de producție, diferit de valorile calculate care s-au stabilit pentru mărfuri identice sau similare în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) litera (d);
  - (e) prețurile de export către o țară care nu face parte din teritoriul vamal al Comunității;
  - (f) valorile în vamă minime
- sau
- (g) valorile arbitrare sau fictive.”

22 Articolul 68 din codul menționat prevedea:

„Pentru verificarea declarațiilor pe care le-au acceptat, autoritățile vamale pot:

- (a) efectua un control al documentelor care fac obiectul declarației și al documentelor de însoțire. Autoritățile vamale pot solicita declarantului să prezinte și alte documente în scopul verificării acurateței datelor de referință din declarație;
- (b) examina mărfurile și preleva mostre pentru analize sau pentru verificări detaliate.”

23 Articolul 71 din același cod avea următorul cuprins:

„(1) Rezultatele verificării declarației sunt utilizate în scopul aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile.

(2) Atunci când nu s-a procedat la verificarea declarației, dispozițiile menționate la alineatul (1) se aplică pe baza datelor de referință cuprinse în declarație.”

24 Articolul 217 alineatul (1) din Codul vamal comunitar prevedea:

„Orice valoare a drepturilor de import sau export care rezultă dintr-o datorie vamală [...] se calculează de autoritățile vamale de îndată ce intră în posesia datelor necesare și este înregistrată de autoritățile respective în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent (înscrierea în evidența contabilă).”

25 Potrivit articolului 218 alineatul (1) primul paragraf din acest cod:

„Atunci când ia naștere o datorie vamală în urma acceptării declarației pentru mărfuri pentru un alt regim vamal decât admiterea temporară cu scutire parțială de drepturi de import sau orice alt act cu același efect juridic ca această acceptare, valoarea corespunzătoare acestei datorii vamale este înscrisă în evidența contabilă de îndată ce a fost calculată și cel târziu a doua zi după ce mărfurilor li s-a acordat liberul de vamă.”

26 Articolul 220 alineatul (1) din respectivul cod prevedea:

„În cazul în care valoarea drepturilor rezultate dintr-o datorie vamală nu a fost înscrisă în evidența contabilă în conformitate cu articolele 218 și 219 sau a fost înscrisă la un nivel inferior sumei datorate legal, valoarea drepturilor ce urmează a fi recuperate trebuie înscrisă în evidența contabilă în termen de cel mult două zile de la data la care autoritățile vamale au luat cunoștință de situație și pot calcula suma datorată legal și stabili debitorul (înscrisiere ulterioară în evidența contabilă). Acel termen poate fi prelungit în conformitate cu articolul 219.”

27 Articolul 221 din același cod prevedea:

„(1) De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor se comunică debitorului în conformitate cu normele corespunzătoare.

[...]

(3) Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni în conformitate cu articolul 243, pe durata acțiunii.

(4) Atunci când datoria vamală este rezultatul unui act care, în momentul săvârșirii, putea declanșa urmărirea penală, valoarea poate fi comunicată debitorului, în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare, după expirarea perioadei de trei ani menționată în alineatul (3).”

2. Codul vamal al Uniunii

28 Codul vamal al Uniunii este aplicabil importurilor în cauză care au fost efectuate în cursul părții din perioada încălcării care a început la 1 mai 2016.

29 Articolul 3 din acest cod prevede:

„Autoritățile vamale sunt responsabile în primul rând de supravegherea comerțului internațional al Uniunii, contribuind astfel la un comerț echitabil și deschis, la punerea în aplicare a dimensiunii exterioare a pieței interne, a politicii comerciale comune și a celorlalte politici comune ale Uniunii cu un impact asupra comerțului, precum și la securitatea de ansamblu a lanțului de aprovizionare. Autoritățile vamale instituie măsuri care vizează, în special, următoarele:

- (a) protejarea intereselor financiare ale Uniunii și ale statelor membre ale acesteia;
- (b) protejarea Uniunii de comerțul inechitabil și ilegal și încurajarea activităților economice legitime;

- (c) garantarea securității și siguranței Uniunii și a rezidenților acesteia, protecția mediului, în cooperare strânsă cu alte autorități, dacă este cazul și
- (d) menținerea unui echilibru adecvat între controalele vamale și facilitarea comerțului legitim.”

30 Potrivit articolului 46 din codul menționat, intitulat „Gestionarea riscurilor și controalele vamale”:

„(1) Autoritățile vamale pot efectua orice control vamal pe care îl consideră necesar.

Controalele vamale pot consta în special în examinarea mărfurilor, prelevarea de eșantioane, verificarea corectitudinii și a caracterului complet ale informațiilor furnizate într-o declarație sau o notificare, precum și a existenței, autenticității, corectitudinii și valabilității documentelor, examinarea contabilității operatorilor economici și a altor registre, controlul mijloacelor de transport, inspecția bagajelor și a altor mărfuri transportate de către persoane sau aflate asupra acestora și efectuarea de anchete oficiale sau alte acțiuni similare.

(2) Controalele vamale, altele decât verificările prin sondaj, se bazează în principal pe analiza de risc, efectuată prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, cu scopul de a identifica și a evalua riscurile și de a elabora contramăsurile necesare, pe baza criteriilor stabilite la nivel național, la nivelul Uniunii și, în măsura în care este posibil, la nivel internațional.

(3) Controalele vamale se efectuează într-un cadru comun de gestionare a riscurilor, bazat pe schimbul de informații privind riscurile și al rezultatelor analizei de risc între administrațiile vamale și care stabilește criterii și standarde comune privind riscurile, măsuri de control și domenii de control prioritare comune.

Controalele bazate pe aceste informații și criterii se efectuează fără a aduce atingere altor controale efectuate în conformitate cu alineatul (1) sau cu alte dispoziții în vigoare.

(4) Autoritățile vamale recurg la gestionarea riscurilor pentru a identifica diferitele niveluri de risc asociate mărfurilor supuse controlului vamal sau supravegherii vamale și pentru a stabili dacă mărfurile vor fi supuse unor controale vamale specifice și, în caz afirmativ, locul în care se vor efectua aceste controale.

Gestionarea riscurilor trebuie să includă activități precum colectarea de date și informații, analiza și evaluarea riscurilor, stabilirea și luarea măsurilor necesare, precum și monitorizarea și revizuirea periodică a acestui proces și a rezultatelor obținute, pe baza surselor și a strategiilor internaționale, ale Uniunii și a celor naționale.

(5) Autoritățile vamale fac schimb de informații privind riscurile și de rezultate ale analizelor de risc în următoarele situații:

- (a) autoritatea vamală estimează că riscurile respective sunt semnificative și impun un control vamal și rezultatele controlului indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs sau
- (b) rezultatele controlului nu indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs, dar autoritatea vamală implicată consideră că probabilitatea producerii lui reprezintă un risc ridicat în alt loc din Uniune.

(6) La stabilirea criteriilor și a standardelor comune de risc, a măsurilor de control și a domeniilor de control prioritare menționate la alineatul (3), se ține cont de toate elementele următoarele:

- (a) proporționalitatea în raport cu riscul;
- (b) urgența necesității aplicării controalelor;
- (c) impactul probabil asupra fluxurilor comerciale, asupra fiecărui stat membru și asupra resurselor pentru control.

(7) Criteriile și standardele de risc comune menționate la articolul 3 cuprind toate elementele următoare:

- (a) o descriere a riscurilor;
- (b) factorii sau indicatorii de risc care trebuie utilizați pentru selectarea mărfurilor sau a operatorilor economici care urmează a fi supuși unor controale vamale;
- (c) natura controalelor vamale pe care trebuie să le efectueze autoritățile vamale;
- (d) durata de aplicare a controalelor vamale menționate la litera (c).

(8) Domeniile de control prioritare trebuie să acopere anumite regimuri vamale, tipuri de mărfuri, rute de trafic, moduri de transport sau operatori economici care fac obiectul unor niveluri ridicate de analiză de risc și de controale vamale într-o anumită perioadă, fără a aduce atingere altor controale efectuate în mod obișnuit de autoritățile vamale.”

31 Articolul 53 din același cod, intitulat „Conversii monetare”, prevede la alineatul (1):

„Autoritățile competente publică și/sau pun la dispoziție pe internet cursul de schimb aplicabil, în cazul în care o conversie monetară este necesară pentru unul dintre motivele următoare:

[...]

- (b) contravaloarea monedei euro în monede naționale este necesară pentru determinarea clasificării tarifare a mărfurilor și a cuantumului taxelor la import și la export, inclusiv a pragurilor de valoare din Tariful vamal comun.”

32 Articolele 70 și 74 Codul vamal al Uniunii prevăd norme referitoare la determinarea valorii în vamă a mărfurilor al căror conținut este în esență identic cu cel al normelor prevăzute la articolele 29-31 din Codul vamal comunitar.

33 Articolul 103 din codul menționat, intitulat „Prescrierea datoriei vamale”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Nicio datorie vamală nu se notifică debitorului după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală.

(2) În cazul în care datoria vamală a luat naștere ca rezultat al unui act care, la data la care a avut loc, putea face obiectul unei acțiuni judiciare penale, termenul de trei ani stabilit la alineatul (1) este extins la minimum cinci ani și la maximum 10 ani în conformitate cu legislația națională.”

34 Articolul 105 din același cod, intitulat „Termenul de înscriere în evidența contabilă”, prevede la alineatul (3):

„În cazul nașterii unei datorii vamale în alte condiții decât cele menționate la alineatul (1), înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care autoritățile vamale sunt în măsură să determine cuantumul taxelor la import sau la export în cauză și să ia o decizie.”

35 Articolul 191 din acest cod, intitulat „Rezultatele verificării”, prevede:

„(1) Rezultatele verificării declarației vamale se utilizează drept bază pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal sub care au fost plasate mărfurile.

(2) În cazul în care nu s-a procedat la verificarea declarației vamale, alineatul (1) se aplică în conformitate cu datele din declarația respectivă.

(3) Rezultatele verificării efectuate de autoritățile vamale au aceeași forță probatorie pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.”

3. Regulamentul de aplicare

36 Regulamentul de aplicare se aplică importurilor în cauză care au fost efectuate în cursul părții din perioada încălcării anterioare datei de 1 mai 2016.

37 Potrivit articolului 181a din acest regulament de aplicare:

„(1) Nu este necesar ca autoritățile vamale să determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza metodei valorii de tranzacție, în cazul în care, în conformitate cu procedura descrisă la alineatul (2), au îndoieli întemeiate că valoarea declarată reprezintă suma totală, plătită sau plătitibilă, menționată la articolul 29 din [Codul vamal comunitar].

(2) Atunci când autoritățile vamale au suspiciuni, precum cele descrise la alineatul (1), ele pot solicita informații suplimentare în conformitate cu articolul 178 alineatul (4). În cazul în care aceste îndoieli persistă, înainte de a lua o decizie finală, autoritățile vamale trebuie să informeze persoana în cauză, în scris, dacă se solicită acest lucru, cu privire la motivele pe care se întemeiază aceste îndoieli și să îi acorde acesteia un termen rezonabil de răspuns. Decizia finală și motivațiile acesteia sunt comunicate în scris persoanei interesate.”

38 Articolul 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare menționat prevede:

„Acordarea liberului de vamă este urmată de înregistrarea în conturi a drepturilor de import stabilite în funcție de datele declarației. În cazul în care consideră că verificările întreprinse pot conduce la stabilirea unui cuantum al drepturilor de import mai mare decât cel care rezultă din datele înscrise în declarație, autoritățile vamale cer în plus constituirea unei garanții care să acopere diferența dintre cuantumul calculat pe baza datelor din declarație și cel care se plătește în final pentru mărfuri. Cu

toate acestea, în loc să constituie această garanție, declarantul poate cere înregistrarea în conturi a cuantumului la care se ridică în final drepturile vamale care poate fi plătit pentru mărfuri.”

4. Regulamentul de punere în aplicare

39 Regulamentul de punere în aplicare este aplicabil importurilor în cauză care au fost efectuate în cursul părții din perioada încălcării care a început la 1 mai 2016.

40 Articolul 48 din acest regulament de punere în aplicare, intitulat „Dispoziții privind rata de schimb”, prevede la alineatul (1):

„Contravaloarea monedei euro, acolo unde este necesară în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) litera (b) din [Codul vamal al Uniunii], se stabilește o dată pe lună.

Rata de schimb care trebuie utilizată este rata cea mai recentă stabilită de Banca Centrală Europeană [(BCE)] înainte de penultima zi a lunii și se aplică pe toată durata lunii următoare.

Totuși, atunci când rata aplicabilă la începutul lunii diferă cu mai mult de 5 % de rata stabilită de [BCE] înainte de data de 15 a aceleiași luni, această din urmă rată se aplică începând cu data de 15 și până la sfârșitul lunii în cauză.”

41 Articolul 140 din regulamentul de punere în aplicare menționat, intitulat „Neacceptarea valorilor de tranzacție declarate”, prevede:

„(1) În cazul în care autoritățile vamale au îndoieli întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează la articolul 70 alineatul (1) din [Codul vamal al Uniunii], pot solicita declarantului să furnizeze informații suplimentare.

(2) În cazul în care îndoielile lor nu sunt eliminate, autoritățile vamale pot decide că valoarea mărfurilor nu se poate determina în conformitate cu articolul 70 alineatul (1) din [Codul vamal al Uniunii].”

42 Potrivit articolului 144 din același regulament de punere în aplicare, intitulat „Metoda determinării valorii în vamă pe baza datelor disponibile (metoda «fall-back»)”:

„(1) La determinarea valorii în vamă în conformitate cu articolul 74 alineatul (3) din [Codul vamal al Uniunii], se poate da dovadă de o flexibilitate rezonabilă în aplicarea metodelor prevăzute la articolul 70 și la articolul 74 alineatul (2) din [Codul vamal al Uniunii]. Valoarea determinată astfel se bazează, în cea mai mare măsură posibilă, pe valorile în vamă determinate anterior.

(2) Dacă nu se poate determina valoarea în vamă în conformitate cu alineatul (1), se utilizează alte metode adecvate. În acest caz valoarea în vamă nu se determină pe baza niciunui dintre elementele următoare:

(a) prețul de vânzare pe teritoriul vamal al Uniunii pentru mărfuri produse pe teritoriul vamal al Uniunii;

- (b) un sistem prin care, pentru determinarea valorii în vamă, se utilizează cea mai mare dintre două valori alternative;
- (c) prețul mărfurilor pe piața internă a țării exportatoare;
- (d) costul de producție, altul decât valorile calculate care s-au determinat pentru mărfuri identice sau similare în conformitate cu articolul 74 alineatul (2) litera (d) din cod;
- (e) prețurile pentru exportul într-o țară terță;
- (f) valorile în vamă minime;
- (g) valori arbitrare sau fictive.”

43 Articolul 244 din regulamentul de punere în aplicare, intitulat „Furnizarea unei garanții”, articol prin care se urmărește punerea în aplicare a articolului 191 din Codul vamal al Uniunii, prevede:

„Atunci când autoritățile vamale consideră că verificarea declarației vamale poate duce la un quantum mai ridicat al taxelor la import sau la export ori al altor impuneri care urmează să devină exigibile decât quantumul care rezultă din datele declarației vamale, acordarea liberului de vamă mărfurilor este condiționată de furnizarea unei garanții suficiente pentru a acoperi diferența dintre quantumul care corespunde datelor declarației vamale și quantumul care ar putea să fie exigibil în final.

Declarantul poate însă solicita notificarea imediată a datoriei vamale căreia îi pot fi supuse în cele din urmă mărfurile în loc să depună această garanție.”

C. Dreptul în materie de TVA

44 Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/112 prevede:

„Următoarele operațiuni sunt supuse TVA-ului:

[...]

(b) achiziția intracomunitară de bunuri efectuată cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către:

- (i) o persoană impozabilă care acționează ca atare sau o persoană juridică neimpozabilă, în cazul în care vânzătorul este o persoană impozabilă care acționează ca atare [...];

[...]

[...]

(d) importul de bunuri.”

45 Potrivit articolului 83 din această directivă:

„Pentru achiziția intracomunitară de bunuri, baza de impozitare se stabilește în funcție de aceleași elemente utilizate în conformitate cu capitolul 2 în scopul determinării bazei de impozitare pentru livrarea aceluiași bunuri pe teritoriul statului membru în cauză. În cazul operațiunilor considerate

achiziții intracomunitare de bunuri, prevăzute la articolele 21 și 22, baza de impozitare este reprezentată de prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilite la momentul livrării.”

46 Articolul 85 din directiva menționată prevede:

„Pentru importurile de bunuri, baza de impozitare este valoarea în vamă, stabilită în conformitate cu dispozițiile comunitare în vigoare.”

47 Articolul 86 alineatul (1) din Directiva 2006/112 are următorul cuprins:

„Baza de impozitare include următoarele elemente, în măsura în care acestea nu sunt deja incluse:

- (a) impozite, drepturi, prelevări și alte taxe datorate în afara statului membru de import și cele datorate ca urmare a importului, exceptând TVA-ul care este perceput;
- (b) cheltuieli accesorii, precum comisioane, cheltuieli de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație pe teritoriul statului membru de import, precum și cele care decurg din transportul către alt loc de destinație din Comunitate, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul apariției faptului generator.”

48 Articolul 87 din această directivă prevede:

„Baza de impozitare nu include următoarele elemente:

- (a) reduceri de preț cu titlu de sconturi pentru plată anticipată;
- (b) reduceri de preț și rabaturi acordate clientului și obținute de către acesta la momentul importului.”

49 Potrivit articolului 138 din directiva menționată:

„(1) Statele membre scutesc livrarea de bunuri expediate sau transportate către o destinație aflată în afara teritoriului lor respectiv, dar în cadrul Comunității, de către vânzător sau persoana care achiziționează bunurile sau în numele acestora, pentru o altă persoană impozabilă sau pentru o persoană juridică neimpozabilă care acționează ca atare într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor.

(2) Pe lângă livrarea de bunuri prevăzută la alineatul (1), statele membre scutesc următoarele operațiuni:

[...]

(c) livrarea de bunuri, constând într-un transfer către un alt stat membru, care beneficiază de scutire în temeiul alineatului (1) și al literelor (a) și (b) în cazul în care a fost efectuată pentru altă persoană impozabilă.”

50 Articolul 143 din aceeași directivă prevede:

„(1) Statele membre scutesc următoarele operațiuni:

[...]

(d) importul de bunuri expediate sau transportate dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță într-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, atunci când livrarea bunurilor respective de către importatorul desemnat sau recunoscut în temeiul articolului 201 ca persoană obligată la plata TVA este scutită în temeiul articolului 138;

(2) Scutirea prevăzută la alineatul (1) litera (d) se aplică în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul articolului 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c), numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziția autorităților competente ale statului membru al importului cel puțin informațiile următoare:

(a) numărul său de identificare TVA atribuit în statul membru în care are loc importul sau numărul de identificare TVA al reprezentantului său fiscal, care este obligat la plata TVA, atribuit în statul membru în care are loc importul;

(b) numărul de identificare TVA al clientului, căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu articolul 138 alineatul (1), atribuit în alt stat membru sau propriul număr de identificare TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu articolul 138 alineatul (2) litera (c);

(c) dovada faptului că produsele importate sunt destinate să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru.

Cu toate acestea, statele membre pot dispune ca dovada menționată la litera (c) să fie prezentată autorităților competente numai la cerere.”

II. Situația de fapt și procedura precontencioasă

A. Situația de fapt

51 Începând cu 1 ianuarie 2005, Uniunea Europeană a eliminat toate contingentele aplicabile importurilor de produse textile și îmbrăcăminte din țări membre ale Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), inclusiv din China.

52 La 20 aprilie 2007, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) a adresat statelor membre mesajul de asistență reciprocă 2007/015 pentru a le informa cu privire la riscul printre altele de subevaluare extremă a unor importuri de produse textile și de încălțăminte provenite din China care, în majoritatea cazurilor, erau efectuate de întreprinderi numite „întreprinderi paravan” („shell companies”), înregistrate doar în scopul de a da o aparență de legalitate unei operațiuni frauduloase, care, atunci când erau verificate, nu aveau adeseori sediul la adresa care fusese indicată autorităților vamale. OLAF preciza că, în majoritatea cazurilor examinate, valorile declarate erau într-adevăr sub 0,50 dolari americani (USD) pe kilogram (kg) și chiar mai mici de 0,10 USD pe kilogram. Având în vedere acest mecanism de fraudă (denumită în continuare

„frauda privind subevaluarea în discuție”), OLAF a invitat toate statele membre să supravegheze importurile lor de produse textile și de încălțăminte provenite în special din China pentru a identifica eventuale indicii ale unor importuri subevaluate, să efectueze controale vamale adecvate cu ocazia vămuirii unor astfel de importuri, pentru a verifica valorile în vamă declarate și pentru a se asigura că acestea reflectă valorile de piață reale ale acestora, precum și pentru a lua măsurile adecvate de protecție în cazul unei suspiciuni cu privire la prețuri facturate scăzute în mod artificial.

- 53 În acest scop, OLAF a pus la punct, pe baza unor studii științifice efectuate de Centrul Comun de Cercetare (JRC) al Comisiei, un instrument de evaluare a riscurilor bazat pe date la nivelul Uniunii (denumit în continuare „metoda OLAF-JRC”).
- 54 Această metodă constă mai întâi în calcularea unui „preț mediu corectat” („cleaned average price” sau „CAP”) (denumit în continuare „PMC”), numit și „prețul echitabil” („fair price” sau „fair value”), pentru fiecare cod de produs de opt cifre din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1821 al Comisiei din 6 octombrie 2016 (JO 2016, L 294, p. 1) (denumită în continuare „NC”), și care se încadrează în capitolele 61-64 din această nomenclatură (denumite în continuare „produsele în cauză”).
- 55 PMC se calculează pe baza prețurilor lunare la importul produselor în cauză provenite din China extrase din Comext, o bază de date de referință pentru statisticile detaliate ale comerțului internațional de bunuri administrată de Eurostat, pentru o perioadă de 48 de luni. Aceste prețuri exprimă o valoare pe kilogram pentru fiecare dintre cele 495 de coduri de produs de opt cifre din NC în cauză, precizând țara de origine și țara de destinație în Uniune.
- 56 În continuare, se calculează o medie pentru întreaga Uniune pe baza mediei aritmetice, cu alte cuvinte o medie neponderată a PMC din toate statele membre. Pentru calcularea acestei medii aritmetice, sunt excluse valorile extreme („outliers”), cu alte cuvinte valorile anormal de ridicate sau de scăzute, motiv pentru care prețul mediu este numit „corectat” sau „curățat” („cleaned”).
- 57 În sfârșit, se calculează o valoare echivalentă cu 50 % din PMC, care constituie „prețul minim acceptabil” („lowest acceptable price” sau „LAP”) (denumit în continuare „PMA”). PMA, exprimat de asemenea în preț pe kilogram, este utilizat ca profil sau prag de risc care permite autorităților vamale ale statelor membre să identifice valorile deosebit de scăzute declarate la import și, în consecință, importurile cu risc important de subevaluare.
- 58 Mesajul de asistență reciprocă 2009/001, transmis de OLAF la 23 ianuarie 2009, avea ca obiect operațiunea „Argus”, o operațiune cu o durată de șase luni în cadrul căreia OLAF efectuase supravegherea comerțului cu produsele în cauză provenite din diferite țări terțe, în principal din țări asiatice, și transmiterea în fiecare lună către statele membre a unei liste a importurilor din luna precedentă identificate ca fiind cu risc în ceea ce privește valoarea în vamă. Prin acest mesaj de asistență reciprocă, OLAF solicita statelor membre să îi comunice, în termen de patru săptămâni, instituirea unor profiluri de risc, să identifice importurile care prezintă un risc important de subevaluare și să efectueze verificări înainte de vămuirea mărfurilor în cauză, pe baza comunicărilor sale.

- 59 În anul 2011, în cursul operațiunii de control prioritar denumite „Discount” (denumită în continuare „ACP Discount”), coordonată de Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală a Comisiei și la care au participat toate statele membre, au fost aplicate PMA calculate conform metodei OLAF-JRC, ca profil de risc, potrivit recomandărilor care figurează în orientările elaborate în scopul acestei operațiuni, pentru a identifica și controla importurile produselor în cauză din China care au o valoare în vamă redusă în mod ciudat, astfel încât să fie suspecte. Regatul Unit a participat la operațiunea menționată, fără a aplica însă un astfel de profil de risc.
- 60 În anul 2014, OLAF a coordonat operațiunea vamală comună numită „Snake” (denumită în continuare „OVC Snake”), a cărei fază operațională a avut loc între 17 februarie și 17 martie 2014 și la care au participat toate statele membre, precum și autoritățile vamale chineze. Implicarea acestora din urmă urmărea obținerea unor declarații la export care să permită verificarea valorii în vamă declarate la importul în Uniune al produselor în cauză. În raportul final al OVC Snake, statele membre erau invitate să continue utilizarea profilurilor de risc bazate pe PMA, astfel cum au fost aplicate în cursul acestei operațiuni.
- 61 În urma controalelor efectuate de autoritățile Regatului Unit în cadrul operațiunii menționate pe baza profilurilor de risc respective, acestea au constatat că taxele vamale suplimentare trebuiau aplicate pentru 24 de operatori pentru importurile lor realizate într-o perioadă de trei ani cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014.
- 62 Între lunile noiembrie 2014 și februarie 2015, autoritățile Regatului Unit au comunicat operatorilor în cauză cererile de plată corespunzătoare prin emiterea a 24 de ordine de recuperare ulterioară, numite „decizii C 18” (denumite în continuare „deciziile C 18 Snake”). Cu toate acestea, în perioada cuprinsă între lunile iunie și noiembrie 2015, aceste autorități au anulat avizele respective.
- 63 La 16 ianuarie 2015, OLAF a inițiat o investigație îndreptată în mod specific împotriva anumitor state membre, printre care și Regatul Unit, și care privea o perioadă care începuse în anul 2013.
- 64 Între anii 2013 și 2016, operațiunea „Badminton” a fost, pe de altă parte, efectuată de HMRC și de poliția de frontieră a Regatului Unit. Această operațiune, care privea în principal fraudă privind TVA-ul, a fost la originea unei anchete penale care viza patru mari operatori importatori de produse textile din China în cadrul regimului vamal cu codul 42 în lista regimurilor vamale ale Uniunii, în temeiul căruia taxele vamale se plătesc la import, iar TVA-ul trebuie plătit ulterior în statul membru de destinație (denumit în continuare „regimul vamal 42”).
- 65 Între lunile februarie 2015 și iulie 2016, Regatul Unit a participat la mai multe reuniuni organizate de OLAF, consacrate fraudei privind subevaluarea în discuție.
- 66 La 19 și 20 februarie 2015, OLAF a organizat o primă reuniune bilaterală cu HMRC pentru a discuta despre monitorizarea OVC Snake și despre utilizarea PMC ca indicatori de risc ai unei subevaluări vamale.
- 67 Cu ocazia acestei prime reuniuni, OLAF a arătat că volumul importurilor care puteau fi subevaluate în mod fraudulos nu scăzuse și din statistici rezulta că Regatul Unit atrăgea mai mult comerț fraudulos cu produsele în cauză ca urmare a măsurilor care fuseseră luate de alte state membre împotriva fraudei privind subevaluarea în discuție. În ceea ce o privește, HMRC a indicat că urmărea să emită ordine de recuperare a TVA-ului și a taxelor vamale eludate

întreprinderilor care fuseseră înregistrate în cadrul OVC Snake, precum și în urma propriilor analize, până la o sumă totală de peste 800 de milioane de lire sterline (GBP) (aproximativ 939 760 000 de euro).

- 68 Regatul Unit și-a reiterat intenția de a efectua această recuperare în cadrul reuniunii ad-hoc din 25 și 26 februarie 2015 legate de fraudă privind subevaluarea în discuție, reuniune organizată de OLAF și la care au participat autoritățile statelor membre. În cursul acestei reuniuni, OLAF, deși a explicat că utilizarea mediilor naționale în profilurile de risc împiedica identificarea cazurilor evidente de subevaluare, a „recomandat cu fermitate” printre altele ca statele membre să utilizeze profiluri de risc adecvate pentru identificarea importurilor eventual subevaluate, să solicite constituirea de garanții pentru importurile identificate ca fiind suspecte în această privință și să efectueze investigații pentru stabilirea valorilor în vamă reale ale mărfurilor în cauză. OLAF a subliniat de asemenea că, deși PMA este un indicator de risc important, trebuiau să se aplice normele dreptului Uniunii în materie de determinare a valorii în vamă. Pe de altă parte, acesta a descris pierderile potențiale de resurse proprii tradiționale ale Uniunii care decurg din importurile care puteau fi subevaluate, în special din importurile în cauză. În ceea ce privește Regatul Unit, acesta a menționat, pentru perioada cuprinsă între lunile mai 2013 și martie 2015, pierderi potențiale de resurse proprii tradiționale în cuantum total de 589 676 121 de euro pentru un volum de aproape un miliard și jumătate de kilograme de produse vizate.
- 69 La 16 iunie 2015, OLAF a transmis mesajul de asistență reciprocă 2015/013, prin care a solicitat statelor membre să ia toate măsurile necesare de protecție pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii față de fraudă privind subevaluarea în discuție. În acest mesaj, OLAF a reiterat concluziile reuniunii ad-hoc din 25 și 26 februarie 2015.
- 70 În luna mai 2015, autoritățile din Regatul Unit au lansat operațiunea numită „Breach”, prima operațiune instituită pe teritoriul acestui stat prin care s-a urmărit în special combaterea fraudei privind subevaluarea în discuție (denumită în continuare „operațiunea Breach”).
- 71 Potrivit Regatului Unit, unul dintre scopurile acestei operațiuni, care ar fi încă în curs de desfășurare, era să se determine, în urma anulării a 24 de decizii C 18 Snake, valoarea în vamă a importurilor subevaluate identificate în cursul OVC Snake și să se solicite sumele din resursele proprii tradiționale eludate corespunzătoare.
- 72 Operațiunea menționată ar implica în special controale prelabile și vizite ulterioare care privesc aceste importuri suspecte, analize ale documentelor, audituri și inspecții, examinarea caracterului comercial al vânzărilor produselor în cauză și examinarea legăturilor dintre importator, agenții de expediție și alte întreprinderi, precum și activități de sensibilizare pentru importatori, destinate identificării activităților frauduloase. Ar fi fost realizate și aproximativ 30 de inspecții prelabile în ceea ce privește 13 expedieri care ar fi făcut obiectul unor controale fizice cu prelevare de eșantioane. În cadrul aceleiași operațiuni, ar fi fost emise mai multe ordine de recuperare ulterioară a taxelor vamale (denumite în continuare „deciziile C 18 Breach”).
- 73 La 28 iulie 2015, OLAF a organizat o a doua reuniune bilaterală cu HMRC, în cadrul căreia acesta din urmă a arătat în special că continua să desfășoare procedura de recuperare de taxe vamale în cuantum de peste 800 de milioane GBP, eventual pe cale judiciară, și că constituise un grup de acțiune multidisciplinară în cadrul operațiunii Breach pentru a examina situația importatorilor implicați în comerțul fraudulos. Cu toate acestea, potrivit HMRC, utilizarea unor indicatori de risc care se întemeiază pe PMC ar fi „contraproductivă și disproporționată” ținând seama de

volumul importurilor în cauză. OLAF a arătat că punerea în aplicare a acestor indicatori în anumite state membre a avut ca rezultat scăderea considerabilă a volumului traficului fraudulos, chiar dacă acesta se deplasase către alte state membre, în special Regatul Unit.

- 74 La 3 februarie 2016, OLAF a organizat o a treia reuniune bilaterală cu HMRC. Acesta din urmă a declarat că Regatul Unit controlase cele 16 întreprinderi identificate în cadrul OVC Snake. OLAF a recomandat din nou ca HMRC să recurgă la indicatorii de risc la nivelul Uniunii reprezentați de PMA. Acesta a subliniat că importurile în cauză, care erau considerate subevaluate și aflate la originea unor pierderi importante de taxe vamale, reprezentau un procent ridicat.
- 75 La 22 și 23 martie 2016, OLAF a organizat o a patra reuniune bilaterală cu HMRC. Acesta a reafirmat utilitatea punerii în aplicare a indicatorilor de risc la nivelul Uniunii ca măsură prealabilă la import și a propus mijloace practice pentru punerea lor în aplicare progresivă de către autoritățile Regatului Unit. OLAF a reexaminat situația, din care a reieșit că pierderile de resurse proprii tradiționale se intensificau în Regatul Unit, în principal ca urmare a recurgerii abuzive la regimul vamal 42.
- 76 În cadrul unei reuniuni care a avut loc în luna iulie 2016, OLAF a prezentat un raport care arăta că pierderile de resurse proprii tradiționale se accentuau în Regatul Unit.
- 77 În cursul unei reuniuni care a avut loc la 18 și 19 septembrie 2016, autoritățile franceze au prezentat rezultatele operațiunii numite „Octopus”, operațiune desfășurată de aceste autorități cu participarea altor zece state membre, printre care și Regatul Unit, și cu sprijinul OLAF.
- 78 Din raportul final privind această operațiune reiese că rețelele infracționale organizate se aflau la originea fraudei privind subevaluarea în discuție. Destinatarul declarat în declarațiile vamale în cauză era aproape întotdeauna o întreprindere numită „phoenix”. Marea majoritate a mărfurilor transportate, controlate la Calais (Franța) pe baza unor criterii predefinite, prezentau valori în vamă subevaluate, declarate în mod fraudulos în Regatul Unit în cadrul regimului vamal 42.
- 79 În luna octombrie 2016, autoritățile Regatului Unit au inițiat o operațiune experimentală, numită „Samurai”, care viza importurile efectuate de doi operatori care și-au încetat activitatea imediat după ce HMRC a contestat declarațiile vamale ale acestora.
- 80 La 1 martie 2017, OLAF și-a încheiat investigația privind punerea în aplicare în Regatul Unit a fraudei privind subevaluarea în discuție și a întocmit raportul (denumit în continuare „raportul OLAF”), din care reiese că, în această țară, importatorii au eludat cuantumuri ridicate ale taxelor vamale prezentând la import facturi false, facturi fictive și declarații vamale incorecte.
- 81 În acest raport, OLAF a evidențiat o creștere importantă a amplitudinii fraudei privind subevaluarea în discuție în Regatul Unit în perioada cuprinsă între anii 2013 și 2016. Această creștere importantă coincidea cu punerea în aplicare de către alte state membre a unor profiluri de risc bazate pe instrumentul de evaluare a riscurilor întemeiat pe PMA, conform recomandărilor OLAF.
- 82 Potrivit acestui raport, în perioada menționată, importurile frauduloase în Regatul Unit au crescut în mod semnificativ, din cauza caracterului inadecvat al controalelor efectuate de autoritățile vamale ale statului respectiv. În același raport, OLAF a arătat că, în anul 2016, peste 50 % dintre

produsele în cauză importate în Regatul Unit provenite de China au fost declarate sub PMA și aproximativ 80 % dintre pierderile totale de resurse proprii tradiționale ale Uniunii erau imputabile punerii în aplicare în Regatul Unit a fraudei privind subevaluarea în discuție.

- 83 În același raport, OLAF a precizat în plus că rețelele infracționale organizate care își desfășurau activitatea pe întreg teritoriul Uniunii se aflau la originea acestei fraude. Cea mai mare parte a importurilor în cauză în Regatul Unit, din care majoritatea erau efectuate prin utilizarea abuzivă a regimului vamal 42, priveau produse destinate comerțului ilicit și clandestin pe teritoriul altor state membre. În consecință, în raportul său, OLAF a apreciat că fraudă privind TVA-ul era de asemenea substanțială pe teritoriul statelor membre de destinație finală a mărfurilor în cauză, în special în Germania, în Spania, în Franța și în Italia.
- 84 Din raportul OLAF reiese că, în anul 2016, 87 % dintre importurile produselor în cauză cu valoare redusă cu destinația Regatul Unit au fost efectuate în cadrul regimului vamal 42, în timp ce, în acest an, regimul respectiv nu a fost utilizat decât pentru 15 % dintre importurile produselor în cauză provenite din China înregistrate pe teritoriul tuturor statelor membre. Potrivit OLAF, o asemenea disparitate ar confirma deplasarea către Regatul Unit a unor operațiuni frauduloase care vizează alte state membre.
- 85 Tot potrivit raportului menționat, Regatul Unit nu a aplicat profiluri de risc întemeiate pe PMA, contrar recomandărilor OLAF, și nu a efectuat controale vamale adecvate la import, cu excepția unei perioade de o lună, cu ocazia OVC Snake, și anume în perioada cuprinsă între 17 februarie și 17 martie 2014.
- 86 În consecință, potrivit raportului respectiv, Regatul Unit a pus în liberă circulație, fără a efectua controale vamale adecvate, produsele în cauză provenite din China care au făcut obiectul fraudei privind subevaluarea în discuție, astfel încât o parte substanțială a taxelor vamale datorate nu au fost colectate și nici puse la dispoziția Comisiei.
- 87 OLAF a calculat, în raportul său, quantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale care ar decurge de aici pentru perioada 2013-2016. Acesta a stabilit la 1 987 429 507,96 euro quantumul total al acestor pierderi și a defalcat acest quantum după cum urmează:
- 325 230 822,55 euro în ceea ce privește anul 2013;
  - 480 098 912,45 euro în ceea ce privește anul 2014;
  - 535 290 329,16 euro în ceea ce privește anul 2015;
  - 646 809 443,80 euro în ceea ce privește anul 2016.
- 88 Quantumurile pierderilor menționate au fost calculate stabilind, pentru fiecare cod de produs vizat din NC, cantitatea în kilograme a mărfurilor care au făcut obiectul importurilor în cauză, considerate subevaluate, și anume mărfurile declarate la o valoare inferioară PMA în cauză, apoi aplicând cota taxei vamale în vigoare rezultatului diferenței dintre valoarea astfel declarată și PMC al codului de produs vizat.
- 89 În sfârșit, în raportul său, OLAF a recomandat HMRC să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a recupera taxele vamale eludate în quantum de 1 987 429 507,96 euro și pentru a aplica indicatori de risc privind o subevaluare vamală.

- 90 În cadrul punerii în aplicare a Regulamentului nr. 608/2014, agenții Comisiei au efectuat, între lunile noiembrie 2016 și octombrie 2018, cinci inspecții în Regatul Unit privind printre altele fraudă privind subevaluarea în discuție.
- 91 Cu ocazia misiunii de inspecție 16-11-1, care a avut loc între 14 și 18 noiembrie 2016, Comisia, după ce a constatat că valoarea taxelor vamale care fuseseră retrase din evidența contabilă separată prevăzută la articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 609/2014, desemnată în mod obișnuit ca fiind „evidența contabilă B” (denumită în continuare „evidența contabilă B”), corespundeau datoriiilor suplimentare solicitate inițial prin emiterea a 24 de decizii C 18 Snake anulate ulterior, a invitat autoritățile Regatului Unit să determine valorile în vamă corespunzătoare tuturor declarațiilor vamale în cauză, să recalculeze taxele suplimentare datorate pentru aceste valori, să înscrie datoriile corespunzătoare în evidența contabilă B și să recupereze sumele în cauză în cel mai scurt termen. Aceasta a solicitat de asemenea autorităților menționate să îi furnizeze avizul serviciului juridic al HMRC, care, potrivit acestor autorități, motivase anularea deciziilor respective.
- 92 Comisia a întrebat de asemenea autoritățile menționate dacă aplicau instrumentul PMA dezvoltat de OLAF pentru a identifica importurile care prezintă un risc important de subevaluare, dacă efectuau controale fizice cu ocazia vămuirii mărfurilor în cauză și dacă solicitau în mod sistematic constituirea unei garanții care să acopere taxele care pot fi solicitate în conformitate cu articolul 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare.
- 93 În cursul misiunii de inspecție 17-11-1, care a avut loc între 8 și 12 mai 2017, Comisia a selectat 12 declarații vamale prezentate în primul trimestru al anului 2017 și care cuprindeau valori deosebit de reduse, în vederea unei verificări la fața locului. Examinarea acestor declarații a confirmat că cele 12 loturi corespunzătoare fuseseră puse în liberă circulație în Uniune fără control și fără constituirea unei garanții. Autoritățile Regatului Unit au admis că nu puseseră în aplicare măsurile solicitate de OLAF în urma operațiunii OVC Snake în anul 2014 și ulterior în raportul întocmit la finalul misiunii de inspecție 16-11-1. Ele au explicat că acest lucru se datora în principal avizului serviciului lor juridic potrivit căruia nu era disponibilă nicio metodă de evaluare acceptabilă. Totuși, importurile în cauză ar face obiectul unei examinări de către grupul de acțiune stabilit în cadrul operațiunii Breach. Comisia a solicitat din nou autorităților menționate să îi furnizeze o copie a avizului serviciului juridic al HMRC, care, potrivit acestora din urmă, motivase anularea deciziilor C 18 Snake.
- 94 În cadrul misiunii de inspecție 17-11-2, care a avut loc între 13 și 17 noiembrie 2017, cinci declarații vamale cu valori deosebit de reduse și privind importatori deja identificați în cadrul OVC Snake drept potențiali autori au fost examinate pe baza uneia dintre deciziile C 18 Snake, pentru o datorie vamală în cuantum total de 62 003 025,23 GBP (aproximativ 72 834 954 de euro). Totuși, în lipsa detalierii calculelor acestei datorii, s-a dovedit imposibilă stabilirea unei legături între aceasta din urmă și declarațiile vamale în cauză, ceea ce, potrivit HMRC, justifica anularea datoriei respective. În plus, întrucât agenții Comisiei au solicitat din nou ca autoritățile Regatului Unit să îi furnizeze o copie a avizului serviciului juridic al HRMC prin care se motiva anularea deciziilor respective, acestea au refuzat să admită cererea respectivă pentru motivul că documentul menționat era confidențial și supus protecției comunicărilor dintre un avocat și clientul său.
- 95 În cadrul misiunii respective, autoritățile Regatului Unit au informat agenții Comisiei cu privire la lansarea de către HMRC, la 12 octombrie 2017, a operațiunii numite „Swift Arrow”.

- 96 S-a explicat că profilurile de risc utilizate în cadrul acestei operațiuni nu erau întemeiate pe pragurile stabilite în temeiul metodei OLAF-JRC, ci pe praguri sau profiluri de risc naționale stabilite de HMRC numai pe baza importurilor în Regatul Unit și aceste praguri sau profiluri nu erau aplicate decât anumitor operatori identificați în prealabil ca desfășurând un comerț ilicit și clandestin. Containerele detectate de pragurile sau profilurile de risc respective făceau obiectul unor controale fizice din partea autorităților Regatului Unit cu ocazia vămii mărfurilor în cauză. În cazul în care aceste autorități considerau că valoarea declarată a mărfurilor respective nu este justificată, ele solicitau constituirea unei garanții înainte de acordarea liberului de vamă pentru aceste mărfuri.
- 97 În cursul misiunii de inspecție 18-11-1, care a avut loc între 16 și 20 aprilie 2018, au fost examinate 25 de declarații vamale referitoare la perioada cuprinsă între 12 octombrie 2017, începutul operațiunii Swift Arrow, și 31 decembrie 2017. S-a constatat că numai șapte dintre aceste declarații vamale care au o valoare extrem de redusă au fost identificate de aceleași praguri sau profiluri de risc, iar celelalte 18 containere au fost puse în liberă circulație fără să se conteste valoarea în vamă respectivă. Autoritățile Regatului Unit au indicat că, de la lansarea operațiunii Swift Arrow, pragurile sau profilurile de risc ale HMRC fuseseră ajustate pentru a include mai mulți operatori, coduri de NC și puncte de intrare, astfel încât, dacă importurile în cauză ar fi avut loc în aprilie 2018, aceste praguri sau profiluri de risc ar fi permis identificarea a 11 declarații suplimentare.
- 98 În plus, potrivit acestor autorități, mai mulți operatori selectați și-au întrerupt importurile din moment ce au fost incluși în pragurile sau profilurile de risc respective, au făcut obiectul unor controale vamale înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză și au trebuit să constituie garanții înainte de această acordare a liberului de vamă.
- 99 Autoritățile respective au refuzat însă să comunice Comisiei detaliile metodei de calcul utilizate de HMRC pentru a stabili garanțiile impuse în cadrul operațiunii Swift Arrow și pentru a stabili ordinele de recuperare ulterioară în acest cadru.
- 100 În luna mai 2018, opt decizii C 18 Breach au fost emise și înscrise în evidența contabilă B în ceea ce privește importurile efectuate începând cu 1 mai 2015 și considerate subevaluate, pentru o sumă totală de aproximativ 25 de milioane GBP (aproximativ 30 de milioane de euro).
- 101 În cadrul misiunii de inspecție 18-11-2, care a avut loc între 8 și 12 octombrie 2018, autoritățile Regatului Unit au menținut refuzul opus deja de acestea în cadrul misiunii de inspecție 18-11-1. În schimb, ele au confirmat că constataseră, în luna aprilie 2018, taxe suplimentare pentru șapte operatori, mai mulți dintre aceștia fiind deja identificați în cadrul OVC Snake, în valoare totală de 19 434 197,73 GBP (aproximativ 22 829 352 de euro).

B. Procedura precontencioasă

- 102 Prin scrisorile din 24 martie 2017 și din 28 iulie 2017, Comisia a solicitat Regatului Unit informații în legătură cu urmările raportului OLAF. Aceasta a arătat că nu primise informații suplimentare concrete din partea acestui stat și că nimic nu sugera că statul respectiv luase măsurile adecvate pentru a preveni fraudă privind subevaluarea în discuție. În lipsa unor informații contrare, Comisia a arătat că avea obligația de a solicita statului membru respectiv să pună la dispoziție un quantum al resurselor proprii tradiționale care corespundea pierderilor determinate de OLAF, după deducerea cheltuielilor de colectare.

- 103 În una dintre cele trei scrisori din 28 iulie 2017, Comisia a solicitat de asemenea să fie informată cu privire la măsurile luate de autoritățile Regatului Unit în legătură cu raportul misiunii de inspecție 16-11-1, reiterând în această privință cererea sa de a putea dispune de avizul serviciului juridic al HMRC care condusesse la anularea celor 24 de decizii C 18 Snake, precum și de lista înscrisurilor referitoare la fiecare dintre cele 24 de dosare, inclusiv detalierea calculelor efectuate pentru a constata datoriile vamale corespunzătoare.
- 104 Prin scrisorile din 8 august 2017 și din 12 octombrie 2017, Regatul Unit a răspuns la aceste scrisori ale Comisiei.
- 105 În ceea ce privește, mai întâi, raportul OLAF, Regatul Unit a arătat că fuseseră luate măsuri pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție, precum lansarea operațiunii Breach. Dreptul Uniunii nu ar impune un model special de control, astfel încât ar reveni fiecărui stat membru sarcina de a decide cu privire la cel mai bun mod de a aplica acest drept. În plus, măsuri de control vamal prelabile acordării liberului de vamă pentru mărfurile în cauză, cum ar fi constituirea de garanții, nu ar fi prin natura lor mai eficiente decât măsuri *a posteriori*, precum cele aplicate de Regatul Unit. Metoda OLAF-JRC nu ar fi nici fiabilă și nici adecvată, potrivit Regatului Unit, în măsura în care se bazează printre altele pe aplicarea datelor stabilite la nivelul Uniunii. În consecință, această metodă ar fi criticabilă și acesta ar constitui motivul pentru care Regatul Unit și-ar fi dezvoltat propria metodă, care nu ar cunoaște deficiențele celei recomandate de OLAF.
- 106 În continuare, în ceea ce privește măsurile care fuseseră luate ca urmare a raportului misiunii de inspecție 16-11-1, Regatul Unit a arătat că cele 24 de decizii C 18 Snake fuseseră anulate și sumele corespunzătoare retrase din evidența contabilă B ca urmare a imposibilității de a dovedi cuantumul valorilor reale ale mărfurilor importate, dar această imposibilitate ar fi fost remediată de un grup de experți în cadrul operațiunii Breach.
- 107 În sfârșit, Regatul Unit și-a reafirmat poziția potrivit căreia nu poate da curs cererii de comunicare a conținutului avizului serviciului juridic al HMRC care a condus la anularea celor 24 de decizii C 18 Snake, invocând motive de confidențialitate și de protecție a secretului profesional între un avocat și clientul său.
- 108 La 9 martie 2018, Comisia a adresat Regatului Unit o scrisoare de punere în întârziere.
- 109 Regatul Unit a răspuns Comisiei prin scrisoarea din 22 iunie 2018. În anexa la această scrisoare, statul membru menționat solicita să îi fie transmisă o versiune completă a raportului OLAF, din moment ce dispunea doar de o versiune incompletă a acestui raport, iar Comisia i-a furnizat răspunsuri la întrebările sale detaliate cu privire la metoda utilizată pentru calcularea cuantumului resurselor proprii tradiționale solicitate.
- 110 La 24 septembrie 2018, Comisia a adresat Regatului Unit un aviz motivat (denumit în continuare „avizul motivat”), în care a răspuns printre altele la solicitările formulate de acest stat membru în anexa la scrisoarea sa din 22 iunie 2018. Un termen de răspuns de două luni a fost acordat acestuia din urmă în avizul motivat.
- 111 La 19 decembrie 2018, întrucât nu a primit din partea Regatului Unit un răspuns la avizul motivat în acest termen, Comisia a decis să introducă o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în fața Curții, după ce această instituție a informat în prealabil statul membru respectiv, la 18 decembrie 2018, cu privire la intenția sa de a adopta o asemenea decizie în ziua următoare.

- 112 La cererea autorităților Regatului Unit și în urma a diferite schimburi informale între aceste autorități și serviciile Comisiei, la 9 ianuarie 2019, a avut loc o reuniune tehnică între autoritățile respective și aceste servicii. În cadrul acestei reuniuni tehnice, o societate de consultanță a prezentat concluziile unui raport a cărui întocmire îi fusese solicitată de Regatul Unit.
- 113 La 11 februarie 2019, Regatul Unit a transmis Comisiei răspunsul său la avizul motivat, care conținea acest raport în anexă.
- 114 La 7 martie 2019, după ce a examinat răspunsul respectiv, Comisia a introdus prezenta acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor.

III. Procedura în fața Curții

- 115 Prin Decizia președintelui Curții din 26 septembrie 2019, au fost admise cererile de intervenție în susținerea concluziilor Regatului Unit formulate de Regatul Belgiei, de Republica Estonia, de Republica Elenă, de Republica Letonia, de Republica Portugheză și de Republica Slovacă (denumite în continuare, împreună, „statele membre interveniente”).
- 116 Prin scrisoarea din 11 aprilie 2019, Regatul Unit a solicitat Curții să impună Comisiei să răspundă la întrebările adresate în cererea de informații numită „redefinită” care figurează în scrisoarea sa din 22 martie 2019, care le extindea pe cele care figurau în cererea de informații adresată acestei instituții prin scrisoarea din 22 iunie 2018.
- 117 Prin scrisoarea din 6 iunie 2020, Regatul Unit a formulat o cerere de măsuri de cercetare judecătorească sau de organizare a procedurii prin care solicita Curții să oblige Comisia să răspundă la o serie de întrebări, dintre care unele fuseseră deja adresate în cererile de informații menționate mai sus care figurează în scrisorile din 22 iunie 2018 și din 22 martie 2019.
- 118 În cadrul investigării cauzei, Curtea a luat în considerare aceste cereri ale Regatului Unit în vederea formulării întrebărilor cu răspuns scris pe care le-a adresat Comisiei și acestui stat prin scrisoarea din 14 octombrie 2020. În plus, la cererea Curții, răspunsurile la aceste întrebări au făcut ulterior obiectul unei dezbateri contradictorii în ședință.

IV. Cu privire la acțiune

- 119 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, prin Decizia (UE) 2020/135 din 30 ianuarie 2020 referitoare la încheierea Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO 2020, L 29, p. 1), Consiliul Uniunii Europene a aprobat, în numele Uniunii și al Comunității Europene a Energiei Atomice (CEEA), acest acord, care este anexat la decizia menționată (JO 2020, L 29, p. 7, denumit în continuare „acordul de retragere”).
- 120 Din articolul 86 din acordul menționat rezultă că Curtea este în continuare competentă în special în ceea ce privește toate procedurile inițiate împotriva Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, în sensul articolului 2 litera (e) din același acord coroborat cu articolul 126 din acesta, respectiv înainte de 1 ianuarie 2021 (denumită în continuare „perioada de tranziție”). Întrucât prezenta acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor a fost introdusă la 7 martie 2019, Curtea este, în consecință, în continuare competentă să o soluționeze.

121 Se poate adăuga că, în ceea ce privește interpretarea și aplicarea dreptului Uniunii în materie de resurse proprii ale Uniunii referitoare la exerciții financiare până în 2020, din articolele 136 și 160 din acordul de retragere rezultă că Curtea este în continuare competentă, în temeiul articolului 258 TFUE, după 31 decembrie 2020 și, în consecință, chiar și după perioada de patru ani de la sfârșitul perioadei de tranziție prevăzute la articolul 87 alineatul (1) din acesta, care este prevăzută pentru introducerea unei noi acțiuni în temeiul articolului 258 TFUE care privește o neîndeplinire a obligațiilor care a avut loc înainte de sfârșitul perioadei de tranziție.

A. Cu privire la admisibilitate

122 Trebuie să se examineze, în primul rând, argumentația invocată de Regatul Unit pentru a contesta în tot sau în parte admisibilitatea prezentei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor.

1. Cu privire la încălcarea dreptului la apărare al Regatului Unit în cursul procedurii precontencioase și în cadrul procedurii în fața Curții

a) Argumentația părților

123 Regatul Unit susține că prezenta acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor este inadmisibilă din moment ce dreptul său la apărare nu ar fi fost respectat nici în cadrul procedurii precontencioase, nici în cadrul procedurii în fața Curții.

124 În primul rând, dreptul la apărare al Regatului Unit ar fi fost încălcat întrucât Comisia nu ar fi răspuns nici la cererea sa de informații care figurează în scrisoarea din 22 iunie 2018, nici la cererea sa de informații numită „redefinită” care figurează în scrisoarea din 22 martie 2019, deși ar fi vorba despre informații de care Regatul Unit avea nevoie pentru a putea înțelege neîndeplinirea obligațiilor care îi era reproșată și a fi în măsură să se apere.

125 Astfel, în lipsa obținerii unui răspuns la aceste cereri de informații, Regatul Unit nu ar fi dispus de informațiile necesare pentru a putea reconstitui cuantumul resurselor proprii tradiționale solicitate de Comisie. În plus, chiar și după explicațiile furnizate de Comisie în memoriul în replică în ceea ce privește calculul acestei valori, ar subsista incertitudini, în special în ceea ce privește metoda utilizată pentru corectarea prețurilor medii sau aspectul dacă datele necumulate de care dispune acest stat corespund datelor agregate zilnice utilizate de această instituție în cadrul calculului menționat. În orice caz, chiar presupunând că explicațiile respective ar cuprinde o parte dintre informațiile solicitate, acestea ar fi fost comunicate tardiv și, prin urmare, cu încălcarea atât a dreptului la apărare al statului respectiv, cât și a obligației de cooperare loială care revine instituției menționate.

126 Regatul Unit susține că dreptul său la apărare a fost de asemenea încălcat din moment ce Comisia a refuzat să răspundă la cererile de informații care figurează în scrisorile din 22 iunie 2018 și din 22 martie 2019, prin care se urmărea să se obțină de la această instituție informații referitoare la măsurile luate de celelalte state membre pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție.

127 Or, aceste informații ar fi fost necesare Regatului Unit pentru a se putea apăra împotriva afirmațiilor Comisiei potrivit cărora fuseseră luate măsuri adecvate în alte state membre, care produsese rezultate în combaterea acestei fraude. Ele ar fi fost de asemenea pertinente, pe de o parte, pentru a stabili dacă măsurile luate de Regatul Unit țineau de marja sa de apreciere și, prin

urmare, constituiau o abordare rezonabilă pentru a combate fraudă respectivă și, pe de altă parte, pentru a invoca argumente în ceea ce privește legătura de cauzalitate dintre comportamentul reproșat Regatului Unit și pierderile de resurse proprii tradiționale invocate de Comisie.

- 128 În al doilea rând, Regatul Unit susține că dreptul său la apărare a fost încălcat întrucât Comisia ar fi compromis capacitatea sa de a avea acces la toate datele necesare apărării sale prin faptul că declarațiile vamale anterioare anului 2014 au fost distruse, având în vedere că au fost păstrate numai patru ani. Accesul la aceste date ar fi fost necesar întrucât Comisia a extins perioada încălcării dincolo de cea indicată în raportul OLAF, făcând ca aceasta să înceapă să curgă din anul 2011. Ar fi vorba despre o schimbare de poziție a Comisiei și despre o extindere a cauzei care ar fi adus atingere dreptului la apărare al Regatului Unit.
- 129 În al treilea rând, Regatul Unit arată că Comisia nu i-a respectat dreptul la apărare prin faptul că nu a prezentat probe referitoare la natura mărfurilor în cauză și la statul membru de destinație a acestor mărfuri.
- 130 Comisia contestă argumentația Regatului Unit.

b) Aprecierea Curții

- 131 Dintr-o jurisprudență constantă a Curții rezultă că procedura precontencioasă are ca scop să acorde statului membru vizat posibilitatea, pe de o parte, de a se conforma obligațiilor care îi revin în temeiul dreptului Uniunii și, pe de altă parte, de a invoca în mod util mijloacele sale de apărare împotriva motivelor formulate de Comisie. Regularitatea acestei proceduri constituie o garanție esențială prevăzută de Tratatul FUE nu numai pentru protejarea drepturilor statului membru în cauză, ci și pentru a se asigura că eventuala procedură contencioasă va avea ca obiect un litigiu clar definit [Hotărârea din 19 septembrie 2017, Comisia/Irlanda (Taxă de înmatriculare), C-552/15, EU:C:2017:698, punctele 28 și 29, precum și jurisprudența citată].
- 132 În plus, din jurisprudența constantă referitoare la articolul 120 litera (c) din Regulamentul de procedură al Curții rezultă că orice cerere de sesizare trebuie să cuprindă în mod clar și precis obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate pentru a permite părâtului să își pregătească apărarea, iar Curții să își exercite controlul. Rezultă că elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază o astfel de acțiune trebuie să reiasă în mod coerent și comprehensibil din însuși textul cererii introductive, iar capetele de cerere ale acesteia din urmă trebuie să fie formulate în mod neechivoc, pentru a evita ca Curtea să se pronunțe *ultra petita* sau să omită să se pronunțe asupra unui motiv (Hotărârea din 31 octombrie 2019, Comisia/Țările de Jos, C-395/17, EU:C:2019:918, punctul 52 și jurisprudența citată).
- 133 Curtea a statuat de asemenea că, în cadrul unei acțiuni introduse în temeiul articolului 258 TFUE, aceasta trebuie să prezinte motivele în mod coerent și precis pentru a permite statului membru și Curții să determine cu exactitate întinderea încălcării imputate a dreptului Uniunii, condiție necesară pentru ca statul respectiv să poată invoca în mod util mijloacele sale de apărare, iar Curtea să poată verifica existența pretensei neîndepliniri a obligațiilor (Hotărârea din 31 octombrie 2019, Comisia/Țările de Jos, C-395/17, EU:C:2019:918, punctul 53 și jurisprudența citată).
- 134 În speță, în ceea ce privește, în primul rând, refuzul Comisiei de a furniza Regatului Unit anumite informații pe care acesta din urmă le solicitase prin scrisorile din 22 iunie 2018 și 22 martie 2019, deși aceste informații ar fi esențiale pentru apărarea sa, trebuie să se constate mai întâi că, la

punctele 301-326 din avizul motivat, Comisia a răspuns în mod corespunzător la reproșul, formulat în scrisoarea din 22 iunie 2018, potrivit căruia copia anexei 2 la raportul OLAF, așa cum era atașată la scrisoarea de punere în întârziere, nu era completă deoarece lipseau mai multe pagini din anexa 2.

- 135 Comisia a explicat în esență la aceste puncte din avizul motivat că anexa 2 menționată fusese înlocuită cu anexa 7 la raportul respectiv, care era la dispoziția autorităților din Regatul Unit și cuprindea două documente tehnice în care erau prezentate informații detaliate referitoare la metoda OLAF/JRC, metodă pe care Comisia a utilizat-o și pentru calcularea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale pentru perioada încălcării pentru care a solicitat punerea sa la dispoziție în avizul motivat, precum și în cererea introductivă.
- 136 În aceste condiții, faptul că copia anexei 2 la raportul OLAF, astfel cum era anexată la scrisoarea de punere în întârziere, nu era completă nu a compromis posibilitatea Regatului Unit de a invoca în mod util mijloacele sale de apărare împotriva obiecțiilor formulate de Comisie.
- 137 În continuare, potrivit Regatului Unit, dreptul său la apărare a fost încălcat din moment ce Comisia a refuzat să îi furnizeze, ca răspuns la cererea sa de informații numită „redefinită” care figurează în scrisoarea din 22 martie 2019, anumite informații referitoare la detalierea calculului PMC și al cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale solicitat în avizul motivat, precum și în cererea introductivă, deși acestea erau esențiale pentru apărarea sa. În această privință, este necesar să se constate că, astfel cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 126 din concluzii, Comisia a demonstrat, la punctele 132-141 din memoriul în replică, că atât datele utilizate, cât și metoda aplicată pentru efectuarea acestui calcul au fost cunoscute întotdeauna de Regatul Unit și acesta din urmă a dispus, în consecință, în orice moment, atât în cursul procedurii precontencioase, cât și în cadrul procedurii în fața Curții, de toate elementele necesare care să îi permită să reconstituie acest cuantum și, prin urmare, să îl critice.
- 138 Pe de altă parte, chiar dacă Regatul Unit susține că rămân incertitudini în ceea ce privește anumite aspecte ale calculului menționat, trebuie să se constate că, atât în cursul procedurii precontencioase, cât și în cadrul procedurii în fața Curții, statul respectiv a sesizat oportunitatea de a critica în detaliu acest calcul, precum și datele și metoda OLAF-JRC, din care rezultă același calcul. Răspunsurile furnizate de acest stat la întrebările adresate de Curte, în special cele referitoare la impactul anumitor ajustări ale calculului PMC asupra cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale, confirmă, de altfel, că acesta a avut în orice moment acces integral la toate bazele de date și la documentele tehnice utilizate de Comisie pentru efectuarea aceluși calcul.
- 139 Rezultă de asemenea că, contrar celor susținute de Regatul Unit, informațiile furnizate de Comisie în memoriul în replică nu constituie nicidecum informații noi, astfel încât nu se poate reproșa acestei instituții că a remediat tardiv o lipsă de informații care să aducă prejudicii dreptului la apărare al statului respectiv.
- 140 Trebuie să se concluzioneze că, în ceea ce privește datele utilizate și metoda aplicată de Comisie pentru calcularea PMC și a cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale solicitat de această instituție Regatului Unit, acesta din urmă a dispus, atât în cursul procedurii precontencioase, cât și în cadrul procedurii în fața Curții, de toate elementele de fapt necesare care îi permiteau să invoce în mod util mijloacele sale de apărare împotriva obiecțiilor formulate de Comisie.

- 141 În sfârșit, în ceea ce privește refuzul Comisiei de a furniza Regatului Unit, ca răspuns la scrisorile din 22 iunie 2018 și din 22 martie 2019, informații referitoare la măsurile luate de celelalte state membre pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție, este suficient să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, un stat membru nu se poate întemeia pe faptul că nici alte state membre nu și-au îndeplinit obligațiile pentru a-și justifica neîndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul tratatelor. Astfel, în ordinea juridică a Uniunii instituită de Tratatul FUE, aplicarea dreptului Uniunii de către statele membre nu poate face obiectul unei condiții de reciprocitate. Articolele 258 și 259 TFUE prevăd căile de atac adecvate pentru prevenirea neîndeplinirii de către statele membre a obligațiilor care decurg din Tratatul FUE (Hotărârea din 11 iulie 2018, Comisia/Belgia, C-356/15, EU:C:2018:555, punctul 106 și jurisprudența citată).
- 142 În această privință, chiar presupunând că, așa cum susține Regatul Unit, alte state membre dispuneau, în perioada încălcării sau a unei părți din aceasta, de un mecanism de control vamal pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție, care era similar în anumite privințe cu cel aplicat de Regatul Unit la acel moment, o astfel de împrejurare este în sine lipsită de relevanță pentru a stabili dacă mecanismul acestui stat era conform cu dispozițiile dreptului Uniunii în materie de protecție a intereselor financiare ale Uniunii împotriva unei astfel de fraude, precum articolul 325 TFUE.
- 143 Pe de altă parte, trebuie să se constate că, astfel cum atestă în special diferitele documente prezentate de Regatul Unit în anexa la scrisoarea sa din 6 iunie 2020, prin care acest stat solicita Curții să adopte anumite măsuri de cercetare judecătorească sau de organizare a procedurii, statul respectiv avea cunoștință despre diferitele măsuri luate, în toată perioada încălcării sau într-o parte a acesteia, de mai multe alte state membre pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție, în special despre cele care fuseseră adoptate în Franța, precum și despre evaluarea de către Comisie a acestor măsuri, mai ales în ceea ce privește conformitatea lor cu dreptul Uniunii, și că a utilizat de altfel aceste informații în memoriile sale în apărare. În plus, Curtea a adresat Comisiei întrebări cu solicitare de răspuns scris cu privire la acest subiect. Răspunsurile la aceste întrebări au confirmat, așadar, informațiile detaliate de care dispunea deja Regatul Unit.
- 144 În ceea ce privește, în al doilea rând, argumentația Regatului Unit potrivit căreia dreptul său la apărare a fost încălcat din moment ce Comisia a compromis capacitatea sa de a avea acces la toate datele necesare apărării sale prin faptul că declarațiile vamale anterioare anului 2014 fuseseră distruse, acestea fiind păstrate numai pentru o perioadă de patru ani, nici aceasta nu poate fi primită.
- 145 Astfel, după cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 130 din concluzii, din dosarul prezentat Curții reiese că, în ceea ce privește partea din perioada încălcării anterioară anului 2014 acoperită de prezenta acțiune, încălcare care, astfel cum s-a arătat la punctul 455 din prezenta hotărâre, se referă doar la datoriile vamale constatate în ordinele de recuperare ulterioară, care figurează în deciziile C 18 Snake, Regatul Unit a prezentat, în anexa la memoriul în duplică, un tabel cu deciziile menționate pe care le-a emis în ceea ce privește importurile efectuate în această parte din perioada încălcării, copii ale acestor decizii și tabele în care se detaliază calculele pe care le-a utilizat. Or, aceste tabele fac referire la declarațiile vamale privind importurile respective. În plus, Regatul Unit nu contestă că dispune de aceste declarații vamale din moment ce au făcut obiectul unor ordine de recuperare ulterioară care au fost contestate în cadrul procedurilor de reexaminare administrativă.

- 146 În ceea ce privește, în al treilea rând, critica Regatului Unit potrivit căreia Comisia nu și-a respectat dreptul la apărare prin faptul că nu a prezentat probe referitoare la natura mărfurilor în cauză și la statul membru de destinație a acestor mărfuri, o asemenea critică nu privește admisibilitatea prezentei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, ci temeinicia acesteia din urmă, din moment ce se referă la aspectul dacă Comisia, căreia îi revine sarcina probei cu privire la neîndeplinirea obligațiilor pe care o pretinde, a demonstrat corespunzător cerințelor legale că motivele pe care le invocă în materie de apreciere a cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale și de încălcare a dispozițiilor referitoare la resursele proprii provenite din TVA sunt întemeiate, având în vedere în special natura și destinația mărfurilor respective.
- 147 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie respinsă cauza de inadmisibilitate întemeiată pe o încălcare a dreptului la apărare al Regatului Unit în cursul procedurii precontencioase și în cadrul procedurii în fața Curții.

2. Cu privire la caracterul insuficient al temeiului factual și juridic al motivului întemeiat pe o încălcare a dreptului Uniunii în materie de TVA, în special în ceea ce privește regimul vamal 42

a) Argumentația părților

- 148 Regatul Unit susține că Comisia nu i-a respectat dreptul la apărare nici în cursul procedurii precontencioase, nici în cadrul procedurii în fața Curții, din moment ce aceasta a omis să îi furnizeze în avizul motivat și în cererea introductivă suficiente informații referitoare la temeiul factual și juridic al pretensei neîndepliniri a obligațiilor impuse de dreptul Uniunii în materie de TVA, precum și de dreptul Uniunii în materie de resurse proprii provenite din TVA. Această omisiune nu ar fi permis Regatului Unit să înțeleagă în special critica potrivit căreia ar trebui considerat răspunzător pentru lipsa colectării integrale a TVA-ului datorat într-un alt stat membru pentru produse importate pe teritoriul său în cadrul regimului vamal 42 și, prin urmare, pentru nepunerea la dispoziția instituției respective a unor resurse proprii provenite din această taxă. În lipsa unor asemenea informații, Regatul Unit nu ar fi putut invoca în mod util mijloacele sale de apărare împotriva acestei critici.
- 149 În special, Comisia nu ar fi invocat niciun element care să demonstreze că, în măsura în care Regatul Unit nu ar fi adoptat măsurile adecvate pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție, acest stat ar fi compromis colectarea TVA-ului de către alte state membre sau chiar le-ar fi împiedicat pe acestea din urmă să colecteze taxa respectivă și să pună la dispoziția Comisiei resursele proprii corespunzătoare.
- 150 Astfel, nu s-ar solicita nicio sumă pentru pierderile de resurse proprii provenite din TVA care ar decurge din lipsa colectării TVA-ului și nu ar fi fost furnizată nicio informație în ceea ce privește operatorii în cauză, statele membre de destinație a mărfurilor în cauză, încadrarea de către acestea din urmă a operatorilor respectivi înainte și după trimiterea acestor mărfuri sau măsurile luate sau nu de aceste state membre de destinație pentru colectarea TVA-ului de la operatorii menționați.
- 151 Comisia contestă argumentația Regatului Unit.

b) Aprecierea Curții

- 152 Este suficient să se arate că argumentația invocată de Regatul Unit privește aspectul dacă motivul întemeiat pe o încălcare a Directivei 2006/112 și a dispozițiilor dreptului Uniunii în materie de punere la dispoziție a resurselor proprii provenite din TVA, vizat de primele două paragrafe ale primului capăt de cerere din cererea introductivă, are un temei juridic și dacă materialitatea faptelor pertinente din punct de vedere juridic a fost demonstrată de Comisie corespunzător cerințelor legale în cadrul prezentei proceduri. Or, o asemenea argumentație privește temeinicia acestui motiv, iar nu admisibilitatea sa.
- 153 În consecință, cauza de inadmisibilitate întemeiată pe caracterul insuficient al temeiului factual și juridic al criticii întemeiate pe o încălcare a dreptului Uniunii în materie de TVA, în special în ceea ce privește regimul vamal 42, trebuie înlăturată.

3. Cu privire la încălcarea principiilor protecției încrederii legitime, securității juridice, estoppel și cooperării loiale

a) Argumentația părților

- 154 Regatul Unit susține că Comisia a încălcat principiile protecției încrederii legitime, securității juridice, estoppel și cooperării loiale prin faptul că a revenit asupra anumitor asigurări pe care le-ar fi oferit acestui stat atunci când a introdus prezenta acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, în măsura în care această acțiune acoperă perioada anterioară sfârșitului lunii februarie 2015, astfel încât, în această măsură, acțiunea respectivă ar trebui respinsă.
- 155 Regatul Unit invocă în această privință anumite declarații ale agenților Comisiei sau ai OLAF efectuate cu ocazia reuniunilor care au avut loc în anii 2014 și 2015 cu administrația sa, în special cu HMRC, cu privire la măsurile luate de acest stat pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție.
- 156 Din aceste declarații ar rezulta că, până la sfârșitul lunii februarie 2015, statul membru respectiv putea să creadă în mod legitim că Comisia și OLAF considerau că mecanismul său de control vamal, caracterizat prin faptul că se centra pe măsuri *a posteriori*, precum ordine de recuperare, iar nu pe măsuri precum aplicarea unor praguri de risc înainte de vămuirea mărfurilor în cauză sau constituirea de garanții, era conform dreptului Uniunii și, în consecință, nu ar face obiectul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor ca urmare a acestui mecanism.
- 157 Regatul Unit se referă în special la trei asigurări date de agenți ai OLAF sau ai Comisiei în perioada încălcării, care, în opinia sa, puteau constitui temeiul unei astfel de încrederi legitime.
- 158 În ceea ce privește, în primul rând, declarația care, potrivit unui proces-verbal al agenților Regatului Unit, a fost efectuată de un agent al OLAF în cadrul unei reuniuni desfășurate la 13 iunie 2014, potrivit căreia acesta se declara „mulțumit de progresele realizate de Regatul Unit, precum și de măsurile care fuseseră deja luate la acea dată și de cele care fuseseră prevăzute”, această declarație ar constitui o asigurare neechivocă că OLAF nu considera că Regatul Unit își încălcaseră obligațiile de protecție a intereselor financiare ale Uniunii și de combatere a fraudei care îi reveneau.

- 159 În ceea ce privește, în al doilea rând, declarația efectuată în octombrie 2014 de către un agent al Comisiei, prin care Regatul Unit a fost informat că participarea sa la ACP Discount era „satisfăcătoare” și că acțiunile necesare pentru desfășurarea corespunzătoare a acestei operațiuni „[fuseseră] puse în aplicare în timp util și în mod efectiv”, această declarație ar constitui o asigurare clară și neechivocă potrivit căreia Regatul Unit și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește participarea sa la operațiunea menționată.
- 160 În ceea ce privește, în al treilea rând, declarația efectuată de un agent al OLAF în cadrul primei reuniuni bilaterale a OLAF cu HMRC, desfășurată la 19 și 20 februarie 2015, conform căreia, potrivit procesului-verbal al acestei reuniuni redactat de agenții Regatului Unit, „până atunci”, statul membru respectiv făcuse „ceea ce trebuia făcut”, această declarație ar constitui o asigurare în ceea ce privește toate măsurile luate „până atunci” de statul membru menționat și nu numai în ceea ce privește problema emiterii deciziilor C 18 Snake.
- 161 Comisia contestă argumentația Regatului Unit.

b) Aprecierea Curții

- 162 În primul rând, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, obiectivul urmărit de procedura prevăzută la articolul 258 TFUE este constatarea obiectivă a nerespectării de către un stat membru a obligațiilor pe care i le impune Tratatul FUE sau un act de drept derivat și o astfel de procedură permite de asemenea să se stabilească dacă un stat membru a încălcat dreptul Uniunii într-un anumit caz (Hotărârea din 27 martie 2019, Comisia/Germania, C-620/16, EU:C:2019:256, punctul 40 și jurisprudența citată).
- 163 Curtea a statuat de asemenea că principiile protecției încrederii legitime și cooperării loiale nu pot fi invocate de un stat membru pentru a se opune constatării obiective a nerespectării de către acesta a obligațiilor impuse de Tratatul FUE, întrucât admiterea acestei justificări ar fi contrară obiectivului urmărit de procedura prevăzută la articolul 258 TFUE privind o asemenea constatare obiectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 mai 2010, Comisia/Polonia, C-311/09, nepublicată, EU:C:2010:257, punctul 18 și jurisprudența citată).
- 164 Admiterea unei asemenea justificări ar fi de asemenea contrară nu numai cerinței ca Uniunea să respecte egalitatea statelor membre în raport cu tratatele, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) TUE, ci și principiului, consacrat de o jurisprudență constantă a Curții, potrivit căruia Comisia dispune de o putere de apreciere pentru a decide cu privire la oportunitatea introducerii unei acțiuni împotriva unui stat membru, pentru a stabili dispozițiile pe care acesta le-ar fi încălcat și pentru a alege momentul în care va iniția împotriva acestuia procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, considerentele care determină această alegere neputând afecta admisibilitatea acțiunii formulate [Hotărârea din 19 septembrie 2017, Comisia/Irlanda (Taxă de înmatriculare), C-552/15, EU:C:2017:698, punctul 34 și jurisprudența citată].
- 165 În al doilea rând, din jurisprudența Curții reiese că, în afara cazurilor în care asemenea competențe îi sunt atribuite în mod expres, Comisia nu este abilitată să ofere garanții privind compatibilitatea cu dreptul Uniunii a unui anumit comportament și, în niciun caz, aceasta nu dispune de competența de a autoriza comportamente contrare dreptului Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iunie 2000, Comisia/Germania, C-348/97, EU:C:2000:317, punctul 45 și jurisprudența citată).

- 166 Or, trebuie să se constate că, presupunând chiar că agenții OLAF și ai Comisiei au intenționat, prin declarațiile pe care Regatul Unit le invocă și care sunt menționate la punctele 158-160 din prezenta hotărâre, să ofere garanții privind compatibilitatea cu dreptul Uniunii a mecanismului acestui stat prin care se urmărește combaterea fraudei privind subevaluarea în discuție, Comisia nu dispunea, în perioada în care au fost efectuate aceste declarații, de nicio competență de a oferi asemenea garanții, astfel încât acești agenți nu erau în niciun caz abilitați să ofere asigurări în acest sens de care s-ar putea prevala statul respectiv în prezent pentru a contesta admisibilitatea prezentei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor.
- 167 În al treilea rând, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, dreptul de a se prevala de principiul protecției încrederii legitime presupune că autoritățile competente ale Uniunii au furnizat persoanei interesate asigurări precise, necondiționate și concordante, emise de surse autorizate și de încredere. Astfel, acest drept aparține oricărui justițiabil pe care o instituție, un organ sau un organism al Uniunii, prin furnizarea unor asemenea asigurări, l-a determinat să nutrească speranțe întemeiate. În schimb, nu se poate invoca încălcarea acestui principiu în lipsa acestor asigurări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iulie 2016, *Kotnik și alții*, C-526/14, EU:C:2016:570, punctul 62, precum și Hotărârea din 16 iulie 2020, *ADR Center/Comisia*, C-584/17 P, EU:C:2020:576, punctul 75 și jurisprudența citată).
- 168 Or, având în vedere jurisprudența amintită la punctele 162-164 din prezenta hotărâre, chiar presupunând că declarațiile invocate de Regatul Unit ar fi putut justifica încrederea legitimă a acestuia din urmă în ceea ce privește compatibilitatea cu dreptul Uniunii a mecanismului său de control vamal prin care urmărește combaterea fraudei privind subevaluarea în discuție, astfel cum a fost aplicat anterior datei de 1 martie 2015, aceste declarații nu pot fi în niciun caz invocate pentru a împiedica introducerea de către Comisie a unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, această instituție dispunând de o putere de apreciere pentru a decide cu privire la oportunitatea de a introduce acțiunea împotriva unui stat membru. Aceste declarații nu se pot opune nici constatării obiective de către Curte a nerespectării de către acest stat membru a obligațiilor pe care i le impune Tratatul FUE, în conformitate cu obiectivul urmărit de procedura prevăzută la articolul 258 TFUE.
- 169 Pe de altă parte, eficacitatea procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor ar risca să fie grav compromisă dacă s-ar permite unui stat membru să invoce o încredere legitimă în legalitatea acțiunii sale, născută din câteva declarații făcute de agenți ai Comisiei, pentru a se sustrage de la o asemenea procedură. Astfel, după cum arată în mod întemeiat Comisia, statele membre nu se pot exonera, într-un sistem în care sunt responsabile pentru punerea în aplicare adecvată a reglementării vamale a Uniunii pe teritoriul lor, de răspunderea pentru o încălcare a dreptului Uniunii pe care s-ar putea să o fi săvârșit pentru simplul motiv că OLAF sau Comisia nu le-ar fi reproșat această încălcare la un moment dat.
- 170 În sfârșit, astfel cum a arătat și domnul avocat general la punctul 151 din concluzii, deși Regatul Unit invocă, pe lângă o încălcare a principiului protecției încrederii legitime, o încălcare a principiilor securității juridice, estoppel și cooperării loiale, acest stat nu dezvoltă nicio argumentație specifică referitoare la aceste din urmă principii, astfel încât argumentația invocată de Regatul Unit în această privință trebuie respinsă.
- 171 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie înlăturată cauza de inadmisibilitate întemeiată pe încălcarea principiilor protecției încrederii legitime, securității juridice, estoppel și cooperării loiale.

4. Cu privire la necompetența Curții, în cadrul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 TFUE, de a soluționa o cerere a Comisiei având ca obiect obligarea unui stat membru să pună la dispoziție un anumit cuantum al resurselor proprii

a) Argumentația părților

- 172 Regatul Unit invocă inadmisibilitatea celui de al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă prin care Comisia solicită „punerea la dispoziția bugetului Uniunii” a unor sume determinate de resurse proprii tradiționale pentru fiecare dintre cei șapte ani ai perioadei de încălcare, respectiv aproximativ 2,7 miliarde de euro în total, din moment ce, în primul rând, potrivit Hotărârii din 14 aprilie 2005, Comisia/Germania (C-104/02, EU:C:2005:219, punctele 48-51), și Hotărârii din 5 octombrie 2006, Comisia/Germania (C-105/02, EU:C:2006:637, punctele 43-45), în cadrul unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 TFUE, Curtea nu poate obliga un stat membru să înscrie în contul deschis în acest scop în numele Comisiei sume determinate de resurse proprii care ar fi neplătite ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor reproșate statului membru respectiv.
- 173 Regatul Unit contestă argumentația Comisiei potrivit căreia aceasta ar fi „structurat” cu atenție concluziile cererii introductive astfel încât să evite eroarea săvârșită în cauzele în care s-au pronunțat hotărârile citate la punctul precedent și sancționată de Curte în aceste hotărâri prin respingerea concluziilor în cauză ca inadmisibile. Ar fi vorba despre un „artificiu” destinat să eludeze necompetența Curții, din moment ce Comisia ar urmări în realitate să obțină același rezultat precum cel urmărit în aceste cauze.
- 174 În plus, demersul Comisiei ar lipsi Regatul Unit de posibilitatea care îi este oferită de articolul 260 TFUE de a remedia orice încălcare constatată în temeiul articolului 258 TFUE și nu ar respecta, în consecință, competențele acestei instituții, ale Curții și, respectiv, ale statelor membre în temeiul tratatelor.
- 175 Pe de altă parte, prezenta cauză s-ar distinge de cea în care s-a pronunțat Hotărârea din 15 noiembrie 2005, Comisia/Danemarca (C-392/02, EU:C:2005:683). Dacă, prin această hotărâre, Curtea a admis o acțiune prin care se urmărea constatarea faptului că statul membru în cauză nu își îndeplinise obligațiile care îi reveneau prin refuzul de a pune la dispoziție resurse proprii într-un anumit cuantum, ar fi necesar să se arate că, în cauza în care s-a pronunțat hotărârea menționată, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 56 din aceasta din urmă, nu erau constatate nici existența unei datorii vamale, nici cuantumul pierderilor de resurse proprii.
- 176 Ar fi de asemenea pertinentă în acest context Hotărârea din 31 octombrie 2019, Comisia/Regatul Unit (C-391/17, EU:C:2019:919), din moment ce punctele 118 și 119 din hotărârea menționată ar sugera că, în cazul în care Comisia introduce o cerere prin care urmărește să se determine o pierdere de resurse proprii cuantificată în mod special, această instituție trebuie să dovedească fiecare element al cererii sale pentru fiecare import care s-ar afla la originea unei asemenea pierderi, precum și legătura de cauzalitate existentă între fiecare dintre aceste elemente și această pierdere.
- 177 În al doilea rând, Regatul Unit susține că prezenta acțiune urmărește în realitate obținerea reparării unui prejudiciu suferit și, prin urmare, este inadmisibilă în măsura în care Comisia solicită Curții să se pronunțe cu privire la anumite sume specifice pe care Regatul Unit ar fi trebuit să le pună la dispoziția sa. Chiar presupunând că Curtea statuează că o astfel de acțiune

este admisibilă, acest stat consideră că revine Comisiei sarcina de a dovedi că sunt îndeplinite toate condițiile de angajare a răspunderii acestui stat, și anume un act nelegal, un prejudiciu specific cuantificat și o legătură de cauzalitate directă între acest act și acest prejudiciu.

- 178 Cu titlu subsidiar, Regatul Unit susține că cererea introductivă este inadmisibilă întrucât Comisia confundă cele trei etape care trebuie urmate în vederea stabilirii cuantumului pierderilor de resurse proprii. Astfel, într-o primă etapă, Comisia ar fi fost obligată să facă dovada neîndeplinirii de către Regatul Unit a obligațiilor care îi reveneau în temeiul dreptului Uniunii, a unei legături de cauzalitate între această neîndeplinire a obligațiilor și cuantumul determinat pe care îl solicită, precum și a admisibilității cererii sale de punere la dispoziție a unei sume determinate. Într-o a doua etapă, în cazul în care Comisia ar fi în măsură să furnizeze aceste trei probe, Curtea ar trebui mai întâi să examineze evaluarea de către Regatul Unit a resurselor proprii suplimentare datorate. Numai în cazul în care această evaluare ar fi înlăturată ca vădit nerezonabilă, Curtea ar putea examina, într-o a treia etapă, estimarea pierderilor invocată de Comisie.
- 179 Comisia contestă argumentația Regatului Unit.

b) Aprecierea Curții

- 180 În ceea ce privește, în primul rând, argumentația dedusă de Regatul Unit din Hotărârea din 14 aprilie 2005, Comisia/Germania (C-104/02, EU:C:2005:219), și Hotărârea din 5 octombrie 2006, Comisia/Germania (C-105/02, EU:C:2006:637), trebuie amintit că, într-o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, Comisia nu poate solicita Curții altceva decât constatarea existenței pretensei neîndepliniri a obligațiilor în vederea încetării acesteia. Astfel, Comisia nu poate, de exemplu, să solicite Curții, în cadrul unei asemenea acțiuni, să dispună ca un stat membru să adopte un anumit comportament pentru a se conforma dreptului Uniunii [Hotărârea din 2 aprilie 2020, Comisia/Polonia, Ungaria și Republica Cehă (Mecanism temporar de transfer al solicitanților de protecție internațională), C-715/17, C-718/17 și C-719/17, EU:C:2020:257, punctul 56 și jurisprudența citată].
- 181 Astfel, Curtea a respins ca inadmisibile cererile formulate în temeiul articolului 258 TFUE prin care Comisia îi solicita să oblige un stat membru să efectueze anumite plăți în cazul în care se stabilea că acest stat membru nu își îndeplinesc obligațiile care îi reveneau în temeiul dreptului Uniunii, pentru motivul esențial că aceste cereri nu urmăreau constatarea de către Curte a faptului că statul membru respectiv nu își îndeplinesc obligațiile care îi reveneau în temeiul dreptului Uniunii, ci ca aceasta să dispună aceluiași stat membru să ia anumite măsuri pentru a se conforma dreptului Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 aprilie 2005, Comisia/Germania, C-104/02, EU:C:2005:219, punctele 48-51, și Hotărârea din 5 octombrie 2006, Comisia/Germania, C-105/02, EU:C:2006:637, punctele 43-45, precum și jurisprudența citată).
- 182 Or, în speță, deși al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă cuprinde expresia „[p]ierderile de resurse proprii tradiționale care corespund punerii la dispoziție a bugetului Uniunii”, nu se poate considera că acesta constituie o cerere prin care se solicită Curții să oblige Regatul Unit să plătească cuantumul resurselor precizate la acest al treilea paragraf. Dimpotrivă, acesta din urmă constituie o cerere prin care se urmărește constatarea de către Curte a unei neîndepliniri a obligațiilor care revin statului respectiv.

- 183 Astfel, această cerere pecuniară nu trebuie interpretată în mod izolat, ci în raport cu cererea mai generală și necuantificată care figurează la primul paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă, prin care se solicită Curții să constate că, „prin faptul că nu a pus la dispoziție cuantumului corect al resurselor proprii tradiționale [...] referitoare la [importurile în cauză]”, Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul anumitor dispoziții ale dreptului Uniunii în materie de resurse proprii.
- 184 Rezultă că al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă cuprinde o cerere prin care se solicită Curții să constate că, prin faptul că nu a pus la dispoziție cuantumi ale resurselor proprii tradiționale determinate pentru fiecare an inclus în perioada încălcării, Regatul Unit nu a respectat obligațiile care îi reveneau în temeiul dreptului Uniunii.
- 185 Or, admisibilitatea unei asemenea cereri este incontestabilă, astfel cum reiese din jurisprudența Curții în domeniul resurselor proprii, în cadrul căreia se puneau de asemenea în discuție cereri de această natură [a se vedea în special Hotărârea din 15 noiembrie 2005, Comisia/Danemarca, C-392/02, EU:C:2005:683, punctele 30-34, Hotărârea din 3 aprilie 2014, Comisia/Regatul Unit, C-60/13, nepublicată, EU:C:2014:219, punctele 37-62, și Hotărârea din 11 iulie 2019, Comisia/Italia (Resurse proprii – Recuperarea unei datorii vamale), C-304/18, nepublicată, EU:C:2019:601, punctele 48-77].
- 186 Contrar celor susținute de Regatul Unit, această jurisprudență nu poate fi interpretată în sensul că o astfel de cerere, în măsura în care implică constatarea unei neîndepliniri a obligațiilor constând în nepunerea la dispoziție a unui quantum determinat de resurse proprii, nu ar fi admisibilă decât atunci când acest quantum nu este contestat de statul membru în cauză.
- 187 Astfel, Curtea a admis o cerere a Comisiei prin care urmărea să se constate o încălcare a dreptului Uniunii pentru motivul că un anumit quantum al resurselor proprii nu fusese pus la dispoziție chiar dacă statul membru în cauză contesta existența însăși a unui drept al Uniunii cu privire la acest quantum [a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 2019, Comisia/Italia (Resurse proprii – Recuperarea unei datorii vamale), C-304/18, nepublicată, EU:C:2019:601, punctele 48-77].
- 188 Mai important, din jurisprudență reiese că posibilitatea Comisiei de a supune aprecierii Curții, în cadrul unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, un diferend între Comisie și un stat membru cu privire la obligația acestuia de a pune un anumit quantum al resurselor proprii ale Uniunii la dispoziția acestei instituții este inerentă sistemului resurselor proprii menționate, astfel cum este conceput în prezent în dreptul Uniunii (Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 68).
- 189 Astfel, contenciosul în materie de resurse proprii își are originea tocmai în faptul că statul membru în cauză contestă obligația de a pune la dispoziție sumele solicitate de Comisie. În cadrul unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor referitoare la resurse proprii, este, în consecință, absolut natural ca obligații pecuniare să fie în discuție, iar dreptul Uniunii nu se opune ca nerespectarea acestor obligații să fie invocată în cadrul pretensei neîndepliniri a obligațiilor. În cadrul unei asemenea proceduri, revine Comisiei sarcina de a demonstra corespunzător cerințelor legale, în cadrul unei dezbateri contradictorii în care statul membru își poate prezenta motivele, corectitudinea cuantumului resurselor proprii pe care le consideră datorate.

- 190 În plus, contrar celor susținute de Regatul Unit, posibilitatea Comisiei de a solicita Curții să constate că se datorează un quantum determinat de resurse proprii tradiționale nu poate fi exclusă pentru motivul că un astfel de demers ar priva acest stat de posibilitatea care îi este oferită la articolul 260 TFUE de a remedia orice încălcare constatată în temeiul articolului 258 TFUE și, în consecință, nu ar respecta competențele acestei instituții, ale Curții și, respectiv, ale statelor membre în temeiul tratatelor.
- 191 Astfel, deși Comisiei îi este permis să se abțină să formuleze o asemenea cerere pecuniară, limitându-se să solicite Curții să constate, în general, neîndeplinirea obligațiilor care constă în neprelevarea resurselor proprii, fără a stabili quantumul acestora din urmă, astfel cum a procedat în special în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 31 octombrie 2019, Comisia/Regatul Unit (C-391/17, EU:C:2019:919), nimic nu împiedică instituția menționată să solicite în concluziile cererii introductive constatarea unei încălcări a dreptului Uniunii care privește nepunerea la dispoziție a unui quantum determinat al resurselor proprii, din moment ce instituția respectivă apreciază că acest quantum este datorat și ea este în măsură să demonstreze corectitudinea lui.
- 192 În ceea ce privește, în al doilea rând, argumentația Regatului Unit potrivit căreia prezenta acțiune urmărește în realitate repararea unui prejudiciu suferit și este, prin urmare, inadmisibilă în măsura în care Comisia solicită Curții să se pronunțe cu privire la anumite sume specifice pe care Regatul Unit ar fi trebuit să i le pună la dispoziție, din cele ce precedă rezultă că, în cadrul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 TFUE, admisibilitatea unei cereri precum cea care figurează la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă nu poate fi pusă în discuție.
- 193 În această privință, trebuie amintit de asemenea că Curtea a statuat că o acțiune prin care Comisia reproșează unui stat membru faptul că nu a pus la dispoziție un anumit quantum din resursele proprii și dobânzile de întârziere aferente cu încălcarea dreptului Uniunii nu constituie o acțiune în despăgubire neprevăzută de tratate, din moment ce, printr-o astfel de acțiune, această instituție solicită Curții să constate că statul membru în cauză nu și-a îndeplinit o obligație care îi revine în temeiul dreptului Uniunii, iar nu să oblige acest stat membru să plătească daune interese (Hotărârea din 15 noiembrie 2005, Comisia/Danemarca, C-392/02, EU:C:2005:683, punctele 31-34).
- 194 Prin urmare, cererea în cauză se înscrie într-adevăr în cadrul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, iar nu al unei proceduri având ca obiect obținerea de daune interese, chiar dacă aceasta din urmă este de natură pecuniară.
- 195 Rezultă că, contrar celor susținute de Regatul Unit, deși Comisia este obligată să demonstreze neîndeplinirea obligațiilor a cărei constatare se urmărește prin această cerere, instituția respectivă nu trebuie să dovedească existența unui prejudiciu și nici pe cea a unei legături de cauzalitate între această neîndeplinire a obligațiilor și acest prejudiciu.
- 196 În ceea ce privește, în al treilea rând, argumentația Regatului Unit invocată cu titlu subsidiar și întemeiată pe faptul că cererea introductivă este inadmisibilă din moment ce Comisia confundă cele trei etape care, astfel cum s-a arătat la punctul 178 din prezenta hotărâre, ar trebui urmate pentru a determina quantumul pierderilor de resurse proprii, este suficient să se constate că această argumentație a privit temeinicia prezentei acțiuni, în special temeinicia primei și a celei de a doua critici invocate de Comisie, iar nu admisibilitatea sa.

197 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie înlăturată cauza de inadmisibilitate întemeiată de Regatul Unit pe necompetența Curții.

5. Cu privire la caracterul prematur și la inadmisibilitatea cererii introductive în ceea ce privește perioada cuprinsă între 1 mai 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv ca urmare a emiterii deciziilor C 18 Breach care privesc această perioadă

a) Argumentația părților

198 Regatul Unit susține că, în ceea ce privește partea din perioada încălcării cuprinsă între 1 mai 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv, cererea de punere la dispoziție a unor resurse proprii tradiționale care figurează la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă este „prematură și inadmisibilă” și, cu titlu subsidiar, această cerere trebuie respinsă pentru motivul că Comisia nu ar fi fost în măsură să își dovedească afirmația referitoare la existența unor pierderi de resurse proprii la data la care expirase termenul pentru a se conforma avizului motivat.

199 Într-adevăr, deși Comisia avea cunoștință, începând din luna mai 2018, despre cele opt decizii C 18 Breach emise și înscrise în evidența contabilă B în cursul acestei luni și care priveau importuri considerate subevaluate și efectuate începând cu 1 mai 2015, pentru o sumă de aproximativ 25 de milioane GBP, aceasta nu ar fi contestat deciziile respective nici în avizul motivat, nici în cererea introductivă și nici nu ar fi dedus această sumă din pierderile de resurse proprii tradiționale menționate la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă.

200 Astfel, Comisia nu ar fi ținut seama de sumele care ar fi putut fi recuperate ca urmare a emiterii deciziilor C 18 Breach, nici de faptul că Regatul Unit ar putea să se elibereze de obligația sa de recuperare în temeiul articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 609/2014 dacă drepturile constatate și reînscrise în evidența contabilă B s-ar dovedi în cele din urmă nerecuperabile.

201 Comisia contestă argumentația Regatului Unit.

b) Aprecierea Curții

202 Argumentația Regatului Unit potrivit căreia, în ceea ce privește partea din perioada încălcării cuprinsă între 1 mai 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv, cererea de punere la dispoziție de resurse proprii tradiționale care figurează la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă este „prematură și inadmisibilă” întrucât nu ține seama de cele opt decizii C 18 Breach emise în luna mai 2018 și care privesc importuri subevaluate efectuate în cursul acestei părți din perioada încălcării nu poate fi admisă.

203 Astfel, după cum s-a amintit la punctul 164 din prezenta hotărâre, dintr-o jurisprudență constantă a Curții reiese că Comisia dispune de o putere de apreciere pentru a decide cu privire la oportunitatea introducerii unei acțiuni împotriva unui stat membru pentru a stabili dispozițiile pe care acesta le-ar fi încălcat și pentru a alege momentul în care va iniția procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva acestuia, considerațiile care determină alegerea respectivă neputând afecta admisibilitatea acțiunii [Hotărârea din 2 aprilie 2020, Comisia/Polonia, Ungaria și Republica Cehă (Mecanism temporar de transfer al solicitanților de protecție internațională), C-715/17, C-718/17 și C-719/17, EU:C:2020:257, punctul 75 și jurisprudența citată].

- 204 În măsura în care, prin această argumentație, Regatul Unit contestă cererea de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale care figurează la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă în ceea ce privește partea din perioada încălcării cuprinsă între 1 mai 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv, pentru motivul că Comisia nu ar fi fost în măsură să își dovedească afirmația referitoare la existența pierderilor de resurse proprii la data la care a expirat termenul pentru a se conforma avizului motivat, argumentația menționată nu urmărește să conteste admisibilitatea acțiunii, ci temeinicia acesteia din urmă.
- 205 În consecință, trebuie respinse cauza de inadmisibilitate întemeiată pe caracterul prematur și pe inadmisibilitatea cererii introductive în ceea ce privește perioada cuprinsă între 1 mai 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv ca urmare a emiterii deciziilor C 18 Breach privind această perioadă și, în consecință, toate cauzele de inadmisibilitate invocate de Regatul Unit.

B. Cu privire la fond

1. Cu privire la neîndeplinirea obligațiilor în materie de protecție a intereselor financiare ale Uniunii și de combatere a fraudei, precum și a obligațiilor care decurg din dreptul vamal al Uniunii

- 206 Prin intermediul primului motiv, care privește criticile care figurează la al doilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă, cu excepția celei întemeiate pe o încălcare a reglementării Uniunii în materie de TVA, în special a anumitor dispoziții ale Directivei 2006/112, Comisia arată că, în perioada încălcării, în pofida avertismentelor și a cererilor repetate ale Comisiei și ale OLAF referitoare la riscul de fraudă privind subevaluarea pe care îl prezentau importurile în cauză, Regatul Unit nu a luat măsuri bazate pe risc pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii. Neadoptarea acestor măsuri ar constitui o neîndeplinire atât a obligațiilor generale care revin statelor membre în materie de protecție a intereselor financiare ale Uniunii și de combatere a fraudei, în temeiul articolului 310 alineatul (6) și al articolului 325 TFUE, cât și a obligațiilor specifice impuse statelor membre în temeiul reglementării vamale a Uniunii, mai întâi, de a lua măsuri de protejare a intereselor financiare ale Uniunii, în temeiul articolului 3 din Codul vamal al Uniunii coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE, apoi, de a efectua controale vamale pe baza unei analize de risc în temeiul articolului 13 din Codul vamal comunitar și al articolului 46 din Codul vamal al Uniunii și, în sfârșit, de a solicita constituirea de garanții în temeiul articolului 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare și al articolului 244 din regulamentul de punere în aplicare.
- 207 Pe de altă parte, întrucât se referă la o pretinsă încălcare a dreptului vamal al Uniunii, este de asemenea necesar să se examineze, în cadrul primului motiv, critica menționată la primul paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă, potrivit căreia, în perioada încălcării, Regatul Unit ar fi încălcat în mod continuu articolul 220 alineatul (1) din Codul vamal comunitar și articolul 105 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, în măsura în care, în ceea ce privește importurile în cauză, acest stat nu a „înscris în evidența contabilă”, în sensul articolului 217 alineatul (1) din Codul vamal comunitar și al articolului 104 din Codul vamal al Uniunii, datoriile vamale rămase de recuperat de îndată ce autoritățile sale vamale au luat cunoștință de situația care a condus la constatarea acestor datorii.

a) Cu privire la încălcarea articolului 310 alineatul (6) TFUE și a articolului 325 TFUE

1) Cu privire la obligațiile impuse statelor membre în temeiul articolului 325 TFUE

- 208 În ceea ce privește, în primul rând, neîndeplinirea obligațiilor imputată Regatului Unit care consta în a nu fi respectat obligațiile care îi reveneau în materie de protecție a intereselor financiare ale Uniunii și de combatere a fraudei în temeiul articolului 310 alineatul (6) TFUE și al articolului 325 TFUE, este necesar, cu titlu introductiv, să se indice că acesta trebuie examinat numai în raport cu articolul 325 TFUE, din moment ce, astfel cum a observat în esență și domnul avocat general la punctul 170 din concluzii, articolul 310 alineatul (6) TFUE face o simplă trimitere la articolul 325 TFUE și nu impune alte obligații decât cele prevăzute de acesta din urmă. Astfel, articolul 310 alineatul (6) TFUE se limitează la a prevedea că „Uniunea și statele membre, în conformitate cu articolul 325 [TFUE], combat fraudă și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii.”
- 209 Articolul 325 alineatul (1) TFUE impune statelor membre să combată fraudă și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii prin măsuri cu efect de descurajare și efective (Hotărârea din 5 iunie 2018, Kolev și alții, C-612/15, EU:C:2018:392, punctul 50, precum și jurisprudența citată).
- 210 Conform articolului 2 alineatul (1) din Decizia 2014/335, al cărui conținut este în esență identic cu cel al articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2007/436, resursele proprii ale Uniunii includ printre altele taxele din Tariful vamal comun. Prin urmare, există o legătură directă între colectarea veniturilor care provin din aceste taxe și punerea la dispoziție a resurselor corespunzătoare. Orice lacună în colectarea acestor venituri constituie o sursă potențială a unei reduceri a acestor resurse (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 2018, Kolev și alții, C-612/15, EU:C:2018:392, punctul 51, precum și jurisprudența citată).
- 211 Astfel, pentru a asigura protecția intereselor financiare ale Uniunii, în conformitate cu articolul 325 alineatul (1) TFUE, revine statelor membre sarcina de a lua măsurile necesare pentru a garanta colectarea efectivă și integrală a taxelor vamale, ceea ce impune posibilitatea efectuării în mod corespunzător a controalelor vamale (Hotărârea din 5 iunie 2018, Kolev și alții, C-612/15, EU:C:2018:392, punctul 52).
- 212 Astfel, din obligațiile care le sunt impuse la articolul 325 alineatul (1) TFUE rezultă că statele membre trebuie să prevadă, în acest scop, nu numai aplicarea de sancțiuni adecvate, ci și a unor măsuri privind controale vamale efective și cu efect de descurajare pentru a combate în mod corespunzător încălcările reglementării vamale a Uniunii din moment ce acestea sunt susceptibile să împiedice colectarea efectivă și integrală a resurselor proprii tradiționale reprezentate de taxele vamale și, prin urmare, riscă să aducă atingere intereselor financiare ale Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 2018, Kolev și alții, C-612/15, EU:C:2018:392, punctul 53).
- 213 Desigur, în conformitate cu articolul 325 alineatul (1) TFUE, pentru a garanta colectarea efectivă și integrală a veniturilor alocate resurselor proprii ale Uniunii și în special a celor reprezentate de taxele din Tariful vamal comun, statele membre dispun de o anumită latitudine și de libertatea de alegere în ceea ce privește măsurile care trebuie luate în special în legătură cu modul de utilizare a mijloacelor de care dispun. Totuși, această latitudine sau această libertate de alegere este limitată, pe lângă principiile proporționalității și echivalenței, de principiul efectivității, care impune ca măsurile luate să fie eficiente și cu efect de descurajare, sub rezerva însă a necesității de a

respecta drepturile fundamentale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și principiile generale ale dreptului Uniunii (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 7 aprilie 2016, Degano Trasporti, C-546/14, EU:C:2016:206, punctele 20 și 21, Hotărârea din 5 decembrie 2017, M.A.S. și M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, punctele 33-36, și Hotărârea din 17 ianuarie 2019, Dzivev și alții, C-310/16, EU:C:2019:30, punctele 27, 30 și 34, precum și jurisprudența citată).

- 214 În această privință, trebuie subliniat că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, articolul 325 alineatul (1) TFUE stabilește obligații de rezultat precise în sarcina statelor membre care nu sunt supuse niciunei condiții cu privire la aplicarea normelor pe care le prevede (Hotărârea din 5 iunie 2018, Kolev și alții, C-612/15, EU:C:2018:392, punctul 64, precum și jurisprudența citată).
- 215 Având în vedere considerațiile care precedă și contrar celor susținute de Regatul Unit, nu rezultă astfel din jurisprudența Curții că statele membre ar dispune, în temeiul articolului 325 alineatul (1) TFUE, de o largă marjă de apreciere în alegerea măsurilor luate pentru a combate o fraudă care poate aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, astfel încât numai măsurile vădit inadecvate în raport cu ansamblul împrejurărilor speței ar putea fi sancționate în temeiul acestei dispoziții.
- 216 În plus, contrar celor arătate de Regatul Unit, această jurisprudență nu poate justifica teza potrivit căreia obligația de a garanta o colectare efectivă și integrală a resurselor proprii nu impune depunerea unor eforturi intense pentru a controla și a recupera taxele care contribuie la aceste resurse, ci doar eforturi rezonabile, nici pe aceea potrivit căreia statele membre au numai obligația de a da dovadă de diligență în colectarea resurselor menționate. Dimpotrivă, potrivit chiar termenilor acestei jurisprudențe, articolul 325 alineatul (1) TFUE impune „obligații de rezultat precise” în sarcina statelor membre și nu numai obligații de mijloace.
- 217 Contrar celor susținute de Regatul Unit, nici din jurisprudența Curții nu reiese că unui stat membru i se poate reproșa o neîndeplinire a obligațiilor impuse la articolul 325 alineatul (1) TFUE numai în situații în care Comisia demonstrează că măsura națională în discuție implică să existe „un risc evident și major de impunitate” sau să ducă la „inexistența sancționării” (Concluziile avocatului general Bot prezentate în cauza M.A.S. și M.B., C-42/17, EU:C:2017:564, punctul 83) sau chiar numai atunci când este în discuție o „neglijență” sau un comportament „arbitrar” al statului membru în cauză (Hotărârea din 16 mai 1991, Comisia/Țările de Jos, C-96/89, EU:C:1991:213, punctul 37, Hotărârea din 15 iunie 2000, Comisia/Germania, C-348/97, EU:C:2000:317, punctul 64, și Hotărârea din 18 octombrie 2007, Comisia/Danemarca, C-19/05, EU:C:2007:606, punctele 18 și 35).
- 218 Astfel, deși în jurisprudența sa Curtea a concluzionat în asemenea situații specifice în sensul unei încălcări a dreptului Uniunii și în special a articolului 325 alineatul (1) TFUE, din această jurisprudență nu rezultă nicidecum că domeniul de aplicare al dispoziției menționate ar fi limitat la astfel de situații, cu atât mai puțin cu cât cauzele în care s-a pronunțat această jurisprudență priveau sancțiuni și proceduri referitoare la sancțiunile respective și, în consecință, măsuri total diferite de cele ale controalelor vamale în discuție în prezenta procedură.
- 219 În plus, dintr-o jurisprudență constantă a Curții referitoare la cerințele impuse la articolul 325 alineatul (1) TFUE, în ceea ce privește sancțiunile prin care se urmărește pedepsirea încălcărilor privind reglementarea vamală a Uniunii, reiese că, deși statele membre dispun în această privință de libertatea de alegere în ceea ce privește sancțiunile aplicabile, care pot îmbrăca forma unor

sanctiuni administrative, a unor sanctiuni penale sau a unei combinații a celor două, ele trebuie totuși să se asigure că situațiile privind o fraudă gravă sau o altă activitate ilegală gravă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii în materie vamală sunt pasibile de sanctiuni penale care au un caracter efectiv și disuasiv (Hotărârea din 5 iunie 2018, Kolev și alții, C-612/15, EU:C:2018:392, punctul 54, precum și jurisprudența citată).

220 Rezultă de aici că natura măsurilor de control vamal care trebuie luate de statele membre pentru a se conforma cerințelor pe care articolul 325 alineatul (1) TFUE le impune în materie de combatere a fraudei sau a oricărei alte activități ilegale care ar putea aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii nu poate fi determinată în mod abstract și static din moment ce depinde de caracteristicile acestei fraude sau ale acestei alte activități ilegale, care pot evolua în timp.

2) Cu privire la încălcarea obligațiilor impuse la articolul 325 TFUE

i) Observații introductive

221 Înainte de a examina încălcarea articolului 325 TFUE pe care Comisia o reproșează în mod special Regatului Unit, trebuie amintit că, în cadrul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 TFUE, revine Comisiei, care are sarcina de a stabili existența pretensei neîndepliniri a obligațiilor, sarcina de a prezenta Curții elementele necesare pentru ca aceasta să verifice existența respectivei neîndepliniri a obligațiilor, fără a se putea întemeia pe vreo prezumție [Hotărârea din 2 aprilie 2020, Comisia/Polonia, Ungaria și Republica Cehă (Mecanism temporar de transfer al solicitanților de protecție internațională), C-715/17, C-718/17 și C-719/17, EU:C:2020:257, punctul 124, precum și jurisprudența citată].

222 Rezultă că în speță revine Comisiei sarcina de a demonstra corespunzător cerințelor legale că măsurile adoptate de Regatul Unit în perioada încălcării pentru combaterea fraudei privind subevaluarea în discuție nu garantau o colectare efectivă și integrală a veniturilor alocate resurselor proprii ale Uniunii reprezentate de taxele din Tariful vamal comun, cu încălcarea principiului efectivității consacrat la articolul 325 alineatul (1) TFUE.

223 În această privință, Comisia susține în esență că, ținând seama de caracteristicile fraudei privind subevaluarea în discuție, cunoscute de Regatul Unit pe toată perioada încălcării, singurele măsuri de control vamal care permit combaterea acestei fraude și protejarea în mod corespunzător a intereselor financiare ale Uniunii în conformitate cu principiul efectivității prevăzut la articolul 325 alineatul (1) TFUE erau cele pe care le recomandase cu OLAF, tot pe parcursul perioadei de încălcare, și anume în esență un mecanism de control vamal aplicat în prealabil vămuirii mărfurilor în cauză și întemeiat pe o analiză de risc.

224 Comisia arată că, din moment ce Regatul Unit și-a centrat mecanismul de combatere a fraudei privind subevaluarea în discuție pe măsuri vamale aplicate după vămuirea mărfurilor în cauză, precum ordine de recuperare ulterioară a taxelor vamale, acesta nu a luat măsurile pe care le impunea principiul efectivității prevăzut la articolul 325 alineatul (1) TFUE.

ii) Evocarea caracteristicilor esențiale ale fraudei privind subevaluarea în discuție

225 Înainte de a examina această critică, trebuie amintite caracteristicile esențiale ale fraudei privind subevaluarea în discuție, astfel cum reies în special din raportul OLAF și care sunt de altfel necontestate între părți.

- 226 Era vorba despre o fraudă relativ puțin sofisticată care implica valori în vamă declarate la niveluri extrem de scăzute de către întreprinderi numite „phoenix” sau „de tip paravan”, și anume întreprinderi constituite exclusiv în scopul săvârșirii acestei fraude, care dispuneau de resurse extrem de reduse și care erau plasate în lichidare sau dispăreau de îndată ce corectitudinea valorilor declarate era pusă la îndoială de autoritățile vamale, ceea ce făcea astfel improbabilă, chiar practic imposibilă în marea majoritate a cazurilor orice recuperare ulterioară a taxelor vamale.
- 227 Frauda menționată era organizată de grupuri infracționale care acționau în rețea și utilizau aceste întreprinderi pentru a o pune în aplicare. Era vorba despre o fraudă mobilă și foarte reactivă în sensul că acest comerț ilicit și clandestin era deplasat rapid către un alt punct de intrare de pe teritoriul vamal al Uniunii de îndată ce erau anunțate controale vamale sau erau interceptate semnale în acest sens de către grupurile respective.
- 228 Aceeași fraudă implica volume foarte mari de produse, ceea ce o făcea mai mult sau mai puțin profitabilă, inclusiv pentru întreprinderile menționate, în funcție de nivelul taxelor eludate. Aceasta era pusă în aplicare la scară largă și afecta întreaga Uniune, deși nu toate statele membre fuseseră fost afectate în aceeași măsură, din moment ce avea tendința de a se deplasa către statele membre cu mecanisme de control vamal mai puțin stricte, astfel încât acestea puteau fi considerate verigile cele mai slabe de pe teritoriul vamal al Uniunii în această privință. În practică, produsele vizate de fraudă privind subevaluarea în discuție erau, în marea majoritate a cazurilor, importate în Regatul Unit în cadrul regimului vamal 42, ceea ce implica faptul că aceste produse erau, încă de la început, destinate altor state membre, precum Republica Franceză sau Republica Italiană, și că TVA-ul trebuia plătit în aceste alte state membre, ceea ce nu era însă, ca regulă generală, cazul, întrucât mărfurile în cauză erau destinate în mod specific unui comerț ilicit și clandestin pe teritoriul celorlalte state membre menționate.

iii) Cu privire la cunoașterea de către Regatul Unit, încă de la începutul perioadei de încălcare, a caracteristicilor esențiale ale fraudei privind subevaluarea în discuție și a măsurilor eficiente pentru combaterea acesteia din urmă

- 229 Deși, astfel cum a arătat și domnul avocat general la punctul 185 din concluzii, Regatul Unit a admis, în mai multe rânduri și atât în cursul procedurii precontencioase, cât și în cadrul procedurii în fața Curții, că o fraudă privind subevaluarea avusese loc pe teritoriul său în perioada încălcării, adăugând în același timp că era victima acesteia, statul menționat susține că a luat măsurile care puteau fi așteptate în mod rezonabil din partea lui pentru a o combate, ținând seama de cunoștințele limitate pe care le avea statul respectiv la momentul la care fuseseră luate aceste măsuri atât cu privire la natura și la amploarea acestei fraude, cât și cu privire la măsurile eficiente pentru combaterea ei.
- 230 Regatul Unit susține că abia la sfârșitul anului 2014, ca urmare a OVC Snake, OLAF și anumite state membre vizate au început să determine în mod corect acțiunile frauduloase pe care trebuiau să le prevină și că numai în urma mesajului de asistență reciprocă 2015/013 acest stat a avut o cunoaștere suficientă a fraudei privind subevaluarea în discuție și a măsurilor specifice necesare pentru combaterea acesteia din urmă.
- 231 Or, din dosarul prezentat Curții reiese că toate statele membre, inclusiv, la acea dată, Regatul Unit, aveau, cel puțin de la începutul perioadei de încălcare, o cunoaștere suficientă a caracteristicilor esențiale ale fraudei privind subevaluarea în discuție și a contramăsurilor necesare pentru a o combate în mod eficient pe care OLAF și Comisia le recomandau a fi luate.

- 232 Astfel, în mesajul de asistență reciprocă 2007/015, OLAF informase toate aceste state membre cu privire la riscul printre altele de subevaluare extremă a importurilor de produse în cauză provenite din China pe teritoriul Uniunii, în majoritatea cazurilor, de către întreprinderi numite „de tip paravan”, în legătură cu care se dovedea adesea în practică, după verificare, că sediul social nu se afla la adresa indicată pe declarațiile vamale, precum și cu privire la riscul de deplasare a acestei fraude către alte porturi ale Uniunii.
- 233 Având în vedere aceste caracteristici esențiale ale fraudei privind subevaluarea în discuție, OLAF invita toate statele membre respective să analizeze importurile de produse în cauză provenite în special din China pentru a identifica eventuale indicii ale unor importuri subevaluate, să efectueze controale vamale adecvate cu ocazia vămuirii mărfurilor în cauză pentru a verifica valorile declarate ale acestor mărfuri și pentru a asigura că reflectau valorile de piață reale ale acestora, precum și să ia măsurile de protecție adecvate în caz de suspiciuni privind prețuri facturate scăzute în mod artificial.
- 234 În plus, prin mesajul de asistență reciprocă 2009/001, OLAF a informat toate aceste state membre că analizele sale referitoare la perioada cuprinsă între lunile ianuarie și iunie 2009 confirmaseră existența importurilor de produse în cauză provenite din China în întreaga Uniune la valori declarate extrem de scăzute. În fața acestei constatări a unei „fraude privind subevaluarea serioase” și care face referire la recomandările pe care le formulase deja în mesajul de asistență reciprocă 2007/015, OLAF solicita ca statele membre să îl informeze, în termen de patru săptămâni, cu privire la instituirea unor „filtre cu risc (ajustate)”. Acesta solicita în plus tuturor statelor membre să „ia măsuri adecvate pentru combaterea fenomenului endemic al subevaluării”, precum și să „identifice transporturile cu risc ridicat” și recomanda să se „verifice existența importatorilor”.
- 235 Pe de altă parte, liniile directoare ale ACP Discount cuprindeau descrierea unei metodologii concrete, întemeiată pe „prețurile echitabile” ale metodei OLAF-JRC și aplicabilă înainte de vămuirea mărfurilor în cauză, statele membre fiind încurajate să pună în aplicare această metodologie pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție, în special în cadrul acestei operațiuni vamale. Constituirea de garanții se număra printre măsurile pe care OLAF și Comisia le recomandau a fi luate.
- 236 În cadrul unei reuniuni a Comitetului vamal al Comisiei din 9 martie 2012, la care a participat un reprezentant al Regatului Unit, un reprezentant al acestei instituții a explicat că ACP Discount condusesse în esență la verificări cu ocazia vămuirii mărfurilor în cauză pentru a garanta efectivitatea operațiunii, în măsura în care aceasta urmărea să combată un comerț ilicit și clandestin care implica operatori „absenți” („missing traders”).
- 237 Trebuie amintit de asemenea că, între lunile februarie 2015 și iulie 2016, Regatul Unit a participat la mai multe reuniuni organizate de OLAF, consacrate fraudei privind subevaluarea în discuție, în cursul cărora OLAF a reiterat și a actualizat informațiile pe care le furnizase deja în ceea ce privește amploarea și natura acestei fraude, în special faptul că comerțul ilicit respectiv se dezvolta din ce în ce mai mult în Regatul Unit, precum și contramăsurile care trebuiau luate pentru a combate fraudă menționată în mod eficient. În cursul acestor reuniuni, OLAF a continuat să recomande cu fermitate Regatului Unit instituirea unor praguri de risc menite să identifice transporturile care puteau fi subevaluate și să supună aceste transporturi cu risc unor măsuri de control vamal înainte de punerea în liberă circulație a mărfurilor în cauză, precum controale fizice, prelevarea de eșantioane și constituirea de garanții, pentru a se asigura că taxele vamale sunt efectiv colectate pe baza valorii reale a acestor mărfuri.

- 238 Rezultă că, contrar celor susținute de Republica Portugheză, din mesajul de asistență reciprocă 2015/013 nu rezultă că statele membre au avut efectiv cunoștință despre fraudă privind subevaluarea în discuție numai în urma OVC Snake. Pe de altă parte și în orice caz, acest mesaj de asistență reciprocă făcea trimitere în mod expres la mesajele de asistență reciprocă 2007/015 și 2009/001, precum și, în consecință, la informațiile furnizate de OLAF în aceste ultime mesaje și rezumate la punctele 232 și 234 din prezenta hotărâre.
- 239 Contrar celor arătate de Republica Portugheză, nici din mesajul de asistență reciprocă 2015/013 și din cuprinsul punctului 83 din Raportul special nr. 24/2015 al Curții Europene de Conturi, intitulat „Combaterea fraudei fiscale intracomunitare: se impun acțiuni suplimentare” nu reiese că autoritățile vamale ale Regatului Unit ignorau existența unei practici generalizate de declarații vamale false anterioare operațiunii OVC Snake.
- 240 Astfel, din mesajul de asistență reciprocă menționat și din cuprinsul punctului 83 din raportul special respectiv reiese că OVC Snake permisesse să se constate că, în ceea ce privește regimul vamal cu codul 40 în lista regimurilor vamale ale Uniunii, care prevede punerea în liberă circulație simultan cu introducerea în consum a mărfurilor care nu fac obiectul unei livrări scutite de TVA (denumit în continuare „regimul vamal 40”), riscul de subevaluare era evaluat la aproximativ 20 % dintre importurile în cauză și, în ceea ce privește regimul vamal 42, acest risc era evaluat la 40 % dintre importurile respective.
- 241 Or, nu se poate considera că o asemenea indicație înseamnă că problematica fraudei privind subevaluarea în discuție era o problemă de care statele membre avuseseră cunoștință numai ca urmare a OVC Snake.
- 242 Prin urmare, Comisia a stabilit corespunzător cerințelor legale că, de la începutul perioadei de încălcare, Regatul Unit cunoștea suficient caracteristicile esențiale atât ale fraudei privind subevaluarea în discuție, rezumate la punctele 226-228 din prezenta hotărâre, cât și ale măsurilor pe care OLAF și Comisia i le recomandau a fi luate pentru a combate în mod eficient această fraudă, și anume în esență măsurile de control vamal aplicate înainte de vămuirea transporturilor identificate ca fiind susceptibile de a fi subevaluate pe baza unui instrument de analiză a riscurilor precum cel al pragurilor de risc reprezentate de PMA stabilite în aplicarea metodei OLAF-JRC.
- 243 O asemenea concluzie nu poate fi repusă în discuție de faptul că, în perioada încălcării, cunoașterea de către Regatul Unit a amplorii și a naturii fraudei menționate, precum și a mijloacelor de combatere eficiente a acesteia din urmă s-a mai îmbunătățit, ținând seama în special de dezvoltarea importurilor frauduloase la prețuri extrem de scăzute pe teritoriul său și de pierderile potențiale de resurse proprii tradiționale care decurg din aceasta sau de anumite aspecte ale punerii în aplicare a metodei OLAF-JRC ca instrument de analiză a riscurilor.

iv) Cu privire la neconformitatea cu articolul 325 alineatul (1) TFUE a mecanismului de control vamal aplicat de Regatul Unit în perioada încălcării pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție

- 244 Astfel cum s-a arătat la punctul 224 din prezenta hotărâre, Comisia susține că mecanismul de control vamal aplicat de Regatul Unit în perioada încălcării pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție nu era conform principiului efectivității prevăzut la articolul 325 alineatul (1) TFUE, din moment ce acesta era în esență limitat la măsuri de control vamal aplicate *a posteriori*, și anume după vămuirea mărfurilor în cauză, și în special la recuperări de taxe ulterioare.

- 245 Comisia susține, astfel cum s-a arătat la punctul 223 din prezenta hotărâre, că numai un sistem de control vamal în esență de aceeași natură cu cel recomandat de OLAF, și anume care cuprinde praguri de risc stabilite la un nivel cel puțin echivalent cu PMA și aplicate *ex ante*, precum și constituirea de garanții, era de natură să permită combaterea eficientă a fraudei privind subevaluarea în discuție, ținând seama de caracteristicile esențiale ale acesteia din urmă, amintite la punctele 226-228 din prezenta hotărâre, și anume o fraudă la scară largă, mobilă, reactivă la controale și săvârșită de întreprinderi numite „phoenix”. Potrivit Comisiei, controalele efectuate înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză nu făceau parte din mecanismul de control vamal aplicat de Regatul Unit până în luna octombrie 2017.
- 246 Comisia susține că măsurile aplicate *a posteriori* de Regatul Unit erau sortite eșecului și vădit inadecvate pentru a combate fraudă menționată, din moment ce, după cum cunoștea statul respectiv, aceasta era pusă în aplicare de întreprinderi numite „phoenix”, care fac improbabilă, chiar practic imposibilă în majoritatea cazurilor orice recuperare ulterioară a taxelor vamale.
- 247 În această privință, este cert că, înainte de lansarea operațiunii Swift Arrow, autoritățile vamale ale Regatului Unit au aplicat măsuri de control vamal *ex ante* numai în mod excepțional și și-au concentrat acțiunea pe recuperări ulterioare de taxe. Astfel, controalele fizice ale mărfurilor în cauză și prelevarea de eșantioane pe baza profilurilor de risc ale metodei OLAF-JRC au fost efectuate numai în perioada operațională a OVC Snake, și anume o perioadă de o lună, cuprinsă între 17 februarie și 17 martie 2014, în cadrul operațiunii Samurai, care a privit doar doi operatori, precum și în cadrul operațiunii Breach, pentru 13 transporturi. În plus, din răspunsul Regatului Unit la o întrebare adresată de Curte reiese că, deși au fost solicitate garanții în perioada operațională a OVC Snake, quantumul total al acestora nu reprezenta decât 0,4144 % din quantumul total al taxelor vamale suplimentare solicitate în deciziile C 18 Snake, aceste garanții fiind, pe de altă parte, înlăturate ulterior după anularea acestor decizii, astfel încât nu au condus la recuperarea taxelor.
- 248 Regatul Unit susține că a adoptat propria strategie întemeiată pe o analiză de risc, care consta în esență în aplicarea unui profil de risc care urmărea să identifice și ulterior să controleze *a posteriori*, prin intermediul, dacă este cazul, al emiterii unor ordine de recuperare a taxelor, un grup delimitat de operatori care importă în mod regulat mărfuri cu preț foarte scăzut, calificați drept „importatori cu risc ridicat”, ceea ce ar fi legitim ținând seama de marja largă de manevră de care dispunea acest stat și având în vedere faptul că metoda OLAF-JRC nu era obligatorie. Acesta arată de asemenea că, deși, de exemplu, în cadrul ACP Discount, autoritățile sale vamale nu au aplicat pragurile de risc ale metodei OLAF-JRC *ex ante*, ci numai *a posteriori*, OLAF nu i-a reproșat acest lucru. Dimpotrivă, agenții OLAF i-ar fi furnizat diferite asigurări că sistemul său de control vamal era compatibil cu dreptul Uniunii.
- 249 În această privință, astfel cum se amintește la punctul 169 din prezenta hotărâre, în primul rând, trebuie subliniat că, într-un sistem în care statele membre sunt responsabile de punerea în aplicare corespunzătoare a reglementării vamale a Uniunii pe teritoriul lor, aceste state nu se pot exonera de răspunderea pentru o încălcare a dreptului Uniunii pe care ar fi putut să o fi săvârșit invocând faptul că OLAF sau Comisia nu le-a reproșat-o la un moment dat.
- 250 În al doilea rând, la punctele 162-169 din prezenta hotărâre, Curtea a înlăturat argumentația invocată de Regatul Unit și bazată pe faptul că acest stat putea să întemeieze o încredere legitimă pe anumite declarații ale agenților OLAF potrivit cărora mecanismul său de control vamal era pretins compatibil cu dreptul Uniunii.

- 251 În al treilea rând, astfel cum se amintește la punctul 220 din prezenta hotărâre, din jurisprudența Curții reiese că natura măsurilor de control vamal care trebuie luate de statele membre pentru a se conforma cerințelor pe care articolul 325 alineatul (1) TFUE le impune în materie de combatere a fraudei sau a oricărei alte activități ilegale care poate aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii și în special obligația de a garanta colectarea efectivă și integrală a resurselor proprii ale Uniunii reprezentate de taxele vamale cu respectarea necesară a drepturilor fundamentale garantate de cartă și a principiilor generale ale dreptului Uniunii nu poate fi determinată în mod abstract și static din moment ce depinde de caracteristicile acestei fraude sau ale acestei alte activități ilegale, care pot evolua de altfel în timp.
- 252 Or, după cum subliniază Comisia, pe de o parte, atunci când, în mod excepțional, autoritățile vamale ale Regatului Unit au efectuat controale *ex ante*, acestea s-au dovedit imediat eficiente și disuasive. Astfel, de exemplu, este cert că, de îndată ce erau anunțate controale fizice, containerele erau deturnate de la portul Felixstowe (Regatul Unit) către porturi din alte state membre și cei doi operatori care făcuseră obiectul controalelor *ex ante* efectuate în cadrul operațiunii Samurai și-au încetat imediat activitățile după ce HMRC a contestat declarațiile vamale ale acestora.
- 253 Pe de altă parte, pe toată perioada încălcării, mecanismul de control vamal aplicat de Regatul Unit, în măsura în care era centrat pe măsuri *a posteriori* precum recuperările de taxe, s-a dovedit inefficient pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție, din moment ce aceasta era caracterizată în principal prin faptul că era săvârșită de întreprinderi numite „phoenix” de la care era exclusă o recuperare a taxelor în majoritatea cazurilor.
- 254 În acest context, trebuie să se facă referire la o reuniune desfășurată la 13 iunie 2014 în legătură cu monitorizarea OVC Snake, în cadrul căreia autoritățile vamale din Regatul Unit au indicat, potrivit procesului-verbal al acestei reuniuni întocmit de un agent al acestui stat, că, dacă, în cazurile în care nu erau inițiate urmăriri penale, aceste autorități intenționau să pună în aplicare proceduri de recuperare ulterioară în scopuri de „descurajare financiară”, ele apreciau „pe baza experienței din trecut și a ceea ce s-a observat deja în acest tip de fraudă” că era „improbabilă recuperarea vreunei datorii”.
- 255 În plus, este necesar să se arate că, atât în ceea ce privește datoriile vamale solicitate în deciziile C 18 Snake, cât și cele solicitate în deciziile C 18 Breach, Regatul Unit susține că este scutit de obligația de a pune la dispoziția Comisiei resursele proprii tradiționale corespunzătoare acestor datorii, pentru motivul că imposibilitatea de a le recupera nu ar fi imputabilă acestui stat din moment ce debitorii lor sunt întreprinderi „phoenix”. Or, o asemenea afirmație, chiar presupunând că este întemeiată, tinde să demonstreze că mecanismul de control vamal instituit de Regatul Unit nu permitea o colectare efectivă și integrală a veniturilor alocate resurselor proprii ale Uniunii.
- 256 Pe de altă parte, Comisia arată, fără a fi contrazisă cu privire la acest aspect, că unii dintre operatorii vizați de controalele efectuate în cadrul operațiunii Breach erau deja vizați de un ordin de recuperare care figura în una dintre deciziile C 18 Snake, ceea ce pare să confirme că mecanismul de control vamal instituit în Regatul Unit era, la acea dată, insuficient de disuasiv.
- 257 Prin urmare, chiar dacă, așa cum rezultă din jurisprudența amintită la punctul 213 din prezenta hotărâre, articolul 325 alineatul (1) TFUE rezervă statelor membre o anumită latitudine și libertate de alegere în ceea ce privește măsurile de control vamal care trebuie luate în special pentru a garanta colectarea efectivă și integrală a resurselor proprii ale Uniunii reprezentate de

taxe din Tariful vamal comun, trebuie să se constate că în speță, având în vedere particularitățile fraudei privind subevaluarea în discuție și în special faptul că această fraudă era mobilă, foarte reactivă la controale și pusă în esență în aplicare de întreprinderi care nu își îndeplineau obligațiile sau insolubile de la care orice recuperare ulterioară a taxelor era, în majoritatea cazurilor, exclusă de la bun început, particularități care erau de altfel cunoscute în timp util de autoritățile vamale ale Regatului Unit ca urmare a propriei experiențe, mecanismul de control vamal instituit de acest stat în perioada încălcării pentru a combate fraudă menționată, în măsura în care, cu câteva rare excepții, se limita la acțiuni de recuperare a taxelor *a posteriori*, nu respecta, chiar în mod vădit, principiul efectivității consacrat la articolul 325 alineatul (1) TFUE.

258 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie admis primul motiv, în măsura în care este întemeiat pe o încălcare a articolului 325 alineatul (1) TFUE.

b) Cu privire la încălcarea obligațiilor impuse de reglementarea vamală a Uniunii

259 În ceea ce privește, în al doilea rând, neîndeplinirea obligațiilor reproșată Regatului Unit care constă în a nu fi respectat obligațiile care îi reveneau în temeiul reglementării vamale a Uniunii, Comisia reproșează acestui stat că a omis, *primo*, să ia măsuri de protecție a intereselor financiare ale Uniunii, cu încălcarea articolului 3 din Codul vamal al Uniunii coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE, *secundo*, să efectueze controale vamale pe baza unei analize de risc, cu încălcarea articolului 13 din Codul vamal comunitar și a articolului 46 din Codul vamal al Uniunii, *tertio*, să solicite constituirea de garanții, cu încălcarea articolului 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare și a articolului 244 din regulamentul de punere în aplicare, precum și, *quarto*, să nu ia în considerare, cu încălcarea articolului 220 alineatul (1) din Codul vamal comunitar și a articolului 105 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, datoriile vamale care rămân de recuperat de îndată ce autoritățile vamale ale statului respectiv au luat cunoștință de situația care a condus la constatarea acestor datorii.

1) Observații introductive

260 Cu titlu introductiv, trebuie să se constate că motivul întemeiat pe articolul 3 din Codul vamal al Uniunii coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE nu are un conținut autonom în raport cu cel întemeiat pe o încălcare a articolului 325 TFUE, care este examinat la punctele 208-258 din prezenta hotărâre. Astfel, acest motiv nu este dezvoltat de Comisie pe baza unei argumentații specifice referitoare la dispozițiile pe care se întemeiază.

261 În plus, astfel cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 173 din concluzii, în ceea ce privește obligațiile care revin statelor membre în vederea combaterii oricărei fraude sau a oricărei alte activități ilegale care poate aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, articolul 325 alineatul (3) TFUE constituie expresia specifică a principiului general al cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) TUE. Rezultă că nu este necesar să se efectueze o examinare distinctă a motivului respectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 mai 2006, Comisia/Irlanda, C-459/03, EU:C:2006:345, punctele 169-171).

262 În aceste condiții, trebuie să se examineze dacă, astfel cum susține Comisia, Regatul Unit a încălcat, în cadrul acțiunii sale având ca obiect combaterea fraudei privind subevaluarea în discuție în perioada încălcării, pe de o parte, articolul 13 din Codul vamal comunitar și articolul 46 din Codul vamal al Uniunii, în măsura în care acest stat nu a efectuat, înainte de vămuirea mărfurilor în cauză, controale vamale bazate pe o analiză a riscurilor, precum cea a

metodei OLAF-JRC, care permit identificarea importurilor susceptibile de a fi subevaluate și, în consecință, care trebuie să facă obiectul unor verificări în ceea ce privește corectitudinea valorii în vamă declarate și, pe de altă parte, articolul 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare și articolul 244 din regulamentul de punere în aplicare, în măsura în care statul respectiv nu a impus constituirea de garanții pentru importurile astfel identificate ca fiind potențial subevaluate.

- 263 În această privință, Comisia deduce din Hotărârea din 16 iunie 2016, EURO 2004. Hungary (C-291/15, EU:C:2016:455), că, atunci când mărfurile sunt declarate la valori în vamă extrem de scăzute și în special la valori mai mici cu mai mult de 50 % din prețul mediu statistic, sunt permise îndoieli întemeiate în ceea ce privește corectitudinea declarațiilor vamale în cauză, astfel încât aceste mărfuri nu pot fi puse în liberă circulație fără controlul prealabil al valorilor astfel declarate. Ea se referă și la Hotărârea din 17 martie 2011, Comisia/Portugalia (C-23/10, EU:C:2011:160), pentru a justifica principiul potrivit căruia, atunci când autoritățile vamale dispun de informații concrete referitoare la incorectitudinea declarațiilor vamale, ceea ce ar putea conduce la colectarea unor taxe vamale inferioare celor datorate efectiv, aceste autorități sunt obligate să verifice declarațiile respective și să efectueze controalele necesare.
- 264 Regatul Unit, susținut de statele membre interveniente, arată că din jurisprudența invocată de Comisie rezultă că autoritățile vamale ale statelor membre nu sunt obligate să efectueze controale vamale decât dacă dispun de informații concrete referitoare la incorectitudinea datelor care figurează într-o declarație vamală. În schimb, atunci când aceste autorități au numai îndoieli cu privire la corectitudinea acestor date, întemeiate, de exemplu, pe constatarea unei diferențe mai mari de 50 % între prețul declarat și valoarea medie statistică, autoritățile menționate ar avea numai posibilitatea de a efectua astfel de controale, fără a fi însă obligate în acest sens.
- 265 Or, în speță, având în vedere informațiile de care dispuneau, aceleași autorități nu ar fi avut informații concrete cu privire la o subevaluare a importurilor în cauză, ci ar fi avut cel mult îndoieli întemeiate cu privire la corectitudinea valorilor în vamă declarate, în sensul jurisprudenței, astfel încât le-ar fi fost permis să efectueze controale vamale, dar nu ar fi fost obligate în acest sens. De asemenea, constatarea că valoarea în vamă declarată era mai mică cu mai mult de 50 % decât valoarea medie statistică și, prin urmare, inferioară pragului PMA al metodei OLAF-JRC nu ar constitui o informație concretă cu privire la subevaluarea acestei valori în vamă, ci cel mult un motiv de a avea îndoieli întemeiate în legătură cu corectitudinea acesteia și, prin urmare, nu ar fi obligat autoritățile Regatului Unit să verifice corectitudinea valorii în vamă respective.
- 266 În această privință, este suficient, în acest stadiu, să se arate că, pe de o parte, fraudă privind subevaluarea în discuție constituia o fraudă la scară largă, care implica importuri pentru o perioadă relativ lungă în întreaga Uniune și în special în Regatul Unit de volume mari de mărfuri cu valori declarate extrem de scăzute și, prin urmare, la prima vedere suspecte, de către întreprinderi „care nu își îndeplinesc obligațiile” care expun în mod evident Uniunea unor riscuri importante pentru interesele sale financiare ca urmare a unor pierderi considerabile din resursele proprii tradiționale nerecuperabile în foarte mare măsură. În acest context, cunoașterea de către autoritățile vamale ale Regatului Unit, în special ca urmare a unor informații comunicate de OLAF și de Comisie, a amplitudinii și a particularităților acestei fraude, precum și a riscurilor financiare importante la care expunea Uniunea însemna că autoritățile menționate dispuneau de informații suficient de concrete în legătură cu incorectitudinea datelor care figurează într-un număr semnificativ de declarații vamale referitoare la valoarea produselor în cauză provenite din

China, obligându-le astfel să ia măsuri de control vamal adecvate pentru a verifica această valoare în mod sistematic pentru importurile în cauză pentru a asigura, *in fine*, plata integrală și efectivă a drepturilor vamale datorate.

- 267 Pe de altă parte, într-un astfel de context de fraudă, informația care decurge pentru autoritățile vamale ale statelor membre din identificarea unor importuri la un preț foarte scăzut printr-un profil de risc precum cel al PMA din metoda OLAF-JRC ca fiind susceptibile să fie subevaluate era de natură să furnizeze informații concrete acestor autorități că datele care figurează în declarațiile vamale pentru produsele acoperite de acest profil de risc erau incorecte și, în consecință, trebuiau să facă obiectul unor controale vamale înaintea vămii mărfurilor în cauză.
- 268 În consecință, sub beneficiul acestor considerații introductive, trebuie să se examineze criticile menționate la punctul 259 din prezenta hotărâre, cu excepția celei întemeiate pe o încălcare a articolului 3 din Codul vamal al Uniunii coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE.

2) Cu privire la încălcarea obligațiilor impuse la articolul 13 din Codul vamal comunitar și la articolul 46 din Codul vamal al Uniunii

i) Argumentația părților

- 269 În ceea ce privește neîndeplinirea obligațiilor imputată Regatului Unit, întemeiată pe încălcarea articolului 13 din Codul vamal comunitar și a articolului 46 din Codul vamal al Uniunii, Comisia consideră că, în cadrul acțiunii sale având ca obiect combaterea fraudei privind subevaluarea în discuție în perioada încălcării, acest stat nu a efectuat controale vamale înainte de vămii mărfurilor în cauză, întemeiate pe o analiză de risc precum cea a metodei OLAF-JRC, care să permită identificarea importurilor care pot fi subevaluate și care trebuie, în consecință, să facă obiectul unor verificări referitoare la corectitudinea valorii în vamă declarate.
- 270 În această privință, din dosarul prezentat Curții reiese că Comisia nu reproșează Regatului Unit că nu a aplicat metoda OLAF-JRC, ci mai degrabă faptul că nu a luat măsurile elementare recomandate de OLAF, și anume în special controale bazate pe profiluri de risc aplicate *ex ante*. Comisia admite că această metodă nu este obligatorie din punct de vedere juridic pentru statele membre și, chiar dacă apreciază că ar fi preferabil să se aplice profiluri sau praguri de risc stabilite la nivelul Uniunii, precum PMA, stabilite în aplicarea metodei menționate, ea susține, fără a fi, pe de altă parte, contrazisă cu privire la acest aspect de Regatul Unit, că a acceptat întotdeauna ca statele membre să aplice propriile profiluri sau praguri de risc, cu condiția ca acestea să fie comparabile sau mai stricte decât PMA.
- 271 Regatul Unit susține că și-a întemeiat controalele vamale pe care le-a efectuat în perioada încălcării pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție pe o analiză de risc. Această analiză ar rezulta în esență din aplicarea unui profil de risc care urmărește să identifice, iar ulterior să controleze un grup restrâns de operatori care importă în mod regulat produsele în cauză la prețuri foarte scăzute, calificați drept „importatori cu risc ridicat”, și ar conduce eventual la emiterea unor ordine de recuperare ulterioară a taxelor, precum deciziile C 18. Astfel, în cadrul operațiunii Breach, care a fost lansată în luna mai 2015 și care ar fi încă în curs, 239 de „importatori cu risc ridicat” ar fi fost identificați în vederea aplicării acestui profil de risc. Ar fi vorba despre o „strategie legitimă și rezonabilă”, din moment ce practica ar fi demonstrat că marea majoritate a importurilor în cauză ar proveni de la numai 129 de operatori dintr-un total de 20 000 de operatori care importă produsele în cauză din China.

ii) Aprecierea Curții

- 272 Articolul 13 alineatul (2) din Codul vamal comunitar, aplicabil părții din perioada încălcării care se încheie la 30 aprilie 2016, prevedea, la primul paragraf, că controalele vamale, altele decât controalele inopinate, ar trebui să se bazeze pe o „analiză a riscurilor prin folosirea unor procedee informatice”, obiectivul acestora fiind stabilirea și cuantificarea riscului, precum și elaborarea măsurilor necesare pentru evaluarea acestora, pe baza criteriilor definite la nivel național, la nivelul Uniunii și, dacă este cazul, la nivel internațional, și, la al doilea paragraf, că, „[î]n conformitate cu procedura comitetului”, este definit un „cadru de gestionare a riscurilor” și sunt stabilite „criterii comune”, precum și „domeniile prioritare de control”.
- 273 Aceste obligații au fost preluate, potrivit unei formulări modificate, la articolul 46 alineatele (2) și (3) din Codul vamal al Uniunii, aplicabil părții din perioada încălcării care a început la 1 mai 2016.
- 274 Articolul 46 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii prevede că controalele vamale, altele decât verificările prin sondaj, se bazează „în principal pe analiza de risc, efectuată prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor”, cu scopul de a identifica și a evalua riscurile, precum și de a elabora contramăsurile necesare, pe baza criteriilor stabilite la nivel național, la nivelul Uniunii și, în măsura în care este posibil, la nivel internațional. Articolul 46 alineatul (3) din acest cod prevede că controalele vamale se efectuează într-un „cadru comun de gestionare a riscurilor”, bazat pe schimbul de informații privind riscurile și al rezultatelor analizei de risc între administrațiile vamale și care stabilește „criterii și standarde comune privind riscurile”, precum și „măsuri de control și domenii de control prioritare comune”.
- 275 În plus, articolul 46 alineatul (4) din codul menționat obligă autoritățile vamale ale statelor membre să recurgă la „gestionarea riscurilor”.
- 276 Articolul 46 alineatele (6) și (7) din același cod enumeră elementele de care trebuie să se țină cont la stabilirea printre altele a „criteriilor și a standardelor comune de risc” și elementele pe care trebuie să le cuprindă aceste criterii și standarde.
- 277 Este cert că, în perioada încălcării, Comisia nu a stabilit criterii sau standarde comune de risc sub forma unui act obligatoriu care se impune statelor membre, chiar dacă aceasta a adoptat, la 21 august 2014, printr-o comunicare, o strategie și un plan de acțiune pentru gestionarea riscurilor vamale [Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European privind strategia și planul de acțiune UE pentru gestionarea riscurilor vamale: combaterea riscurilor, consolidarea securității lanțului de aprovizionare și facilitarea comerțului, (COM/2014/527 final)]. Astfel cum a observat Republica Portugheză în ședință și după cum confirmă punctele 13 și 15 din Raportul special nr. 04/2021 al Curții de Conturi, intitulat „Controalele vamale: armonizarea insuficientă afectează interesele financiare ale UE”, Comisia a adoptat, la 31 mai 2018, o primă decizie obligatorie de stabilire a criteriilor și standardelor comune în materie de risc financiar sub forma unui document „restrâns UE”, care a fost completată, în luna decembrie 2019, cu un „document de orientare” fără caracter obligatoriu.
- 278 Se poate considera că metoda OLAF-JRC, astfel cum a fost recomandată de OLAF și de Comisie statelor membre și prezentată în special în liniile directoare ale ACP Discount în vederea aplicării în cadrul acestei operațiuni, în măsura în care cuprinde printre altele o descriere a riscurilor și a factorilor sau indicatorii de risc care trebuie utilizați pentru a selecta mărfurile care urmează să

fie supuse unor controale vamale și specifică natura controalelor vamale care trebuie efectuate de autoritățile vamale, aplică criteriile comune fără caracter obligatoriu în materie de riscuri care se introduc în cadrul comun de gestionare a riscurilor.

- 279 Trebuie subliniat că, întrucât controalele vamale urmăresc, *in fine*, să prevină și să combată fraudele privind regimul vamal al Uniunii, orice măsură comună fără caracter obligatoriu care ar putea fi adoptată sau recomandată în raport cu criteriile de analiză și de gestionare a riscurilor, prevăzute la articolul 13 alineatul (2) primul și al doilea paragraf din Codul vamal comunitar și la articolul 46 alineatele (2) și (3) din Codul vamal al Uniunii, se înscrie în mod necesar în combaterea fraudei prevăzute la articolul 325 TFUE. Or, din articolul 325 alineatele (1) și (3) TFUE reiese că combaterea fraudei implică o cooperare strânsă între, pe de o parte, statele membre și Uniune și, pe de altă parte, statele membre înseși.
- 280 În această privință, cadrul comun de gestionare a riscurilor în care se efectuează controalele vamale, în măsura în care se bazează, în conformitate cu articolul 46 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, în afara criteriilor și a standardelor comune în materie de riscuri, pe schimbul de informații privind riscurile și pe rezultatele analizei de risc între administrațiile vamale, precum și pe măsuri de control vamal și domenii de control prioritare comune, constituie o expresie specifică a articolului 325 alineatul (3) TFUE, care prevede că statele membre își coordonează acțiunea urmărind să apere interesele financiare ale Uniunii împotriva fraudei și organizând, cu ajutorul Comisiei, o cooperare strânsă și constantă între autoritățile competente.
- 281 Prin urmare, atunci când se recomandă asemenea criterii comune fără caracter obligatoriu de analiză și de gestionare a riscurilor, statele membre, deși nu sunt, în principiu, legate în mod formal de aceste criterii, sunt obligate, în temeiul acestei obligații de cooperare, să țină seama în mod corespunzător de acestea sau să le urmeze în cazul în care nu ar fi dezvoltat criterii naționale cel puțin la fel de eficiente precum cele recomandate de Uniune.
- 282 Rezultă că, în conformitate cu obligațiile care îi reveneau în temeiul dispozițiilor articolului 13 din Codul vamal comunitar și al articolului 46 din Codul vamal al Uniunii coroborate cu articolul 325 TFUE, Regatul Unit trebuia cel puțin, în cadrul definiției, în perioada încălcării, a sistemului său de analiză și de gestionare a riscurilor, să țină seama în mod corespunzător, în raport cu modul de operare și cu caracteristicile specifice ale fraudei privind subevaluarea în discuție cunoscute de acest stat, de profilurile de risc, precum și de tipurile de control vamal a căror aplicare era recomandată de OLAF și de Comisie pentru combaterea acestei fraude, în pofida caracterului neobligatoriu al criteriilor aplicate în materie de riscuri.
- 283 Or, trebuie să se constate că, în pofida recomandărilor reînnoite ale OLAF și ale Comisiei, Regatul Unit nu a efectuat, cu excepția perioadei operaționale a OVC Snake, respectiv perioada cuprinsă între 17 februarie și 17 martie 2014, controale vamale înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză pe baza unor profiluri de risc precum pragurile de risc ale metodei OLAF-JRC sau a altor profiluri de risc care prezintă un grad de eficacitate comparabil.
- 284 În aceste condiții, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 281 din prezenta hotărâre, Regatul Unit, într-o situație caracterizată prin lipsa unor măsuri imperative din partea Uniunii, nu era obligat să urmeze asemenea recomandări, cu condiția ca criteriile de analiză și de gestionare a riscurilor pe care le-a adoptat să fie cel puțin comparabile, în termeni de eficacitate, cu cele recomandate de Uniune, în cazul în care nu sunt mai eficiente decât acestea.

- 285 Or, în cadrul unei reuniuni desfășurate la 28 iulie 2015, autoritățile vamale ale Regatului Unit au indicat OLAF că utilizarea unor indicatori de risc care se întemeiază pe prețuri medii ar fi contraproductivă și disproporționată ținând seama de volumul importurilor pe teritoriul acestui stat membru.
- 286 Regatul Unit susține în special, ca răspuns la întrebările adresate de Curte, că, din moment ce aprecia că profilurile de risc ale metodei OLAF-JRC erau insuficient de precise, în special întrucât conduceau la cazuri fals pozitive în ceea ce privește importurile legitime efectuate la prețuri foarte scăzute pentru firme mari binecunoscute, a preferat să dezvolte propriile profiluri de risc naționale mai performante. Faptul că acestea nu au fost în cele din urmă operatorii decât începând cu 12 octombrie 2017, și anume data lansării operațiunii Swift Arrow, s-ar explica prin complexitatea acestui exercițiu și prin mijloace importante care trebuiau să îi fie consacrate.
- 287 Această argumentație trebuie respinsă.
- 288 Astfel, este necesar să se sublinieze, pe de o parte, gravitatea și amploarea fraudei privind subevaluarea în discuție, precum și riscurile financiare importante pe care aceasta le implica în mod evident pentru Uniune, care erau de altfel cunoscute de Regatul Unit, care fusese avertizat în mod repetat de OLAF și de Comisie cu privire la riscurile respective, și, pe de altă parte, faptul că Regatul Unit era cel puțin obligat să ia în considerare în mod corespunzător, la elaborarea sistemului său de analiză și de gestionare a riscurilor, criteriile în materie de risc pe care OLAF și Comisia i le recomandaseră în diferite rânduri a fi aplicate, în special praguri de risc precum PMA ale metodei OLAF-JRC aplicate înainte de vămuirea mărfurilor în cauză.
- 289 În aceste împrejurări, Regatul Unit nu putea, în așteptarea finalizării lucrărilor sale prin care urmărea să pună în aplicare propriile praguri de risc pretins mai performante, să refuze aplicarea unui profil de risc oarecare care să permită identificarea, înainte de vămuirea acestor mărfuri, a importurilor la prețuri foarte scăzute care prezentau un risc important de subevaluare în vederea aplicării controalelor vamale înainte de punerea în liberă circulație a mărfurilor respective.
- 290 În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, că Comisia nu reproșează Regatului Unit că nu a aplicat în mod corect profilurile de risc ale metodei OLAF-JRC, ci mai degrabă că nu a aplicat, în cadrul mecanismului său de analiză și de gestionare a riscurilor, înainte de lansarea operațiunii Swift Arrow, niciun profil de risc înainte de vămuirea mărfurilor în cauză, în condițiile în care numai această metodă ar fi permis identificarea importurilor care puteau fi subevaluate pentru a orienta controalele vamale înainte de acordarea liberului de vamă pentru aceste mărfuri.
- 291 Pe de altă parte, din analiza articolului 325 TFUE efectuată la punctele 208-220 din prezenta hotărâre reiese că, având în vedere caracteristicile fraudei privind subevaluarea în discuție, contramăsurile de natură să permită combaterea acesteia în mod eficient și disuasiv nu se puteau limita la recuperări ulterioare de taxe, din moment ce acestea erau, ca regulă generală, sortite eșecului în ceea ce privește întreprinderile care nu își îndeplineau obligațiile, ci trebuiau să includă controale vamale înainte de punerea în liberă circulație a mărfurilor declarate la prețuri extrem de scăzute.
- 292 Or, în conformitate cu articolul 13 din Codul vamal comunitar și cu articolul 46 din Codul vamal al Uniunii coroborate cu articolul 325 TFUE, Regatul Unit era obligat să efectueze, în scopul asigurării unei lupte eficiente și disuasive împotriva fraudei, selecția declarațiilor vamale care trebuiau să facă obiectul unor asemenea controale *ex ante* pe baza unei analize de risc practicate

cu ajutorul unor tehnici de prelucrare electronică a datelor, ceea ce nu a făcut pe toată perioada încălcării, cu excepția perioadei operaționale a OVC Snake, cuprinsă între 17 februarie și 17 martie 2014.

- 293 Întrucât Comisia își întemeiază critica doar pe această omisiune, nu este necesar să se examineze diferitele critici îndreptate împotriva metodei OLAF-JRC, utilizată ca instrument de analiză a riscurilor, în măsura în care aceasta ar prevedea praguri de risc arbitrare, chiar prea inclusive, ținând seama de numărul ridicat de cazuri fals pozitive pe care le-ar genera și care ar privi importuri la prețuri scăzute, dar legitime, efectuate de firme mari de vânzare cu amănuntul.
- 294 În orice caz, se poate arăta că, din moment ce din studiile anexate la raportul OLAF reiese că PMA, utilizate ca praguri de risc în cadrul metodei OLAF-JRC, au fost stabilite pornind de la PMC pe baza unor cercetări științifice efectuate de JRC care implică analiza histogramelor și a distribuției, în termeni de preț, a diferitor tipuri de importuri, acestea nu par a fi arbitrare, ci se întemeiază pe criterii obiective și neutre.
- 295 În plus, întrucât pragurile de risc ale metodei OLAF-JRC reprezentate de PMA se întemeiază pe prețuri medii statistice, și anume PMC, și nu urmăresc decât să identifice importurile care prezintă un risc important de subevaluare pentru a se verifica valorile în vamă declarate în ceea ce privește aceste importuri, iar nu să stabilească dacă importurile respective sunt efectiv subevaluate, acestea implică, prin însăși natura lor, un anumit nivel de cazuri fals pozitive.
- 296 Prin urmare, contrar celor susținute de Regatul Unit, fiabilitatea PMA ca profil de risc nu poate fi pusă în discuție pentru simplul fapt, chiar presupunând că acesta din urmă este dovedit, că 11,2 %, în volum, dintre importurile legitime efectuate de anumite firme mari bine cunoscute ar fi declarate la valori inferioare acestor prețuri. O asemenea rată a cazurilor fals pozitive este astfel rezonabilă în raport cu aportul util al PMA în identificarea fraudelor pentru subevaluarea în discuție.
- 297 În sfârșit, astfel cum a arătat și domnul avocat general la punctul 209 din concluzii, Comisia a precizat, ca răspuns la întrebările adresate de Curte și fără a fi contrazisă cu privire la acest aspect de Regatul Unit, pe de o parte, că PMA fuseseră introduse, apoi aplicate ca profiluri de risc în cadrul ACP Discount în anul 2011 și, ulterior, în cadrul OVC Snake în anul 2014 în urma unei dezbateri aprofundate între statele membre și în mod consensual între acestea din urmă, precum și, pe de altă parte, că stabilirea PMA la nivelul a 50 % din PMC nu fusese pusă în discuție ca atare de niciun stat membru în perioada încălcării.
- 298 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie admis primul motiv, în măsura în care este întemeiat pe încălcarea de către Regatul Unit a articolului 13 din Codul vamal comunitar și a articolului 46 din Codul vamal al Uniunii, din moment ce, în cadrul acțiunii sale având ca obiect combaterea fraudei privind subevaluarea în discuție în perioada încălcării, acest stat nu a efectuat controale vamale întemeiate pe o analiză de risc înainte de vămuirea mărfurilor în cauză.

3) Cu privire la încălcarea obligațiilor impuse la articolul 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare și la articolul 244 din regulamentul de punere în aplicare

- 299 Astfel cum s-a arătat la punctul 259 din prezenta hotărâre, Comisia reproșează Regatului Unit că nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare și la articolul 244 din regulamentul de punere în aplicare, aceste dispoziții obligând autoritățile

vamale să solicite constituirea unei garanții suficiente atunci când consideră că verificarea declarației vamale poate duce la un quantum mai ridicat al taxelor decât quantumul care rezultă din datele declarației vamale.

- 300 În această privință, deși este adevărat, după cum susține Regatul Unit, că articolul 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare și articolul 244 din regulamentul de punere în aplicare asigură, ca urmare a utilizării verbului „a considera”, o anumită marjă de apreciere autorităților vamale ale statelor membre atunci când decid cu privire la necesitatea de a solicita constituirea de garanții, această marjă de apreciere este limitată, astfel cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 218 din concluzii, de principiul efectivității, consacrat la articolul 325 alineatul (1) TFUE, în temeiul căruia o protecție efectivă a intereselor financiare ale Uniunii trebuie asigurată împotriva oricărei fraude sau oricărei alte activități ilegale care poate aduce atingere acestor interese.
- 301 Astfel cum se subliniază la punctele 220 și 251 din prezenta hotărâre, domeniul de aplicare al principiului efectivității, în măsura în care acesta din urmă se aplică obligației specifice care revine statelor membre în temeiul articolului 325 alineatul (1) TFUE de a garanta colectarea efectivă și integrală a resurselor proprii ale Uniunii reprezentate de taxele vamale, nu poate fi determinat în mod abstract și static, din moment ce depinde de caracteristicile fraudei sau ale activității ilegale în cauză, care pot evolua de altfel în timp.
- 302 În speță, trebuie amintit că fraudă privind subevaluarea în discuție era caracterizată prin importuri, la prețuri extrem de scăzute, de volume mari de produse în cauză provenite din China de către întreprinderi numite „phoenix”, constituite în special pentru punerea în aplicare a acestei fraude, care aveau doar active minime și dispăreau sau făceau obiectul unei lichidări de îndată ce erau controlate în ceea ce privește corectitudinea valorilor în vamă pe care le declaraseră, ceea ce făcea de la bun început iluzorie orice recuperare ulterioară a taxelor, în marea majoritate a cazurilor.
- 303 Într-un asemenea context de fraudă, o protecție efectivă a intereselor financiare ale Uniunii împotriva pierderilor semnificative de resurse proprii tradiționale care pot decurge din lipsa colectării unor sume importante ale taxelor vamale referitoare la aceste importuri masive și vădit subevaluate în mod fraudulos necesită, pe lângă instituirea unui profil de risc care să permită identificarea automată a importurilor care prezintă un risc important de subevaluare și, în consecință, trebuie să facă obiectul unor verificări în ceea ce privește corectitudinea valorilor în vamă declarate, o cerere sistematică de constituire a garanțiilor în ceea ce privește importurile respective.
- 304 Or, astfel cum s-a constatat la punctul 247 din prezenta hotărâre, este cert că, în perioada încălcării, Regatul Unit nu a solicitat constituirea de garanții decât în mod excepțional în perioada operațională a OVC Snake, în quantum total care reprezintă doar 0,4144 % din quantumul total al taxelor vamale suplimentare solicitate în deciziile C 18 Snake, aceste garanții fiind, pe de altă parte, rambursate după anularea deciziilor la care se refereau.
- 305 Regatul Unit contestă existența acestei neîndepliniri a obligațiilor, susținând, în primul rând, că, în cazul în care autoritățile sale vamale nu dispun de date care să permită calcularea quantumului garanțiilor pe baza unei valori de înlocuire fiabile, acestea din urmă puteau fi contestate cu succes în cadrul unor căi de atac administrative și jurisdicționale dacă erau calculate pe baza PMC.
- 306 Această argumentație trebuie respinsă.

- 307 Astfel, după cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 224 din concluzii, dat fiind că Regatul Unit era responsabil de stabilirea corectă a valorilor în vamă declarate la import pe teritoriul său prin aplicarea controalelor vamale care, având în vedere particularitățile fraudei privind subevaluarea în discuție, trebuiau să includă verificări înainte de vămuirea mărfurilor în cauză, revenea autorităților vamale din Regatul Unit sarcina de a solicita operatorilor în cauză să furnizeze informații referitoare la calitatea acestor mărfuri și să preleveze eșantioane în cadrul unor verificări fizice, ceea ce ar fi permis acestor autorități să dispună de datele necesare pentru a stabili o valoare de înlocuire care să poată fi utilizată pentru a calcula cuantumul corect al garanțiilor.
- 308 În acest context, dacă, în cadrul OVC Snake, OLAF a încercat să susțină acțiunea statelor membre solicitând autorităților chineze furnizarea unor prețuri la export susceptibile să poată fi utilizate pentru a stabili valorile de înlocuire a mărfurilor ale căror importuri fuseseră subevaluate, împrejurarea că, în definitiv, relativ puține dintre aceste prețuri la export fuseseră furnizate de aceste autorități și utilizarea, în cadrul unor proceduri jurisdicționale, a prețurilor furnizate era, în plus, supusă unor limitări stricte nu poate repune în discuție faptul că revenea Regatului Unit, iar nu OLAF și Comisiei, sarcina de a organiza mecanismul său de combatere a fraudei privind subevaluarea în discuție astfel încât să poată dispune de date suficiente referitoare la valoarea mărfurilor în cauză precum date referitoare la calitatea sau la nivelul de finisare a acestora.
- 309 În al doilea rând, Regatul Unit contestă neîndeplinirea obligațiilor întemeiată pe încălcarea articolului 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare și a articolului 244 din regulamentul de punere în aplicare, pentru motivul că obligația de a constitui în mod sistematic o garanție ar aduce o atingere nejustificată dreptului de proprietate al importatorilor în cauză și ar fi, în consecință, contrară articolului 17 din cartă și articolului 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnat la Paris la 20 martie 1952.
- 310 În această privință, astfel cum s-a amintit la punctele 220 și 251 din prezenta hotărâre, din jurisprudența Curții referitoare la articolul 325 alineatul (1) TFUE rezultă că obligația de a garanta colectarea efectivă și integrală a resurselor proprii ale Uniunii reprezentate de taxele vamale se impune cu respectarea necesară a drepturilor fundamentale garantate de cartă și a principiilor generale ale dreptului Uniunii.
- 311 În speță, Comisia reproșează Regatului Unit că nu a solicitat în mod sistematic constituirea de garanții înainte de vămuirea mărfurilor în cauză numai pentru importurile a căror valoare declarată era inferioară unui prag de risc și care prezentau, în consecință, un risc important de subevaluare.
- 312 Pe de altă parte, trebuie să se constate, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 222 din concluzii, că Regatul Unit nu explică motivele precise pentru care o asemenea obligație de a constitui în mod sistematic garanții pentru importurile identificate de un profil de risc ca prezentând un risc important de subevaluare ar constitui o încălcare a dreptului de proprietate al operatorilor în cauză.
- 313 În plus, deși obligația de a constitui în mod sistematic garanții pentru asemenea importuri poate implica o restrângere a dreptului fundamental de proprietate, o asemenea restrângere este justificată în raport cu condițiile prevăzute la articolul 52 alineatul (1) din cartă.

- 314 Astfel, potrivit acestei dispoziții, restrângerea respectivă este prevăzută de lege și respectă substanța dreptului de proprietate, precum și principiul proporționalității din moment ce această restrângere este necesară și răspunde efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune.
- 315 În această privință, mai întâi, obligația de a constitui în mod sistematic o garanție pentru importurile care prezintă un risc important de subevaluare răspunde efectiv obiectivului de interes general, recunoscut la articolul 325 TFUE, ca interesele financiare ale Uniunii să fie protejate și în special ca autoritățile vamale ale statelor membre să ia în acest scop măsurile de control vamal adecvate pentru a asigura colectarea efectivă și integrală a resurselor proprii tradiționale reprezentate de taxele vamale.
- 316 În continuare, ținând seama de faptul că o garanție este eliberată de îndată ce importatorul în cauză achită taxele datorate efectiv sau se constată, în urma verificării, că acesta a declarat în mod corect valoarea în vamă a mărfurilor în cauză, obligația de a constitui, chiar în mod sistematic, o astfel de garanție are caracter strict temporar și respectă substanța dreptului de proprietate, precum și principiul proporționalității.
- 317 În sfârșit, caracterul proporțional al unei asemenea obligații se referă și la faptul că Comisia reproșează în mod specific Regatului Unit că nu a impus această obligație numai pentru importurile care prezintă un risc semnificativ de subevaluare și identificate anterior acordării liberului de vamă pentru aceste mărfuri cu ajutorul unui profil de risc automatizat.
- 318 Astfel, în ceea ce privește asemenea importuri, autoritățile vamale trebuie, în conformitate cu articolul 181a din regulamentul de aplicare și cu articolul 140 din regulamentul de punere în aplicare, să aibă îndoieli cu privire la valoarea declarată în vamă, în sensul că pot avea îndoieli că aceasta din urmă reprezintă suma totală, plătită sau plătitibilă, și, prin urmare, sunt obligate să considere că verificarea declarațiilor vamale vizate poate duce la un quantum mai ridicat al taxelor care urmează să devină exigibile decât quantumul care rezultă din datele acestor declarații vamale, în sensul articolului 248 din regulamentul de aplicare și al articolului 244 din regulamentul de punere în aplicare.
- 319 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se concluzioneze că Regatul Unit, în măsura în care și-a limitat în esență mecanismul de control vamal de combatere a fraudei privind subevaluarea în discuție în perioada încălcării la măsuri aplicate după vămuirea mărfurilor în cauză, precum ordinele de recuperare ulterioară a taxelor, și nu a integrat în mod sistematic în acest mecanism măsuri aplicabile înainte de această vămuire, în special controalele vamale ale importurilor identificate ca prezentând un risc important de subevaluare prin intermediul unui profil de risc automatizat, precum și constituirea sistematică de garanții pentru aceste importuri, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 13 din Codul vamal comunitar, al articolului 46 din Codul vamal al Uniunii, al articolului 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare și al articolului 244 din regulamentul de punere în aplicare.
- 320 Această concluzie rezultă în esență din constatarea lipsei efectivității și în speță din lipsa vădită de efectivitate a mecanismului de control vamal aplicat de Regatul Unit în perioada încălcării pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție, legată de faptul că acest mecanism, în măsura în care se centra pe controale aplicate după vămuirea mărfurilor în cauză, nu era adaptat la caracteristicile acestei fraude, în condițiile în care statul respectiv cunoștea suficient situația de la începutul acestei perioade.

- 321 Astfel cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 227 din concluzii, această concluzie cu privire la caracterul în speță vădit inadecvat și insuficient al controalelor vamale efectuate de Regatul Unit în perioada încălcării pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție nu este repusă în discuție de argumentația, invocată de statul respectiv, că acesta din urmă a participat la operațiuni de control vamal la nivelul UE, cum ar fi ACP Discount în 2011, OVC Snake în 2014 sau operațiunea Octopus în 2016 și a desfășurat propriile operațiuni, cum ar fi operațiunile Breach sau Samourai.
- 322 Astfel, revine autorităților vamale ale statelor membre sarcina de a asigura aplicarea dreptului vamal al Uniunii și în special de a efectua controale vamale adecvate pentru a proteja în mod eficient interesele financiare ale acesteia. Îndeplinirea unei asemenea misiuni necesită din partea acestor autorități o muncă continuă, coerentă și sistemică care nu se poate limita la participarea punctuală la operațiuni vamale, ale căror efecte nu pot fi decât temporare. În plus, acțiunile de control vamal întreprinse la nivelul Uniunii urmăresc, în mod cert, să susțină statele membre, însă nu pot înlocui acțiunea de control și de protecție efectivă a intereselor financiare ale Uniunii care le revine.
- 323 În această privință, este cert că operațiunea Breach, lansată de autoritățile Regatului Unit în luna mai 2015, a fost prima acțiune de control vamal din Regatul Unit prin care se urmărea în mod specific combaterea fraudei privind subevaluarea în discuție, iar operațiunea Swift Arrow a fost prima acțiune din Regatul Unit care a integrat în mod sistematic în mecanismul de control vamal verificări efectuate anterior vămuirii importurilor identificate cu ajutorul unui profil de risc.
- 324 După cum susține Comisia, lipsa vădită de efectivitate a măsurilor luate de Regatul Unit în perioada încălcării pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție și, invers, eficacitatea și caracterul disuasiv ale unui mecanism care integrează în mod sistematic controale vamale efectuate înainte de vămuirea mărfurilor în cauză și întemeiate pe un profil de risc reies de asemenea din datele statistice furnizate de Comisie.
- 325 Într-adevăr, aceste date statistice, care figurează în special în anexa la răspunsurile acestei instituții la întrebările adresate de Curte, confirmă că, pe de o parte, în perioada încălcării, volumul importurilor declarate în vamă în Regatul Unit la prețuri inferioare PMA (respectiv la 50 % din PMC), în special cele declarate la prețuri mai mici de 10 % din PMC, și, în consecință, la prețuri extrem de scăzute a crescut considerabil de la an la an, în timp ce volumul importurilor efectuate la prețuri superioare PMA a rămas relativ stabil.
- 326 Astfel, volumul importurilor efectuate la prețuri mai mici de 10 % din PMC a crescut de la 4 189 937 kg în anul 2011 la 314 088 517 kg în anul 2016. Pentru perioada încălcării, volumul importurilor efectuate la prețuri declarate inferioare PMA constituia 41 % din totalul importurilor de produse în cauză provenite din China. Pentru această perioadă, 69,5 % din importurile efectuate la prețuri declarate inferioare PMA priveau importuri efectuate la prețuri declarate mai mici de 10 % din PMC.
- 327 În plus, în timp ce, în luna decembrie 2012, 51 % dintre importurile efectuate la prețuri inferioare PMA erau declarate la un preț mai mic de 10 % din PMC, în luna decembrie 2016, această rată a crescut la 85 %.
- 328 Pe de altă parte, datele statistice furnizate de Comisie arată în mod incontestabil că, încă de la lansarea operațiunii Swift Arrow, prima operațiune a autorităților din Regatul Unit care integrează în mod sistematic în mecanismul de control vamal verificări efectuate înainte de

vămuirea importurilor identificate ca prezentând un risc important de subevaluare printr-un profil de risc automatizat, importurile efectuate la prețuri declarate inferioare PMA au scăzut imediat până la dispariție în timp de câteva luni. Astfel, aceste importuri subevaluate au scăzut cu 90 % pe o perioadă de numai trei luni.

4) Cu privire la încălcarea obligațiilor impuse la articolul 220 alineatul (1) din Codul vamal comunitar și la articolul 105 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii

- 329 Astfel cum s-a arătat la punctul 207 din prezenta hotărâre, trebuie analizată în prezent critica întemeiată pe o încălcare continuă a obligațiilor care decurg din articolul 220 alineatul (1) din Codul vamal comunitar și din articolul 105 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, întrucât, în ceea ce privește importurile în cauză, Regatul Unit nu a luat în considerare datoriile vamale care rămân de recuperat de îndată ce autoritățile vamale au luat cunoștință de situația care a condus la constatarea acestor datorii.
- 330 Regatul Unit contestă această critică, susținând în esență că trebuia să ia în considerare datoriile vamale suplimentare numai dacă era obligat să verifice declarațiile vamale în cauză, întrucât calculul taxelor suplimentare legal datorate nu ar fi posibil decât dacă aceste declarații vamale ar fi fost mai întâi verificate. Or, Regatul Unit nu ar fi fost obligat să verifice declarațiile vamale menționate a căror valoare era inferioară pragurilor stabilite de OLAF și, în fapt, nu le-ar fi verificat. În orice caz, această obligație de a înscrie taxe în contabilitatea resurselor proprii ale Uniunii ar fi necesitat ca Regatul Unit să dispună de sumele precise datorate pe care nu le-ar fi înscris în evidența contabilă. Or, chiar dacă Regatul Unit ar fi efectuat verificări, acest stat nu ar fi dispus de informațiile respective.
- 331 În această privință, în măsura în care, prin critica întemeiată pe încălcarea articolului 220 alineatul (1) din Codul vamal comunitar și a articolului 105 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, Comisia reproșează Regatului Unit, în ceea ce privește importurile în cauză efectuate pe parcursul întregii perioade de încălcare, că nu a luat în considerare toate taxele vamale datorate în termenele prevăzute de aceste dispoziții, din examinarea primului motiv reiese că, cu încălcarea articolului 325 alineatul (1) TFUE și a dreptului vamal al Uniunii, autoritățile vamale ale Regatului Unit nu au luat măsurile de control vamal adecvate pentru a verifica valorile în vamă declarate în ceea ce privește aceste importuri.
- 332 Rezultă că, pentru importurile menționate, aceste autorități vamale nu au respectat obligația care le revenea de a asigura, prin controale vamale adecvate, ca valorile în vamă să fie corect stabilite potrivit normelor dreptului vamal al Uniunii.
- 333 În consecință, prin calcularea, pentru aceleași importuri, a valorilor taxelor vamale pe baza unor valori incorecte, întrucât acestea sunt vădit prea scăzute, apoi prin luarea în considerare a acestor valori ale taxelor, autoritățile vamale ale Regatului Unit nu au înscris efectiv în evidența contabilă, cu încălcarea articolului 220 alineatul (1) din Codul vamal comunitar și a articolului 105 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, toate taxele vamale datorate în termenele prevăzute de aceste dispoziții.
- 334 În special, nu au fost înscrise în timp util, cu încălcarea dispozițiilor menționate, sumele corespunzătoare diferenței existente între taxele calculate pe baza valorilor declarate în mod incorect și taxele care ar fi fost constatate dacă acestea ar fi fost calculate pe baza valorilor reale ale mărfurilor în cauză în conformitate cu normele dreptului Uniunii în materie de determinare a valorii în vamă.

335 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie admis primul motiv, în măsura în care este întemeiat pe încălcarea de către Regatul Unit a obligațiilor care îi reveneau în temeiul articolului 325 alineatul (1) TFUE, al articolului 13 și al articolului 220 alineatul (1) din Codul vamal comunitar, al articolului 46 și al articolului 105 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, precum și al articolului 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare și al articolului 244 din regulamentul de punere în aplicare.

2. Cu privire la neîndeplinirea obligațiilor impuse de dreptul Uniunii în materie de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale reprezentate de taxele vamale

336 Prin intermediul celui de al doilea motiv, care privește unele dintre criticile care figurează la primul paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă, precum și critica unică care figurează la al treilea paragraf al acestui prim capăt de cerere, în primul rând, Comisia reproșează Regatului Unit că a încălcat legislația Uniunii în materie de resurse proprii și în special articolele 2 și 8 din Deciziile 2007/436 și 2014/335, articolele 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1150/2000, precum și dispozițiile corespunzătoare ale articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul nr. 609/2014, din moment ce, în ceea ce privește importurile vizate în perioada încălcării, acest stat nu ar fi pus la dispoziția instituției respective resursele proprii tradiționale care erau datorate. În al doilea rând, Comisia susține că, potrivit estimării sale, pierderile de resurse proprii tradiționale, din care s-au dedus cheltuielile de colectare, dar majorate cu dobânzi de întârziere, care trebuie, în consecință, să fie puse la dispoziția sa de Regatul Unit în conformitate cu aceste dispoziții, corespund următoarelor sume:

- 496 025 324,30 euro în ceea ce privește anul 2017 (până la 11 octombrie 2017 inclusiv);
- 646 809 443,80 euro în ceea ce privește anul 2016;
- 535 290 329,16 euro în ceea ce privește anul 2015;
- 480 098 912,45 euro în ceea ce privește anul 2014;
- 325 230 822,55 euro în ceea ce privește anul 2013;
- 173 404 943,81 euro în ceea ce privește anul 2012;
- 22 777 312,79 euro în ceea ce privește anul 2011.

a) Cu privire la critica întemeiată pe încălcarea de către Regatul Unit a obligației sale de principiu de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale

337 În primul rând, Comisia susține, pe de o parte, că, din moment ce, astfel cum arată în cadrul primului motiv, autoritățile vamale din Regatul Unit nu au efectuat controalele vamale adecvate, în perioada încălcării, mărfurile care făceau obiectul importurilor în cauză nu au fost declarate în mod corect în ceea ce privește valoarea lor în vamă, ceea ce ar fi avut drept consecință faptul că taxele vamale datorate pentru aceste mărfuri nu au fost calculate corect, iar cuantumul resurselor proprii corespunzătoare acestor taxe care ar fi trebuit să fie constatate nu au fost constatate și nici puse la dispoziția sa în momentul în care ar fi trebuit să fie.

338 Pe de altă parte, Comisia reproșează Regatului Unit că, în cadrul OVC Snake, autoritățile vamale ale acestuia au anulat începând din luna iunie 2015 datoriile vamale pe care le constataseră anterior în ordine de recuperare ulterioară emise între lunile noiembrie 2014 și februarie 2015, și anume deciziile C 18 Snake referitoare la importurile în cauză efectuate între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014, și că acest stat nu a pus astfel la dispoziția aceste instituții resursele proprii tradiționale care erau datorate, în ceea ce privește aceste importuri, din cauza unor erori administrative imputabile autorităților sale vamale.

1) Cu privire la principiul răspunderii Regatului Unit pentru lipsa constatării pierderilor de resurse proprii tradiționale ale Uniunii

339 Pentru a aprecia diferitele critici ale Comisiei și argumentația invocată de Regatul Unit pentru apărarea sa, mai întâi, trebuie amintite caracteristicile sistemului de resurse proprii ale Uniunii, astfel cum au fost rezumate de Curte în jurisprudența sa.

340 Din articolul 8 alineatul (1) din Deciziile 2007/436 și 2014/335 rezultă că resursele proprii ale Uniunii prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2007/436 și, respectiv, la articolul 2 alineatul (1) din Decizia 2014/335 sunt încasate de statele membre, iar statele membre au obligația de a pune aceste resurse la dispoziția Comisiei (Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 56 și jurisprudența citată).

341 În acest scop, statele membre sunt obligate, în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentele nr. 1150/2000 și 609/2014, să constate un drept al Uniunii asupra resurselor proprii de îndată ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute de regulamentul vamal „privind înscrierea sumei convenite și notificarea debitorului” și, prin urmare, de îndată ce autoritățile lor sunt în măsură să calculeze valoarea taxelor care rezultă dintr-o datorie vamală și să stabilească debitorul acesteia. În consecință, statele membre sunt obligate să înscrie în contabilitatea resurselor proprii ale Uniunii taxele constatate în conformitate cu articolul 2 din aceste regulamente în condițiile prevăzute la articolul 6 din regulamentele menționate. În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 6 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul nr. 1150/2000 și al articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 609/2014, o taxă constatată care nu a fost încă recuperată și pentru care nu a fost furnizată nicio cauțiune se înscrie în evidența contabilă B (Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 57 și jurisprudența citată).

342 În continuare, statele membre trebuie să pună la dispoziția Comisiei resursele proprii ale Uniunii în condițiile prevăzute în mod identic la articolele 9-11 din Regulamentul nr. 1150/2000 și la articolele 9, 10 și 12 din Regulamentul nr. 609/2014, înscriindu-le, cu respectarea termenelor prevăzute, în creditul contului deschis în acest scop în numele instituției menționate. Potrivit articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1150/2000 și articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 609/2014, orice întârziere în înregistrările în acest cont are drept rezultat plata de către statul membru în cauză a unor dobânzi de întârziere (Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 58).

343 În plus, în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1150/2000 și al articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 609/2014, statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca sumele corespunzătoare taxelor constatate conform articolului 2 din aceste regulamente să fie puse la dispoziția Comisiei.

- 344 Pe de altă parte, în temeiul articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1150/2000 și al articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 609/2014, statele membre nu sunt scutite de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare drepturilor constatate decât dacă recuperarea nu a putut fi efectuată din motive de forță majoră sau atunci când se dovedește că, în mod definitiv, este imposibil să se efectueze recuperarea din alte motive care nu le sunt imputabile.
- 345 Din cele ce precedă rezultă că, în stadiul actual al dreptului Uniunii, gestionarea sistemului resurselor proprii ale Uniunii este încredințată statelor membre și ține de responsabilitatea exclusivă a acestora din urmă. Astfel, obligațiile de colectare, de constatare și de înscriere în cont a acestor resurse proprii în vederea punerii lor la dispoziția Comisiei se impun în mod direct statelor membre în temeiul legislației Uniunii în materie de resurse proprii și în speță al Deciziilor 2007/436 și 2014/335, precum și al Regulamentelor nr. 1150/2000 și 609/2014 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 62 și jurisprudența citată).
- 346 În sfârșit, din moment ce există o legătură directă între colectarea veniturilor provenite din taxe vamale și punerea la dispoziția Comisiei a resurselor corespunzătoare, revine statelor membre, în conformitate cu obligațiile care le sunt impuse în temeiul articolului 325 alineatul (1) TFUE, sarcina de a proteja interesele financiare ale Uniunii împotriva fraudei sau a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere acestor interese, de a lua măsurile necesare pentru a garanta colectarea efectivă și integrală a acestor taxe și, prin urmare, a acestor resurse [a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 2019, Comisia/Italia (Resurse proprii – Recuperarea unei datorii vamale), C-304/18, nepublicată, EU:C:2019:601, punctul 50 și jurisprudența citată].
- 347 Având în vedere aceste considerații referitoare la caracteristicile sistemului resurselor proprii ale Uniunii, trebuie să se constate, astfel cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 240 din concluzii, că, din moment ce, astfel cum s-a constatat la finalul examinării primului motiv, autoritățile vamale din Regatul Unit nu au luat, în perioada încălcării, cu încălcarea articolului 325 alineatul (1) TFUE și a dreptului vamal al Uniunii, măsuri de natură să asigure că sunt stabilite la nivelul lor corect valorile în vamă ale importurilor în cauză efectuate în această perioadă, precum controale efectuate înainte de vămuirea mărfurilor în cauză, pe baza unei analize a riscurilor, și obligația de a constitui garanții pentru importurile identificate de un profil de risc ca prezentând un risc important de subevaluare, acest stat a calculat, în ceea ce privește importurile respective, datoriile vamale pe baza unor valori incorecte, întrucât, ca regulă generală, acestea sunt inferioare valorilor reale ale mărfurilor în cauză. Prin urmare, statul respectiv nu a luat în considerare toate taxele vamale datorate și, în consecință, nu a constatat și nici nu a pus la dispoziția Comisiei, cu încălcarea articolelor 2 și 8 din Deciziile 2007/436 și 2014/335, precum și a articolelor 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1150/2000 și a dispozițiilor corespunzătoare ale articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul nr. 609/2014, toate resursele proprii referitoare la importurile menționate în momentul în care ar fi trebuit să procedeze astfel.
- 348 Regatul Unit contestă această constatare. Potrivit statului respectiv, în măsura în care prin prezenta acțiune se solicită Curții să îl oblige să pună la dispoziția Comisiei anumite sume din resursele proprii, această acțiune constituie o acțiune în despăgubire întemeiată pe o încălcare a articolului 325 TFUE și a dreptului vamal al Uniunii, care ar ține de faptul că autoritățile sale vamale ar fi efectuat controale inadecvate cu privire la importuri subevaluate în mod fraudulos.

- 349 Prin urmare, în conformitate cu principiile care guvernează orice acțiune în despăgubire, Comisia ar fi obligată să stabilească dacă există o legătură de cauzalitate directă între aceste controale și pierderile de resurse proprii pe care această instituție le-ar solicita cu titlu de daune interese.
- 350 Totuși, o asemenea legătură de cauzalitate ar lipsi. În această privință, Regatul Unit arată că, în conformitate cu aceste principii, este necesar să se ridice problema a ceea ce s-ar fi întâmplat dacă măsurile de control vamal recomandate de OLAF și de Comisie ar fi fost adoptate pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție, și anume în esență controale efectuate înainte de vămuirea mărfurilor în cauză pe baza unui profil de risc.
- 351 Or, potrivit Regatului Unit, în cazul în care ar fi fost luate asemenea măsuri, importurile în cauză pur și simplu nu ar fi avut loc, astfel încât nu ar fi fost cauzată nicio pierdere pentru bugetul Uniunii. Astfel, operatorii în cauză nu ar fi dispuși să plătească taxele vamale datorate pentru importurile în cauză, din moment ce printre altele remunerația lor depindea de quantumul taxelor vamale eludate.
- 352 Prin urmare, nu se poate reproșa Regatului Unit că nu a pus la dispoziția Comisiei resursele proprii tradiționale datorate pentru importurile în cauză, a căror victimă ar fi fost de altfel acest stat însuși. În consecință, statul respectiv nu poate fi considerat răspunzător pentru nicio pierdere a acestor resurse proprii.
- 353 O asemenea argumentație trebuie înlăturată.
- 354 Trebuie amintit mai întâi că, astfel cum s-a arătat la punctul 180 și următoarele din prezenta hotărâre, Comisia nu urmărește, în cadrul prezentei proceduri, obligarea acestui stat de către Curte la plata de daune interese, astfel încât prezenta acțiune nu constituie o acțiune în despăgubire și nu trebuie stabilită nicio legătură de cauzalitate directă între controalele neadecvate ale autorităților Regatului Unit și pierderile de resurse proprii ca urmare a pretinsului caracter de despăgubire pe care l-ar avea prezenta procedură.
- 355 De asemenea, contrar celor susținute de Regatul Unit, cerința Comisiei de a demonstra o legătură de cauzalitate directă între o încălcare a dreptului Uniunii și pierderile de resurse proprii pentru care un stat membru ar trebui considerat răspunzător nu decurge nici din Hotărârea din 31 octombrie 2019, Comisia/Regatul Unit (C-391/17, EU:C:2019:919).
- 356 Desigur, la punctele 121 și 122 din această hotărâre, Curtea a utilizat expresia „legătură de cauzalitate”, între o acțiune nelegală a autorităților vamale din Anguilla (teritoriu de peste mări al Regatului Unit) și pierderile de resurse proprii care rezultă din încălcarea Deciziei 91/482/CEE a Consiliului din 25 iulie 1991 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitatea Economică Europeană (JO 1991, L 263, p. 1), pentru a examina, apoi pentru a respinge argumentația invocată de Regatul Unit, întemeiată pe lipsa unei asemenea legături. Cu toate acestea, din cuprinsul punctului 120 din hotărârea menționată reiese că această expresie face referire la problema dacă acțiunea nelegală respectivă „a condus cu certitudine la o pierdere de resurse proprii”, problemă la care Curtea a răspuns la acest punct 120 în mod afirmativ, pe baza constatării potrivit căreia acțiunea nelegală menționată a determinat autoritățile italiene să admită la import în Uniune produse provenite din Anguilla cu scutire de taxe vamale și să emită decizii de remitere și de restituire a taxelor vamale.

- 357 Or, în speță trebuie constatat că lipsa controalelor adecvate efectuate de autoritățile vamale din Regatul Unit cu privire la valorile în vamă declarate pentru importurile în cauză în perioada încălcării a avut drept consecință faptul că taxele vamale corespunzătoare au fost calculate și înscrise în evidența contabilă pe baza unor valori subevaluate și, în consecință, produsele în cauză au fost admise la import în Uniune, deși fusese plătită numai o fracțiune din taxele vamale datorate. Prin urmare, această lipsă a controalelor adecvate a determinat, cu certitudine, pierderi de resurse proprii ale Uniunii.
- 358 Contrar celor susținute de Regatul Unit, problema care trebuie ridicată în acest sens pentru a stabili dacă pierderi de resurse proprii ale Uniunii au fost cauzate ca urmare a caracterului inadecvat al mecanismului de control vamal nu este aceea dacă importurile în cauză ar fi avut loc în ipoteza în care controalele vamale recomandate de OLAF și de Comisie ar fi fost efectuate, ci numai aceea a cuantumurilor taxelor vamale care ar fi fost înscrise în evidența contabilă și ale resurselor proprii ale Uniunii constatate de autoritățile vamale ale Regatului Unit în cazul în care aceste importuri, despre care este cert că au avut loc efectiv în cantități mari pe teritoriul statului respectiv, făcuseră obiectul unor verificări adecvate pentru a asigura calcularea taxelor vamale nu pe baza valorilor în vamă vădit subevaluate, ci a unor valori în vamă stabilite în mod corect, conform normelor de drept vamal al Uniunii privind determinarea valorii în vamă.
- 359 În această privință, din jurisprudența amintită la punctul 346 din prezenta hotărâre rezultă că, din moment ce există o legătură directă între colectarea veniturilor provenite din taxe vamale și punerea la dispoziția Comisiei a resurselor proprii tradiționale corespunzătoare, revine statelor membre, în temeiul articolului 325 alineatul (1) TFUE, sarcina de a lua măsurile necesare pentru a garanta colectarea efectivă și integrală a taxelor respective și, prin urmare, a sumelor corespunzătoare acestor resurse.
- 360 Or, în speță, astfel cum s-a statuat în urma examinării primului motiv, Regatul Unit nu a luat, în perioada încălcării, măsurile necesare în acest scop.
- 361 Prin urmare, taxele vamale privind mărfurile care fac obiectul importurilor în cauză au fost calculate pe baza unor valori despre care se poate considera că au fost declarate în mod fraudulos, în marea lor majoritate, întrucât erau cu mult inferioare valorii lor reale și, în consecință, nu au fost determinate în mod corect.
- 362 Caracterul inadecvat al acestor controale a avut, așadar, drept consecință faptul că valoarea taxelor vamale și a resurselor proprii efectiv datorate pentru importurile în cauză nu a fost efectiv și integral colectată și pusă la dispoziția Comisiei de Regatul Unit.
- 363 Astfel, dat fiind că aceste sume ar fi putut fi constatate în mod corect odată cu realizarea operațiunilor de import și de vămuire consecutive dacă autoritățile Regatului Unit ar fi efectuat verificările necesare, acest stat trebuie plasat, pentru perioada încălcării, într-o situație echivalentă cu cea în care ar fi constatată în mod corect taxele vamale corespunzătoare și le-ar fi înscris în contabilitatea resurselor proprii ale Uniunii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 martie 2011, Comisia/Portugalia, C-23/10, nepublicată, EU:C:2011:160, punctul 63 și jurisprudența citată).
- 364 În plus, astfel cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 265 din concluzii, în cazul în care, ca urmare a unor controale inadecvate pe care le-au efectuat, autoritățile vamale ale Regatului Unit au omis, cu încălcarea obligațiilor care le reveneau în temeiul articolului 325 alineatul (1) TFUE și al dreptului vamal al Uniunii, să colecteze, eventual din cauza unor erori

săvârșite de acestea, taxele vamale datorate pentru importurile în cauză în integralitate, acest lucru nu poate repune în discuție obligația Regatului Unit de a pune la dispoziția Comisiei resursele care ar fi fost constatate în cazul în care aceste drepturi ar fi fost înscrise în evidența contabilă în mod corect.

365 În sfârșit, din moment ce, pe toată perioada încălcării, cantități masive de mărfuri în cauză au făcut obiectul unor importuri subevaluate în Regatul Unit, fără ca exactitatea valorilor declarate în conformitate cu normele dreptului Uniunii în materie de determinare a valorii în vamă să fi fost verificată înainte de punerea lor în liberă circulație, acest stat a creat o situație ireversibilă care a condus la pierderi considerabile din resurse proprii ale Uniunii pentru care acesta trebuie considerat răspunzător.

366 Pe lângă faptul că o reconstituire a faptelor precum cea pe care Regatul Unit o invocă ar implica un exercițiu speculativ pe care Curtea nu are competența să îl efectueze pentru a constata că revine unui stat membru sarcina de a compensa pierderile de resurse proprii ale Uniunii, această reconstituire nu poate în niciun caz să pună la îndoială realitatea și importanța pierderilor suferite în ceea ce privește importurile în cauză.

2) Cu privire la răspunderea Regatului Unit pentru pierderile de resurse proprii ale Uniunii constatate în deciziile C 18 Snake

367 În continuare, trebuie să se examineze critica Comisiei potrivit căreia Regatul Unit, cu încălcarea articolului 13 din Regulamentul nr. 609/2014, nu a pus la dispoziția acesteia resursele proprii tradiționale datorate pentru importurile în cauză, efectuate între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014, întrucât autoritățile vamale ale Regatului Unit au anulat, între lunile iunie și noiembrie 2015, deciziile de recuperare ulterioară a taxelor vamale suplimentare luate în cadrul Snake ODC, în special cele 23 de decizii Snake C 18 emise între lunile noiembrie 2014 și februarie 2015, în vederea recuperării cuantumului total al taxelor vamale suplimentare care se ridică în final, potrivit Regatului Unit, la 192 568 694,30 GBP.

368 Este cert, în această privință, că taxele vamale suplimentare solicitate în deciziile C 18 Snake au fost înscrise în evidența contabilă și notificate debitorilor acestora, cuantumul resurselor proprii corespunzătoare acestor taxe au fost înscrise în evidența contabilă B, conform articolului 6 alineatul (3) din Regulamentele nr. 1150/2000 și 609/2014, din moment ce era vorba despre drepturi constatate, dar care nu fuseseră încă recuperate și pentru care nu fusese furnizată nicio cauțiune, iar autoritățile vamale ale Regatului Unit au anulat ulterior aceste decizii și au retras înscrierea acestor sume în evidența contabilă respectivă.

369 Regatul Unit susține că anularea deciziilor C 18 Snake era justificată din moment ce devenise în mod definitiv imposibil să se procedeze la recuperarea drepturilor în cauză pentru motive care nu îi puteau fi imputate, astfel încât, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 609/2014, ar fi fost eliberat de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare drepturilor constatate.

370 Potrivit acestui stat, recuperarea drepturilor constatate prin aceste decizii a devenit definitiv imposibilă, pe de o parte, ca urmare a faptului, neimputabil Regatului Unit, că debitorii acestor taxe erau întreprinderi numite „phoenix”, cu alte cuvinte întreprinderi care nu și-au îndeplinit obligațiile sau insolubile, și, pe de altă parte, din moment ce din deciziile adoptate în cadrul

examinării acțiunilor introduse împotriva acestor decizii în fața unui serviciu independent al HMRC reieșea că taxele vamale suplimentare solicitate în deciziile menționate fuseseră calculate pe baza PMC și, în consecință, potrivit unei „metode inacceptabile și insuficient susținute”.

- 371 În această privință, trebuie amintit mai întâi că, în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 609/2014, statele membre sunt obligate să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că sumele corespunzătoare drepturilor constatate conform articolului 2 din acest regulament sunt puse la dispoziția Comisiei în condițiile prevăzute de regulamentul menționat.
- 372 În speță, astfel cum confirmă detalierea calculelor taxelor vamale suplimentare solicitate în deciziile C 18 Snake, pe care Regatul Unit le-a prezentat în anexa la memoriul în duplică, aceste taxe suplimentare au fost calculate în mod eronat pe baza PMC.
- 373 Or, este vorba în acest caz despre o eroare administrativă săvârșită de autoritățile vamale din Regatul Unit, întrucât, astfel cum a subliniat OLAF în diferite rânduri în cadrul reuniunilor cu aceste autorități vamale și rezulta de altfel în mod clar din liniile directoare ale ACP Discount, PMC nu puteau fi utilizate decât ca un instrument de analiză a riscului, și anume un instrument care să permită identificarea pe baza unor profiluri de risc a importurilor care pot fi subevaluate pentru care erau necesare verificări, iar nu pentru a determina valoarea în vamă a acestora.
- 374 Prin urmare, pentru a îndeplini obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 609/2014, Regatul Unit era obligat, ca măsură necesară pentru ca sumele corespunzătoare drepturilor constatate în conformitate cu articolul 2 din acest regulament să fie puse la dispoziția Comisiei, să corecteze eroarea administrativă respectivă. În special, Regatul Unit trebuia să determine din nou valoarea în vamă, aplicând una dintre metodele prevăzute în această privință de dreptul vamal al Uniunii și în special de normele secvențiale ale dispozițiilor dreptului Uniunii în materie de determinare a valorii în vamă, precum cele prevăzute la articolele 70-74 din Codul vamal al Uniunii.
- 375 În această privință, Curtea a statuat că metodele de determinare a valorii în vamă prevăzute de aceste articole prezintă o legătură de subsidiaritate, astfel încât, atunci când o asemenea valoare nu poate fi stabilită prin aplicarea unui anumit articol, trebuie să se recurgă la articolul care urmează imediat după acesta în ordinea stabilită (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iunie 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punctul 29).
- 376 Reiese de asemenea din dosarul prezentat Curții, în special din procesul-verbal al reuniunii care a avut loc la 20 februarie 2015 între OLAF și HMRC, că autoritățile vamale ale Regatului Unit și-au dat seama rapid de eroarea pe care o săvârșiseră, dar au decis mai degrabă să anuleze deciziile de plată decât să le emită din nou după ce le-au corectat prin aplicarea uneia dintre metodele menționate la punctul precedent din prezenta hotărâre pentru a determina în mod corect valoarea în vamă. Or, o asemenea decizie de a nu emite din nou deciziile după ce le-a corectat constituie tot o eroare administrativă.
- 377 În acest cadru, Regatul Unit nu poate invoca faptul că, deși OLAF îi promisese să îi furnizeze date provenite de la autoritățile chineze referitoare la prețurile la export, în cele din urmă i-ar fi fost furnizate foarte puține dintre aceste date sub o formă care să permită să fie utilizate pentru a determina valoarea în vamă a mărfurilor în cauză în conformitate cu normele secvențiale ale dispozițiilor dreptului Uniunii în materie de determinare a valorii în vamă. În același mod, acest stat nu poate invoca faptul că nu dispunea de date referitoare la valoarea mărfurilor respective care să îi permită să stabilească valoarea în vamă în conformitate cu normele amintite.

- 378 Astfel, întrucât aplicarea dreptului vamal al Uniunii revine statelor membre care sunt exclusiv responsabile de aceasta, Regatul Unit era obligat să aplice măsurile adecvate, precum controale fizice, solicitări de informații și de documente sau prelevare de eșantioane, pentru a dispune de date suficiente care să permită să se asigure că valorile în vamă în cauză sunt corect stabilite. În consecință, acest stat nu se poate întemeia pe propria inacțiune pentru a justifica faptul că nu a pus la dispoziția Comisiei resursele datorate.
- 379 Rezultă că, în măsura în care autoritățile vamale ale Regatului Unit au decis mai degrabă să anuleze deciziile C 18 Snake decât să le emită din nou după ce le-au corectat prin înlocuirea PMC cu valori în vamă determinate în conformitate cu metodele secvențiale ale dreptului vamal al Uniunii, acest stat nu a luat, cu încălcarea articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 609/2014, măsurile necesare pentru ca sumele corespunzătoare drepturilor constatate sau care trebuie să fie constatate conform articolului 2 din acest regulament să fie puse la dispoziția Comisiei în condițiile prevăzute de regulamentul menționat.
- 380 În continuare, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 609/2014, statele membre sunt eliberate de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare drepturilor constatate numai dacă recuperarea acestora din urmă nu a putut fi efectuată din motive de forță majoră sau atunci când se dovedește că este definitiv imposibil să se efectueze această recuperare din alte motive care nu le sunt imputabile.
- 381 În această privință, un stat membru se poate prevala de o astfel de scutire, prin natura sa excepțională, pentru un motiv care nu i-ar fi imputabil numai dacă respectă procedura prevăzută la articolul 13 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 609/2014.
- 382 Această procedură este declanșată de raportul transmis de statul membru în cauză Comisiei, în termen de trei luni de la decizia autorității administrative competente prin care valorile drepturilor constatate sunt declarate nerecuperabile, care cuprinde informațiile referitoare la cazurile în care s-a aplicat articolul 13 alineatul (2) din acest regulament, cu condiția ca valoarea drepturilor implicate constatate să depășească 50 000 de euro. Aceste informații trebuie să includă „toate aspectele necesare pentru o evaluare completă” a motivelor menționate la articolul 13 alineatul (2) literele (a) și (b) din regulamentul menționat care au împiedicat statul membru în cauză să pună la dispoziție sumele respective, precum și măsurile care au fost adoptate de statul membru în vederea asigurării recuperării. Comisia dispune în acest caz de un termen de șase luni de la primirea acestui raport pentru a comunica propriile observații statului membru în cauză sau de la primirea informațiilor suplimentare pe care această instituție consideră necesar să le solicite.
- 383 În speță, trebuie să se constate că Regatul Unit nu a respectat această procedură care presupunea un dialog deschis cu Comisia și care se întemeiază pe o comunicare univocă și detaliată a motivelor invocate de acest stat care ar fi justificat, din punctul său de vedere, să fie scutit de obligația de a pune la dispoziție resursele constatate în deciziile C 18 Snake, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 609/2014.
- 384 De fapt, datoriile vamale constatate în deciziile C 18 Snake nu par să fi fost declarate nerecuperabile printr-o decizie a autorității administrative competente prin care se constată imposibilitatea recuperării, în sensul articolului 13 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 609/2014. Astfel, nu constituie o asemenea decizie de nevalorificare scrisorile prin care un organ al HMRC a anulat deciziile respective în cadrul procedurilor de reexaminare administrativă.

- 385 În plus, este cert că Regatul Unit a omis de asemenea să comunice Comisiei, în termen de trei luni de la adoptarea unei asemenea decizii, „toate aspectele necesare pentru o evaluare completă” a motivelor prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 609/2014 care ar fi împiedicat acest stat să pună la dispoziție sumele constatate în deciziile C 18 Snake, precum și măsurile luate de acesta din urmă pentru a asigura recuperarea lor.
- 386 Astfel, Comisia nu a fost în măsură nici să transmită propriile observații sau, după caz, să solicite informații suplimentare în termenul de șase luni care îi fusese acordat.
- 387 Trebuie adăugat că, pe fond, Regatul Unit invocă drept motive pentru care i-ar fi fost definitiv imposibil să procedeze la recuperarea drepturilor constatate în deciziile C18 Snake faptul, pe de o parte, că debitorii acestor drepturi erau întreprinderi numite „phoenix”, cu alte cuvinte care nu și-au îndeplinit obligațiile sau insolubile, și, pe de altă parte, că drepturile menționate fuseseră calculate pe baza PMC și nu existau alte metode pentru a determina valoarea mărfurilor în cauză în lipsa unor date care puteau fi utilizate în acest scop, precum prețurile la export promise, dar nefurnizate de OLAF.
- 388 Or, motivele astfel invocate de Regatul Unit nu sunt de natură să îl scutească de obligația de a pune la dispoziția Comisiei resurse proprii provenite din taxele vamale constatate în deciziile C 18 Snake.
- 389 Astfel, dacă aceste taxe s-au dovedit nerecuperabile de la întreprinderile „phoenix” în cauză, acest lucru este urmarea unei duble erori administrative săvârșite de autoritățile vamale ale Regatului Unit, din moment ce, de îndată ce acestea din urmă au devenit conștiente de eroarea lor constând în faptul că au calculat taxele pe baza PMC, deși OLAF indicase în mod clar că aceste prețuri trebuiau utilizate numai în cadrul analizei de risc, ele au preferat mai degrabă să anuleze deciziile C 18 Snake decât să le emită din nou după ce le-au corectat în timp util pe baza uneia dintre metodele secvențiale ale dreptului Uniunii în materie de determinare a valorii în vamă.
- 390 În plus, imposibilitatea de recuperare a taxelor vamale constatate în deciziile C 18 Snake privește, în definitiv, lipsa controalelor fizice efectuate înainte de vămuirea mărfurilor în cauză, însoțite de prelevarea de eșantioane și aplicate într-o manieră suficient de sistematică. Astfel, lipsa unor asemenea controale a avut drept consecință faptul că autoritățile vamale ale Regatului Unit nu dispuneau, în pofida responsabilității exclusive care le revenea în această privință, de datele necesare, în special de datele referitoare la calitatea mărfurilor respective, care să permită stabilirea valorii acestora în conformitate cu dispozițiile dreptului vamal al Uniunii.
- 391 De asemenea, dacă, în fapt, o recuperare ulterioară a taxelor de la întreprinderile numite „phoenix” s-a dovedit imposibilă, în marea majoritate a cazurilor, din cauza insolvabilității acestora din urmă, o astfel de situație ar fi putut și ar fi trebuit să fie evitată dacă autoritățile vamale ale Regatului Unit ar fi solicitat în mod sistematic, astfel cum OLAF și Comisia le recomandaseră în mod repetat, constituirea unor garanții anterior vămuirii mărfurilor în cauză.
- 392 În cazul în care, după anularea deciziilor C 18 Snake, autoritățile vamale ale Regatului Unit nu au reemis aceste decizii pentru motivul că nu dispuneau de datele necesare pentru a determina valoarea mărfurilor în cauză pe baza normelor de drept al Uniunii privind determinarea valorii în vamă, un astfel de motiv, în măsura în care se întemeiază pe neîndeplinirea de către Regatul Unit a responsabilității sale exclusive care îi revenea de a se asigura că valorile în vamă au fost determinate în mod corect pe baza unor date fizice și documentare suficiente, nu poate justifica

în niciun caz faptul că acest stat este scutit de obligația de a pune la dispoziția Comisiei, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 609/2014, resursele aferente deciziilor respective.

- 393 În acest context, Regatul Unit nu se poate exonera de răspunderea care îi revenea de a se asigura că valorile în vamă ale mărfurilor în cauză fuseseră stabilite în mod corect pe baza datelor obținute în acest scop de autoritățile vamale, arătând că erau utilizabile foarte puține date referitoare la prețurile la export provenite de la autoritățile chineze pe care OLAF i le furnizase în cadrul OVC Snake. Astfel, aceste prețuri puteau constitui cel mult un instrument complementar pentru a determina valoarea în vamă corectă a importurilor în cauză pe baza uneia dintre metodele prevăzute de normele dreptului Uniunii privind determinarea valorii în vamă. Totuși, acestea nu puteau în niciun caz să se substituie datelor referitoare la valoarea importurilor respective, pe care autoritățile vamale ale Regatului Unit aveau obligația să le obțină în cadrul aplicării unor măsuri de control vamal efectuate înainte de vămuirea mărfurilor în cauză.
- 394 Trebuie să se concluzioneze că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, din moment ce Regatul Unit, după ce a constatat dreptul Uniunii cu privire la resursele proprii, nu a pus la dispoziția Comisiei cuantumul corespunzător acestora, fără ca una dintre condițiile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 609/2014 să fie îndeplinită, acest stat nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul dreptului Uniunii și în special în temeiul articolelor 2 și 8 din Deciziile 2007/436 și 2014/335 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 67 și jurisprudența citată).
- 395 În consecință, astfel cum a observat în esență și domnul avocat general la punctul 250 din concluzii, trebuie să se considere că, dată fiind anularea a 23 de decizii C 18 Snake și nepunerea la dispoziția Comisiei a resurselor proprii tradiționale aferente acestora, cu încălcarea articolului 13 din Regulamentul nr. 609/2014, aceste resurse sunt datorate de Regatul Unit pentru perioada cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014.
- 396 În sfârșit, în ceea ce privește încălcarea articolului 12 din Regulamentul nr. 609/2014 și a dispoziției corespunzătoare a articolului 11 din Regulamentul nr. 1150/2000, în măsura în care Regatul Unit nu ar fi plătit dobânzile datorate ca urmare a întârzierii în înscrierea în contul menționat la articolul 9 alineatul (1) din aceste regulamente a sumelor corespunzătoare pierderilor de resurse proprii tradiționale care nu au fost puse la dispoziția Comisiei, trebuie arătat că Comisia a indicat în mod clar în avizul motivat (punctele 271-273, precum și dispozitivul acestui aviz) că, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul nr. 609/2014, erau datorate dobânzi de întârziere și ar fi calculate de îndată ce suma principală ar fi pusă la dispoziția sa. În concluziile avizului motivat, o încălcare a acestei din urmă dispoziții este de asemenea menționată în mod expres. În consecință, Regatul Unit susține în mod eronat că cererea formulată de Comisie în cererea introductivă având ca obiect plata dobânzilor de întârziere în temeiul articolului 12 din Regulamentul nr. 609/2014 este inadmisibilă din moment ce aceasta nu ar fi fost formulată în avizul motivat.
- 397 De asemenea, trebuie înlăturat argumentul Regatului Unit potrivit căruia ar fi prematur și inadmisibil să se pretindă că acest stat nu și-a îndeplinit vreo obligație de a plăti dobânzi de întârziere în măsura în care obligația respectivă nu poate lua naștere decât la o dată viitoare.
- 398 În această privință, trebuie amintit că statul membru care, întrucât nu împărtășește poziția Comisiei cu privire la obligația sa de a pune la dispoziția acesteia un cuantum al resurselor proprii ale Uniunii, nu procedează la punerea la dispoziție respectivă, riscă plata unor dobânzi de

întârziere în cazul constatării de către Curte a unei neîndepliniri a obligațiilor care îi revin în temeiul reglementării în materie de resurse proprii (Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 69).

- 399 Într-adevăr, potrivit jurisprudenței constante a Curții, există o legătură indisolubilă între obligația de constatare a resurselor proprii ale Uniunii, cea de a le înregistra în contul deschis în acest scop în numele Comisiei în termenele stabilite și cea de a plăti dobânzile de întârziere, acestea din urmă fiind exigibile indiferent de motivul întârzierii cu care resursele respective au intrat în acest cont (Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 59 și jurisprudența citată).
- 400 Astfel, obligația de plată a unor dobânzi de întârziere, în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1150/2000, este accesorie în raport cu obligația de a pune la dispoziția Comisiei resursele proprii ale Uniunii cu respectarea condițiilor stabilite la articolele 9-11 din acest regulament, în special a termenelor stabilite de regulamentul menționat (Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 70).
- 401 În acest context, trebuie adăugat că un stat membru poate evita consecințele financiare prejudiciabile constituite din dobânzile de întârziere, al căror quantum poate fi ridicat, punând la dispoziția Comisiei suma solicitată de aceasta, formulând în același timp rezerve cu privire la temeinicia tezelor acestei instituții (Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 72 și jurisprudența citată).
- 402 În speță, Regatul Unit a ales totuși să nu pună la dispoziția Comisiei, la expirarea termenului stabilit în avizul motivat, quantumul resurselor proprii solicitat în acest aviz, fie și numai însoțind, dacă este cazul, această punere la dispoziție de rezerve, ci s-a limitat să conteste orice obligație de a trebui să pună un quantum al resurselor proprii la dispoziția acestei instituții, expunând astfel acest stat la plata unor dobânzi de întârziere.
- 403 Rezultă că, din moment ce se constată că Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligația de a pune la dispoziția Comisiei resurse proprii ale Uniunii în ceea ce privește importurile în cauză în perioada încălcării, acest stat, cu încălcarea articolului 12 din Regulamentul nr. 609/2014 și a dispoziției corespunzătoare a articolului 11 din Regulamentul nr. 1150/2000, nu a respectat nici obligația accesorie care îi revenea de a plăti dobânzile de întârziere aferente acestor resurse, după caz, în limita plafonului de 16 % prevăzut la articolul 12 alineatul (5) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 609/2014.
- 404 Având în vedere toate considerațiile care precedă, al doilea motiv al Comisiei trebuie admis în măsura în care se referă la critica, formulată la primul paragraf al primului capăt de cerere, potrivit căreia neîndeplinirea de către Regatul Unit a obligației care constă în neluarea măsurilor de control vamal necesare pentru a combate în mod eficient fraudă privind subevaluarea în discuție, cu încălcarea articolului 325 TFUE și a dreptului vamal al Uniunii, a condus la pierderi de taxe vamale și, prin urmare, de resurse proprii tradiționale, astfel încât Regatul Unit, prin faptul că nu a constatat și nu a pus la dispoziția acestei instituții resursele datorate până la concurența taxelor vamale care ar fi trebuit luate în considerare în cazul în care valoarea în vamă a importurilor în cauză ar fi fost determinată în mod corect, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește resursele proprii ale Uniunii, în special cele impuse de articolele 2 și 8 din Deciziile 2007/436 și 2014/335, precum și de articolele 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1150/2000 și de dispozițiile corespunzătoare ale articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul nr. 609/2014.

b) Cu privire la critica întemeiată pe încălcarea de către Regatul Unit a obligației sale de a pune la dispoziție sume determinate ale resurselor proprii tradiționale

- 405 Trebuie să se examineze, în al doilea rând, al doilea motiv al Comisiei în măsura în care acesta privește critica, care figurează la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă, potrivit căruia Regatul Unit nu și-a îndeplinit în mod specific obligațiile care îi reveneau în temeiul dreptului Uniunii în materie de resurse proprii prin faptul că nu a pus la dispoziția acestei instituții resurse proprii tradiționale până la concurența unei sume determinate pentru fiecare an acoperit de perioada încălcării, și anume un quantum total brut, diminuat cu cheltuielile de colectare, pentru toată această perioadă, de 2 679 637 088,86 euro.
- 406 Pentru a determina aceste quantumuri ale pierderilor de resurse proprii tradiționale pe care, potrivit Comisiei, Regatul Unit trebuia să le pună la dispoziția sa, această instituție s-a întemeiat, astfel cum a procedat OLAF în raportul său pentru a calcula quantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale pentru anii 2016-2013, pe o estimare de natură statistică bazată pe metoda OLAF-JRC care, inițial, fusese elaborată și aplicată pornind de la ACP Discount ca instrument de analiză a riscurilor care urmărește identificarea importurilor care pot fi subevaluate și care trebuie să facă obiectul unor verificări înainte de vămuirea mărfurilor în cauză.
- 407 Regatul Unit apreciază, întemeindu-se pe propria metodă dezvoltată în mod specific pentru a calcula quantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale (denumită în continuare „metoda HMRC”), că trebuie să plătească asemenea resurse pentru perioada încălcării numai într-un quantum total maxim de 123 819 268 GBP (aproximativ 145 450 494 de euro).
- 408 În memoriul în duplică, Regatul Unit prezintă detaliile calculului care permite obținerea acestui quantum după cum urmează. Pentru prima parte a perioadei de încălcare, și anume perioada cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014, ar trebui să se rețină ca pierderi de resurse proprii tradiționale totalul datoriilor vamale solicitate în cele 23 de decizii C 18 Snake, respectiv suma de 192 568 694,30 GBP. Această sumă ar trebui redusă la o sumă de aproximativ 25 de milioane GBP în temeiul metodei HMRC, din moment ce datoriile respective ar fi fost calculate în mod eronat potrivit metodei OLAF-JRC și în special pe baza PMC. La această sumă de aproximativ 25 de milioane GBP ar trebui apoi adăugată, în ceea ce privește a doua parte a perioadei de încălcare, și anume perioada cuprinsă între luna ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv, o sumă de 143 115 553 GBP (aproximativ 168 117 840 de euro), care ar reprezenta quantumul pierderilor de resurse proprii calculat în conformitate cu metoda HMRC. În sfârșit, în ceea ce privește importurile vizate în această a doua perioadă, ar trebui deduse sumele solicitate în deciziile C 18 Breach notificate deja către 34 de operatori pentru o sumă totală revizuită de 44 296 285,04 GBP (aproximativ 52 034 846 de euro).
- 409 Rezultă că estimările foarte diferite ale Comisiei și ale Regatului Unit în ceea ce privește amploarea pierderilor de resurse proprii tradiționale pe care le-au determinat controalele inadecvate ale importurilor în cauză rezultă din metode fundamentale diferite pe care le utilizează această instituție și statul respectiv pentru a calcula acele pierderi.

1) Cu privire la argumentația Regatului Unit potrivit căreia Curtea trebuie să examineze mai întâi estimarea sa privind pierderile de resurse proprii tradiționale

- 410 Trebuie să se examineze, cu titlu introductiv, argumentația Regatului Unit potrivit căreia Curtea ar trebui să examineze, într-o primă etapă, calculul pierderilor de resurse proprii tradiționale, astfel cum a fost efectuat de acest stat pe baza metodei HMRC. Numai în cazul în care acest calcul ar trebui înlăturat ca fiind vădit nerezonabil, Curtea ar putea examina, într-o a doua etapă, estimarea pierderilor efectuată de Comisie pe baza metodei OLAF-JRC.
- 411 Această argumentație întemeiată pe prevalența estimării pierderilor de resurse proprii potrivit metodei HMRC se întemeiază pe competența exclusivă de care dispun statele membre pentru a determina, în cadrul punerii în aplicare a dreptului vamal al Uniunii, valoarea în vamă care servește la calcularea taxelor vamale și, pentru a decide, în cadrul gestionării sistemului de resurse proprii ale Uniunii, cuantumul resurselor care trebuie puse la dispoziția Comisiei.
- 412 În ceea ce privește, în primul rând, argumentația Regatului Unit întemeiată pe repartizarea competențelor între Uniune și statele membre în sistemul vamal al Uniunii, trebuie arătat că este adevărat că, în cadrul acestui sistem, astfel cum este conceput în prezent în dreptul Uniunii, este de competența și de responsabilitatea exclusivă a statelor membre să se asigure că valorile declarate în vamă sunt stabilite cu respectarea normelor dreptului Uniunii referitoare la determinarea valorii în vamă, astfel cum sunt prevăzute la articolele 29-31 din Codul vamal comunitar sau de dispozițiile corespunzătoare ale articolelor 70-74 din Codul vamal al Uniunii, și în special în conformitate cu una dintre metodele secvențiale de determinare a valorii în vamă prevăzute de aceste articole sau dispoziții.
- 413 În ceea ce privește importurile în cauză, revenea, în consecință, autorităților vamale din Regatul Unit, astfel cum s-a statuat în cadrul examinării celorlalte critici invocate în susținerea primelor două motive, sarcina de a lua măsurile adecvate, precum controale fizice sau prelevare de eșantioane, pentru a se asigura că valorile declarate în vamă sunt corect stabilite, în conformitate cu aceste norme ale dreptului vamal al Uniunii pe baza unor date fizice sau documentare suficiente referitoare la valoarea mărfurilor în cauză, în special în ceea ce privește calitățile lor de finisare.
- 414 Or, după cum s-a constatat în cadrul examinării primului motiv, autoritățile vamale ale Regatului Unit au omis, cu încălcarea articolului 325 alineatul (1) TFUE și a dreptului vamal al Uniunii, să ia asemenea măsuri într-un mod suficient de sistematic, astfel încât valorile în vamă în cauză nu au fost determinate în mod corect și aceste autorități nici nu au colectat datele fizice sau documentare referitoare la calitatea produselor în cauză.
- 415 În consecință, importante volume de mărfuri care fac obiectul unor importuri vădit subevaluate au fost puse în liberă circulație pe piața internă din Regatul Unit în perioada încălcării, cu încălcarea normelor dreptului vamal al Uniunii în materie de determinare a valorii în vamă.
- 416 Întrucât mărfurile în cauză nu mai pot fi rechemate în scopul unor controale fizice și nu au fost solicitate operatorilor în cauză date suficiente în ceea ce privește valoarea lor reală și, prin urmare, nici nu au fost furnizate, nu mai este posibil în prezent să se determine, pentru fiecare declarație vamală în cauză, valoarea în vamă a produselor în cauză provenite din China pe baza uneia dintre metodele prevăzute la articolele 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii, precum metoda

numită „fall-back” prevăzută la articolul 74 alineatul (3) din acest cod care constă în determinarea valorii în vamă pe baza „datelor disponibile” cu respectarea condițiilor impuse la articolul 144 din regulamentul de punere în aplicare.

- 417 În aceste condiții, Regatul Unit, susținut de statele membre interveniente, nu poate reproșa Comisiei că a aplicat, în vederea calculării quantumului pierderilor de taxe vamale și, prin urmare, de resurse proprii tradiționale determinate de lipsa unor controale adecvate ale importurilor în cauză, metoda OLAF-JRC, de natură în esență statistică, care nu rezultă din una dintre metodele secvențiale prevăzute la articolele 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii pentru a determina, pentru fiecare declarație vamală în cauză, valoarea în vamă a mărfurilor în cauză.
- 418 În ceea ce privește, în al doilea rând, argumentația Regatului Unit potrivit căreia prevalența estimării pierderilor de resurse proprii tradiționale potrivit metodei HMRC se impune drept corolarul competenței exclusive a statelor membre de a decide cu privire la punerea la dispoziția Comisiei a unor resurse proprii, este adevărat că, după cum a statuat Curtea, în stadiul actual al dreptului Uniunii, gestionarea sistemului resurselor proprii ale Uniunii este încredințată statelor membre și ține de responsabilitatea exclusivă a acestora din urmă. Astfel, obligațiile de colectare, de constatare și de înscriere în cont a acestor resurse proprii în vederea punerii lor la dispoziția Comisiei se impun în mod direct statelor membre în temeiul legislației Uniunii în materie de resurse proprii și, în speță, al Deciziilor 2007/436 și 2014/335, precum și al Regulamentelor nr. 1150/2000 și 609/2014, fără ca Comisia să fie investită cu o putere decizională care să îi permită să impună statelor membre obligația de a constata și de a pune la dispoziția sa quantumuri ale resurselor proprii ale Uniunii (Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 62 și jurisprudența citată).
- 419 În speță, Regatul Unit a ales să nu pună la dispoziția Comisiei, la expirarea termenului stabilit în avizul motivat, quantumul resurselor proprii solicitat în acest aviz, chiar dacă însoțea, după caz, această punere la dispoziție de rezerve, limitându-se să conteste că trebuie să înscrie în contul acestei instituții o sumă oarecare din resursele proprii.
- 420 În aceste condiții, în exercitarea puterii discreționare cu care este investită de a decide cu privire la oportunitatea inițierii procedurii prevăzute la articolul 258 TFUE și, mai general, în îndeplinirea misiunii sale de gardian al tratatelor care îi este atribuită în temeiul articolului 17 alineatul (1) TUE, impunându-i să asigure buna executare de către statele membre a obligațiilor lor în materie de resurse proprii ale Uniunii, Comisia nu poate fi criticată pentru faptul că a făcut uz de posibilitatea inerentă sistemului resurselor proprii ale Uniunii, astfel cum este conceput în prezent în dreptul Uniunii, de a supune aprecierii Curții, în cadrul unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, prezentul diferend dintre ea și Regatul Unit cu privire la obligația acestui stat de a pune un anumit quantum al resurselor proprii la dispoziția Comisiei (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctele 65, 66 și 68).
- 421 Prin urmare, contrar celor susținute de Regatul Unit, întrucât litigiul dintre acesta și Comisie are ca obiect quantumul resurselor proprii care trebuie pus la dispoziția instituției respective, acest litigiu este pe deplin de competența Curții în temeiul articolului 258 TFUE.
- 422 Prin urmare, nu se poate impune Comisiei să introducă mai întâi o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor limitată la problema de principiu dacă statul membru în cauză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau, în temeiul dreptului Uniunii, de a pune la dispoziția acestei instituții resurse proprii, fără a le cuantifica, înainte de a putea, ulterior, să prezinte Curții un

litigiu privind cuantumurile exacte ale resurselor datorate în cadrul unei proceduri inițiate în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE, atunci când Comisia consideră că statul membru în cauză nu a luat măsurile pe care le impune executarea hotărârii Curții de constatare a unei asemenea neîndepliniri a obligațiilor prin faptul că nu a pus la dispoziția Comisiei sumele respective.

- 423 În aceste condiții, astfel cum s-a amintit la punctul 221 din prezenta hotărâre, în cadrul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 TFUE, revine Comisiei, care are sarcina de a stabili existența pretinsei neîndepliniri a obligațiilor, sarcina de a prezenta Curții elementele necesare pentru ca aceasta să verifice existența neîndeplinirii obligațiilor, fără a se putea întemeia pe vreo prezumție.
- 424 În speță, aceste elemente trebuie să privească în special metoda pe care Comisia a urmat-o pentru a calcula cuantumul resurselor proprii pe care le solicită din partea Regatului Unit.
- 425 În consecință, trebuie să se examineze aspectul dacă Comisia a demonstrat corespunzător cerințelor legale, întemeindu-se pe metoda OLAF-JRC, corectitudinea cuantumurilor determinate ale pierderilor de resurse proprii tradiționale despre care susține că trebuie puse la dispoziția sa, această problemă făcând de altfel obiectul unei dezbateri contradictorii între părți, atât în cursul procedurii precontencioase, cât și în fața Curții.

2) Cu privire la estimarea de către Comisie a cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale potrivit metodei OLAF-JRC

- 426 Înainte de a examina problema menționată, trebuie amintite pe scurt caracteristicile esențiale ale metodei OLAF-JRC, astfel cum aceasta din urmă a fost utilizată de Comisie pentru calcularea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale pe care le-a solicitat Regatului Unit să le pună la dispoziția sa, în mod identic, în avizul motivat și în cererea introductivă.
- 427 După cum reiese din cuprinsul punctelor 53-57 din prezenta hotărâre, metoda OLAF-JRC a fost dezvoltată ca instrument de analiză a riscului care poate fi utilizată de autoritățile vamale ale statelor membre pentru a identifica importurile care prezintă un risc important de subevaluare și care, prin urmare, trebuie să facă obiectul unor controale în ceea ce privește valorile în vamă declarate. Aceasta constă în calcularea, pentru fiecare dintre cele 495 de coduri de produs cu opt cifre din NC în cauză care se încadrează în capitolele 61-64 din această nomenclatură, a unui PMC și a unui PMA, care este stabilit în mod uniform la 50 % din PMC. Aceste prețuri sunt provenite din baza de date Comext pornind de la prețurile la import ale produselor în cauză care provin din date furnizate de toate statele membre și sunt astfel stabilite la nivelul Uniunii. PMA constituie profilul sau pragul de risc care servește la identificarea importurilor care pot fi subevaluate și care trebuie, prin urmare, să facă obiectul unor controale înainte de vămuirea mărfurilor în cauză în ceea ce privește valorile în vamă declarate pentru acestea.
- 428 Metoda OLAF-JRC, astfel cum aceasta din urmă a fost utilizată de Comisie pentru a stabili cuantumul pierderilor de resurse proprii pe care le solicită din partea Regatului Unit, este o metodă de estimare a acestor pierderi de natură în esență statistică.

- 429 Într-o primă etapă, se efectuează calculul volumului importurilor care trebuie considerate subevaluate pe baza datelor extrase din baza de date Surveillance 2 pentru o perioadă de 48 de luni. În acest scop, sunt reținute, pentru fiecare dintre cele 495 de coduri de produs cu opt cifre din NC în cauză, importurile pentru fiecare cod de produs a cărui valoare agregată zilnică este inferioară PMA aferent codului de produs în cauză.
- 430 Într-o a doua etapă, pierderile pentru cantitățile considerate subevaluate sunt calculate în termeni de taxe vamale suplimentare datorate pe baza diferenței dintre această valoare agregată zilnică și PMC.
- 431 Rezultă că, potrivit metodei OLAF-JRC, volumul importurilor subestimate se calculează luând în considerare importurile în Regatul Unit ale unor produse în cauză provenite din China al căror preț este inferior PMA (și anume 50 % din PMC), în timp ce valoarea importurilor subevaluate astfel identificate se calculează prin aplicarea PMC, dat fiind că aceste două prețuri sunt calculate la nivelul Uniunii, iar nu doar la nivelul Regatului Unit.

3) Cu privire la estimarea de către Regatul Unit a cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale potrivit metodei HMRC

- 432 Regatul Unit critică metoda OLAF-JRC, susținând că aceasta din urmă conduce la supraestimarea, din cauza deficiențelor și inexactităților sale, atât a cantității importurilor subevaluate, cât și a valorii atribuite acestora.
- 433 Propria metodă, metoda HMRC, constă în calcularea, pentru fiecare cod de produs din NC cu 10 cifre vizat, a unui „prag de conformitate” pe baza nu a unui preț mediu stabilit la nivelul Uniunii, ci numai în funcție de valorile declarate la import în Regatul Unit.
- 434 Astfel cum a explicat Regatul Unit ca răspuns la întrebările adresate de Curte, această metodă constă în identificarea, pe baza unei analize a histogramelor referitoare la perioada încălcării, pentru fiecare cod de produs cu zece cifre din NC vizat, care se încadrează în capitolele 61-64 din această nomenclatură, atât a unui „vârf”, care cuprinde un volum mare de prețuri declarate comparativ scăzute, despre care se presupune că sunt aproape exclusiv subevaluate, cât și a unui punct situat în afara acestui vârf, unde apar volume ale importurilor mai tipice și prețurile declarate legitime.
- 435 Un prag de conformitate este stabilit pentru fiecare cod de produs în cauză la nivelul prețului corespunzător acestui punct, situat în afara vârfului menționat, unde apar importurile legitime și, prin urmare, trebuie considerat un preț acceptabil.
- 436 În acest caz, sunt considerate subevaluate potrivit acestei metode denumite a „vârfului”, importurile a căror valoare declarată în vamă este inferioară pragului de conformitate menționat. Pentru aceste importuri, se calculează taxe vamale suplimentare, pentru fiecare declarație vamală referitoare la un produs vizat, pe baza diferenței dintre valoarea declarată în vamă și pragul de conformitate respectiv.
- 437 Prin urmare, același prag de conformitate, astfel cum este utilizat pentru calcularea cuantumului pierderilor de resurse tradiționale ale Uniunii, este o valoare de referință stabilită pe baza unor date statistice referitoare la importurile produselor în cauză provenite din China în Regatul Unit, care servește atât la identificarea importurilor care pot fi considerate subevaluate, cât și la

determinarea valorii care trebuie atribuită acestor importuri în vederea calculării taxelor vamale suplimentare datorate și, prin urmare, a pierderilor de resurse proprii tradiționale corespunzătoare care trebuie să mai fie puse la dispoziția Comisiei.

438 În plus, dintr-un raport al unei societăți de consultanță anexat de Regatul Unit la răspunsul său la avizul motivat și la memoriul în apărare reiese că diferența substanțială dintre estimarea pierderilor de către acest stat și cea a Comisiei, prima fiind mai mică de 10 % decât cea de a doua, privește, pentru aproximativ 80 %, faptul că, potrivit metodei HMRC, importurile considerate a fi subestimate sunt „reevaluate” la nivelul unui preț prag, și anume pragul de conformitate, care este un preț derivat numai din prețurile la import în Regatul Unit, în condițiile în care, potrivit metodei OLAF-JRC, valoarea nu este determinată la nivelul unui preț prag, cum ar fi PMA, adică 50 % din PMC, ci la nivelul „prețului echitabil”, adică 100 % din PMC, care este un preț derivat din media aritmetică și, prin urmare, neponderată a PMC-urilor tuturor statelor membre, inclusiv, la acea dată, a celor din Regatul Unit.

4) Cu privire la argumentația cu caracter general îndreptată împotriva metodei OLAF-JRC

439 Înainte de a examina diferitele critici specifice emise de Regatul Unit, susținut de statele membre interveniente, în ceea ce privește caracteristicile esențiale ale metodei OLAF-JRC, utilizată ca metodă pentru aprecierea cuantumului pierderilor de resurse proprii, este necesar să se examineze argumentația cu caracter general invocată de acest stat împotriva metodei respective.

440 Potrivit acestei argumentații, întrucât metoda menționată a fost dezvoltată în mod specific pentru a putea fi utilizată de statele membre ca profil de risc care să permită identificarea importurilor care prezintă un risc important de subevaluare și care trebuie astfel să fie controlate, ar fi inadecvat ca aceeași metodă să fie aplicată pentru a calcula cuantumul pierderilor de resurse proprii corespunzătoare taxelor vamale care nu au fost colectate în Regatul Unit ca urmare a caracterului inadecvat al controalelor efectuate de autoritățile sale vamale.

441 Astfel, ar fi vorba despre o metodă în esență statistică pentru a determina valoarea în vamă a importurilor subevaluate care nu se numără printre metodele secvențiale prevăzute la articolele 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii, precum metoda numită „fall-back” prevăzută la articolul 74 alineatul (3) din acest cod care constă în determinarea valorii în vamă a mărfurilor în cauză pe baza „datelor disponibile” cu respectarea condițiilor impuse la articolul 144 din regulamentul de punere în aplicare.

442 În această privință, deși metoda OLAF-JRC este o metodă de estimare a cuantumului pierderilor de resurse proprii, în esență statistică, care nu urmărește să determine valoarea în vamă a mărfurilor în cauză, în conformitate cu articolele 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii, având în vedere fiecare declarație vamală în cauză, Comisia nu poate fi criticată pentru că a utilizat o astfel de metodă statistică în vederea calculării cuantumului pierderilor de resurse proprii în împrejurările speței.

443 Astfel, este cert că importurile în cauză au avut loc la scară largă și mărfurile în cauză au fost puse în liberă circulație, aceste mărfuri nemaiputând fi rechemate în scopul unor verificări în vederea stabilirii valorii lor reale. În plus, Regatul Unit a omis, cu încălcarea articolului 325 alineatul (1) TFUE și a reglementării vamale a Uniunii, să ia măsurile necesare, cum ar fi controale fizice, solicitări de informații sau de documente ori chiar prelevare sistematică de eşantioane. Prin urmare, în lipsa unor date suficiente referitoare la calitatea mărfurilor puse deja în liberă circulație, nu mai este posibil în prezent, din cauza acestor omisiuni, să se determine valoarea

acestor mărfuri pe baza uneia dintre metodele de evaluare prevăzute la articolele 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii, astfel încât numai o metodă statistică poate fi utilizată pentru estimarea valorii mărfurilor respective.

- 444 În plus, astfel cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 274 din concluzii, în împrejurările speciale ale speței, nimic nu împiedica, în principiu, OLAF și Comisia să utilizeze metoda OLAF-JRC, chiar dacă această metodă fusese concepută inițial pentru a servi drept instrument de analiză a riscului pentru estimarea cuantumului pierderilor de resurse proprii determinate de controalele inadecvate ale autorităților vamale din Regatul Unit, din moment ce metoda menționată cuprinde un preț prag, și anume PMA, care permite să se stabilească volumele importurilor subevaluate, și un preț de referință, și anume PMC, care permite atribuirea unei valori de înlocuire pentru aceste importuri în vederea calculării taxelor vamale care au rămas datorate.
- 445 Pe de altă parte, astfel cum a observat în esență și domnul avocat general la punctele 276-278 din concluzii, în jurisprudența sa, Curtea a admis că, în împrejurări similare celor din speță, cuantificarea pierderilor de resurse proprii se poate întemeia mai degrabă pe date statistice decât pe date care au legătură directă cu valoarea mărfurilor în cauză.
- 446 Astfel, într-o situație în care, în lipsa mărfurilor în cauză, imposibilitatea de a efectua verificări era consecința inevitabilă a omisiunii autorităților vamale de a fi efectuat controale prin care să se urmărească verificarea valorii reale a acestor mărfuri, care a condus la acceptarea sistematică de către autoritățile respective a valorilor declarate în vamă în condițiile în care știau că, în medie, acestea erau subevaluate, Curtea a considerat că, într-un astfel de caz, nu era inadecvat să se cuantifice cuantumul pierderilor de resurse proprii care decurg dintr-o asemenea practică pe baza datelor referitoare la diferența dintre greutatea medie standard declarată a mărfurilor de același tip importate într-o perioadă ulterioară și greutatea medie a acestora constatată cu ocazia controalelor care, dată fiind întinderea lor, puteau fi considerate pertinente (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 martie 2011, Comisia/Portugalia, C-23/10, nepublicată, EU:C:2011:160, punctele 54, 63, 65 și 66).
- 447 În împrejurările speciale ale speței, pierderile de resurse proprii decurg din practica autorităților vamale din Regatul Unit care a constat în esență în acceptarea în mod sistematic, în perioada încălcării, a declarațiilor vamale ale produselor în cauză importate din China fără a verifica valorile menționate în aceste declarații, în condițiile în care autoritățile respective știau sau ar fi trebuit să știe în mod rezonabil că volume mari ale acestor produse erau importate în mod fraudulos la prețuri vădit subevaluate. În consecință, cuantumul acestor pierderi poate fi stabilit pe baza unei metode precum metoda OLAF-JRC, care este bazată mai degrabă pe date statistice decât pe o metodă prin care se urmărește determinarea valorii în vamă a mărfurilor în cauză pe baza unor probe directe, în conformitate cu articolele 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii. Astfel, această din urmă metodă nu mai poate fi aplicată în lipsa unor elemente de probă directe referitoare la această valoare obținute de autoritățile menționate în cantități suficiente.
- 448 Pe de altă parte, astfel cum a arătat în esență și domnul avocat general la nota de subsol 277 inserată la punctul 274 din concluzii, metoda HMRC, propusă de Regatul Unit pentru estimarea cuantumului pierderilor de resurse proprii, este de asemenea o metodologie care se bazează în esență pe date statistice, din moment ce pragurile de conformitate sunt derivate din valori statistice istorice.

- 449 Cu toate acestea, trebuie să se stabilească dacă, întemeindu-se pe metoda OLAF-JRC pentru calcularea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale pe care le invocă, Comisia a demonstrat corespunzător cerințelor legale corectitudinea celor șapte sume solicitate pentru fiecare dintre anii care compun perioada încălcării, în conformitate cu sarcina probei care îi revine, potrivit jurisprudenței constante a Curții amintite la punctul 423 din prezenta hotărâre, într-o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.
- 450 În acest context și având în vedere și cele statuate la punctele 423-425 din prezenta hotărâre, revine Curții sarcina de a verifica dacă, în măsura în care Comisia a invocat metoda OLAF-JRC ca metodă de calcul pentru a stabili cuantumul pierderilor de resurse proprii care nu i-ar fi fost puse la dispoziție cu încălcarea dreptului Uniunii, această instituție a furnizat suficiente elemente care să demonstreze corectitudinea acestor sume și, prin urmare, temeinicia pretensei neîndepliniri a obligațiilor, în conformitate cu sarcina probei care îi revine.
- 451 Astfel cum a observat și domnul avocat general la punctul 281 din concluzii, Curtea nu este obligată, în consecință, să facă o alegere între diferitele abordări metodologice propuse de părți, după cum pare să sugereze Regatul Unit în memoriul în apărare, ci numai să aprecieze metoda OLAF-JRC invocată de Comisie în susținerea prezentei acțiuni, examinând diferitele critici formulate de acest stat, susținut de statele membre interveniente, împotriva metodei respective.
- 452 Trebuie precizat în această privință că examinarea de către Curte, în cadrul prezentei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, a metodei OLAF-JRC trebuie să vizeze în esență, astfel cum a observat în esență și domnul avocat general la punctul 286 din concluzii, să se verifice dacă această metodă se justifică în raport cu particularitățile împrejurărilor speței și era suficient de precisă și de fiabilă, având în vedere în special că era întemeiată pe criterii care nu sunt nici arbitrare, nici distorsionate, și aceasta se întemeia pe o analiză obiectivă și coerentă a tuturor datelor relevante disponibile, astfel încât să nu conducă la o supraestimare vădită a cuantumului acestor pierderi.
- 453 Deși verificarea corectitudinii diferitor cantumuri ale pierderilor de resurse proprii tradiționale care figurează la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă trebuie, în teorie, după cum s-a arătat la punctul 449 din prezenta hotărâre, să fie efectuată pentru fiecare dintre cei șapte ani menționați la acest al treilea paragraf, Curtea, din motive de economie procedurală, va efectua această examinare pentru două perioade succesive incluse în perioada încălcării, și anume cea cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014 și cea cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv.

5) Cu privire la estimarea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale pentru perioada cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014

- 454 În ceea ce privește, în primul rând, perioada cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014, din sumele care figurează la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă pentru anii 2011-2014 reiese că Comisia reproșează Regatului Unit, pentru această perioadă, că a omis să pună la dispoziția acestei instituții un quantum total al resurselor proprii tradiționale de 1 001 511 991,60 euro.
- 455 Or, după cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctele 293-297 din concluzii, din motivarea cererii introductive și a memoriului în replică reiese în mod univoc că, pentru această perioadă, în special din cauza regulilor de prescriere a datoriei vamale prevăzute la articolul 221 alineatul (3) din Codul vamal comunitar și la articolul 103 alineatul (1) din Codul vamal al

Uniunii, Comisia a intenționat să limiteze sfera acțiunii la datoriile vamale constatate în ordinele de recuperare ulterioară care figurează în cele 23 de decizii C 18 Snake care au fost emise între lunile noiembrie 2014 și februarie 2015 și care, după înscrierea lor în evidența contabilă și notificarea operatorilor în cauză, au fost anulate între lunile iunie și noiembrie 2015. Pe de altă parte, această intenție a Comisiei este confirmată de motivele formulate în scrisoarea de punere în întârziere și în avizul motivat.

- 456 Astfel cum s-a constatat la punctele 367-395 din prezenta hotărâre, anularea celor 23 de decizii C 18 Snake este cauzată de unele erori administrative săvârșite de autoritățile vamale ale Regatului Unit care nu pot fi justificate în raport cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 609/2014, așa încât acest stat nu era scutit de obligația de a pune la dispoziția Comisiei resursele aferente deciziilor respective.
- 457 În memoriul în apărare, Regatul Unit a arătat că sumele solicitate în deciziile C 18 Snake erau calculate pe baza PMC din metoda OLAF-JRC. În memoriul în replică, Comisia obiectează că, în cursul procedurii precontencioase, indicase că a înțeles, fără să fie corectată cu privire la acest aspect de Regatul Unit, că sumele respective erau calculate pe baza PMA și, prin urmare, potrivit Comisiei, la un nivel vădit prea scăzut în vederea estimării cuantumului pierderilor de resurse proprii, ceea ce ar fi determinat-o să aplice, în cererea introductivă, metoda sa de estimare a acestor pierderi, inclusiv pentru perioada cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014, pentru toate importurile efectuate la un preț declarat inferior PMA în această perioadă.
- 458 Or, reiese cu claritate din dosarul prezentat Curții și în special din prezentarea de către Regatul Unit în anexa la memoriul în duplică a deciziilor C 18 Snake și din detalierea calculului aferent acestor decizii, pe de o parte, că datoriile vamale suplimentare solicitate în deciziile respective au fost calculate, deși în urma unor erori administrative pe baza PMC, iar nu pe baza normelor dreptului vamal al Uniunii în materie de determinare a valorii în vamă, și, pe de altă parte, că cuantumul total al datoriilor respective era de 192 568 694,30 GBP.
- 459 Rezultă că există o incoerență între concluziile cererii introductive și motivele acesteia în ceea ce privește cuantumul resurselor proprii pe care Comisia le solicită în cadrul prezentei proceduri.
- 460 Astfel, în temeiul celui de al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă, Comisia solicită Curții să constate că, pentru perioada cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014, Regatul Unit nu a respectat obligațiile care îi reveneau în temeiul legislației Uniunii în materie de resurse proprii, din moment ce acest stat nu a pus la dispoziția Comisiei o sumă totală de 1 001 511 991,60 euro, sumă calculată pe baza metodei OLAF-JRC și care ia în considerare toate importurile subevaluate efectuate la prețuri inferioare PMA în această perioadă, inclusiv cele, de altfel foarte numeroase, care nu sunt acoperite de deciziile C 18 Snake.
- 461 În schimb, reiese în mod univoc din motivarea cererii introductive și a memoriului în replică și este confirmat prin scrisoarea de punere în întârziere și avizul motivat că, pentru perioada menționată, Comisia a intenționat să își limiteze critica întemeiată pe nepunerea la dispoziție de către Regatul Unit a resurselor proprii ale Uniunii la resursele corespunzătoare datoriilor vamale constatate în deciziile C 18 Snake, ceea ce implică faptul că solicită resurse numai pentru importurile subevaluate efectuate la prețuri inferioare PMA și menționate în deciziile respective. Or, cuantumul total al acestor datorii vamale se ridică, potrivit Regatului Unit, susținut de dovezi, la 192 568 694,30 GBP.

462 În aceste condiții, trebuie să se constate că, din moment ce subzistă incertitudini importante în ceea ce privește corectitudinea cuantumului resurselor proprii pe care le solicită Comisia în temeiul celui de al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă pentru perioada cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014, instituția în cauză nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale integralitatea acestuia.

463 Prin urmare, în ceea ce privește prima perioadă, cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014, al doilea motiv trebuie înlăturat în măsura în care privește critica vizată la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă, potrivit căruia Regatul Unit nu a respectat dreptul Uniunii din moment ce acest stat nu a pus la dispoziția Comisiei cuantumul resurselor enumerate în cuprinsul acestuia în cuantum total de 1 001 511 991,60 euro.

6) Cu privire la estimarea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv

464 În ceea ce privește, în al doilea rând, perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv, este cert că Comisia a stabilit cuantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale pe care le solicită în temeiul celui de al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă, și anume un cuantum total de 1 678 125 097 de euro, pe baza metodei OLAF-JRC, fără a deduce din aceste sume pe cele solicitate de autoritățile vamale ale Regatului Unit în ordinele de recuperare ulterioară a taxelor care figurează în deciziile C 18 Breach privind această perioadă.

465 Prin urmare, trebuie să se examineze, mai întâi, diferitele argumente invocate de Regatul Unit, susținut de statele membre interveniente, împotriva metodei OLAF-JRC, astfel cum a fost utilizată aceasta din urmă de Comisie pentru a estima cuantumul pierderilor de resurse proprii pe care le solicită pentru perioada respectivă și, în continuare, impactul pe care ar putea să îl aibă asupra acestei estimări luarea în considerare a ordinelor de recuperare care figurează în deciziile C 18 Breach care privesc aceeași perioadă.

i) Cu privire la critica îndreptată împotriva metodei OLAF-JRC, întemeiată pe faptul că aceasta ar conduce la supraestimarea volumului importurilor care trebuie considerate subevaluate

466 În ceea ce privește, mai întâi, criticile îndreptate împotriva metodei OLAF-JRC, trebuie examinată, în primul rând, critica potrivit căreia această metodă, în măsura în care utilizează PMA drept criteriu pentru calcularea volumului importurilor subevaluate, supraestimează acest volum din moment ce ar fi vorba despre un criteriu arbitrar și imprecis a cărui aplicare are drept consecință includerea unui volum care nu poate fi neglijat de importuri legitime la prețuri foarte scăzute.

467 În ceea ce privește critica generală potrivit căreia PMA ar constitui un „criteriu arbitrar”, trebuie amintit că stabilirea PMA la un nivel de 50 % din PMC se întemeiază pe studii de histograme efectuate de JRC pentru a identifica, pornind de la date statistice, categorii de importuri la prețuri foarte scăzute. În măsura în care efectuează analiza statisticilor referitoare la prețurile la import, o astfel de abordare este comparabilă cu cea urmată în cadrul metodei HMRC pentru determinarea pragului de conformitate.

- 468 Regatul Unit critică metoda utilizată de Comisie pentru calcularea cuantumului pierderilor de resurse proprii, întrucât, printre altele, contrar metodei HMRC, aceasta provine din date agregate zilnice ale importurilor în Regatul Unit, iar nu din date la nivelul articolului în cauză, și anume pentru fiecare declarație vamală, precum și din coduri de produs cu opt cifre din NC, iar nu din coduri de produs cu zece cifre din această nomenclatură [coduri din Tariful integrat al Uniunii Europene (TARIC)].
- 469 Comisia arată că a procedat astfel întrucât dispunea doar de aceste date agregate zilnice și de date la nivelul codurilor de produs cu opt cifre. Aceasta arată de asemenea că utilizarea datelor agregate zilnice menționate a avut un efect de supracompensare și, în consecință, această utilizare tinde să diminueze volumul importurilor considerate subevaluate și este mai degrabă favorabilă Regatului Unit.
- 470 Comisia susține că, dacă metoda OLAF-JRC ar fi, de exemplu, aplicată datelor referitoare la importurile din Regatul Unit la nivelul fiecărei declarații vamale pentru al doilea și al treilea trimestru ale anului 2017, pierderile estimate ar fi superioare cu aproximativ 40 % estimărilor obținute prin utilizarea acelorași date agregate zilnice. Aceasta arată de asemenea că, dacă ar fi utilizate date la nivelul codurilor TARIC, această granularitate mai mare ar avea drept consecință numai creșterea numărului de produse de la 495 la 677, astfel încât nu ar fi demonstrat un impact asupra PMC.
- 471 Ca răspuns la o întrebare adresată de Curte, Regatul Unit a susținut că nu putea calcula impactul asupra estimării cuantumului pierderilor de resurse proprii al utilizării codurilor de produs cu zece cifre din NC care au o valoare mai mare a granularității, ci a admis că un calcul la nivelul articolului în cauză, mai degrabă decât pe baza datelor agregate zilnice ale importurilor pe teritoriul său, ar face să crească cuantumul pierderilor pe care Comisia îl pretinde pentru a doua perioadă, cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv, de la 1 678 125 097 la 1 725 981 951 de euro, ceea ce confirmă că, cu privire la acest aspect, metoda OLAF-JRC îi este mai favorabilă decât propria metodă.
- 472 Pe de altă parte, ca răspuns la o altă întrebare a Curții, Regatul Unit a subliniat că era de acum clar, având în vedere explicațiile furnizate între timp de Comisie, că singurul motiv pentru care există o diferență atât de mare între estimarea pierderilor de către Comisie și propria estimare este că PMC pe care această instituție le-a utilizat pentru „a reevalua” importurile considerate subevaluate potrivit metodei OLAF-JRC sunt mult mai mari decât prețurile corespunzătoare pragurilor de conformitate a metodei HMRC, pe care le consideră a trebui să fie utilizate pentru reevaluarea acestor importuri.
- 473 În plus, răspunzând la o altă întrebare adresată de Curte, Regatul Unit a arătat că, în cazul în care prețurile corespunzătoare pragurilor de conformitate a propriei metode de estimare a pierderilor ar fi aplicate pentru calcularea volumului importurilor subevaluate mai degrabă decât PMA, acest lucru ar avea ca rezultat diminuarea cu 4,4 sau cu 4,7 % a cuantumului pierderilor de resurse proprii pe care îl solicită Comisia pentru a doua perioadă, cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv.
- 474 Deși, astfel cum a arătat și domnul avocat general la punctul 301 din concluzii, o asemenea diferență între metoda utilizată de Comisie și cea utilizată de Regatul Unit pentru estimarea volumului importurilor subevaluate pare să rămână, ca atare, în limite rezonabile, nu este mai puțin adevărat că PMA pare să conducă la supraestimarea într-o anumită măsură a volumului importurilor care trebuie considerate subevaluate.

- 475 În această privință, trebuie amintit că prețul respectiv a fost dezvoltat inițial ca profil de risc, ceea ce implică faptul că poate genera un anumit număr de cazuri fals pozitive constituite în special din importuri legitime ale unor firme mari, după cum a subliniat Regatul Unit.
- 476 Astfel cum s-a arătat la punctul 296 din prezenta hotărâre, acest stat arată că 11,2 %, în volum, din importurile legitime efectuate de anumite firme mari bine cunoscute au fost declarate la valori inferioare PMA.
- 477 Deși o asemenea proporție de cazuri fals pozitive nu este în sine de natură să afecteze fiabilitatea PMA utilizat ca profil de risc, din moment ce trebuie considerată rezonabilă într-un asemenea context, aceasta trebuie luată în considerare la analiza și la calcularea cuantumului pierderilor de resurse proprii pentru a stabili cu un grad rezonabil de precizie volumul importurilor care trebuie considerate subevaluate și determinând astfel de pierderi.
- 478 Prin urmare, cuantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale trebuie calculat în speță pe baza a ceea ce Regatul Unit a numit, ca răspuns la o întrebare adresată de Curte, „volumul comun” al importurilor considerate subevaluate, cu alte cuvinte volumul importurilor care sunt considerate subevaluate independent de aplicarea metodei OLAF-JRC sau a metodei HMRC.
- ii) Cu privire la critica îndreptată împotriva metodei OLAF-JRC, întemeiată pe faptul că aceasta ar conduce la supraestimarea valorii importurilor care trebuie considerate subevaluate*
- 479 În ceea ce privește, în al doilea rând, diferitele critici formulate împotriva metodei OLAF-JRC în sensul că, atunci când aceasta din urmă este utilizată ca instrument pentru determinarea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale, aceasta se întemeiază pe PMC ca valoare de referință pentru estimarea valorii importurilor subevaluate, trebuie să se examineze, mai întâi, argumentația potrivit căreia această valoare de referință ar fi trebuit calculată numai pe baza prețurilor la import în Regatul Unit, iar nu pe baza mediei aritmetice a prețurilor la import din toate statele membre.
- 480 În speță, această alegere metodologică a Comisiei se justifică din cauza uneia dintre caracteristicile esențiale ale fraudei privind subevaluarea în discuție, și anume faptul, necontestat în sine de Regatul Unit, că marea majoritate a importurilor în cauză erau efectuate în cadrul regimului vamal 42 și, în consecință, erau destinate în mod necesar altor state membre. În plus, importurile în cauză care au fost efectuate în cadrul regimului vamal 40 puteau fi la rândul lor direcționate către alte state membre după efectuarea vămuirii mărfurilor în cauză în Regatul Unit.
- 481 În această privință, reiese, de exemplu, din raportul OLAF că, pentru anul 2016, 87 % din importurile de produse vizate cu valoare redusă în Regatul Unit au fost efectuate în cadrul regimului vamal 42.
- 482 Rezultă că, astfel cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 304 din concluzii, marea majoritate a importurilor în cauză în perioada încălcării erau direcționate spre piața produselor în cauză din cadrul Uniunii în ansamblul său.
- 483 Prin urmare, Comisia nu poate fi criticată pentru că a aplicat, în scopul estimării valorii acestor importuri în cadrul cuantificării pierderilor de resurse proprii, o valoare de referință care reflectă nivelul prețurilor la import ale produselor în cauză din cadrul Uniunii în ansamblul lor.

- 484 Astfel, trebuie amintit că o asemenea abordare pare coerentă cu modul de operare al fraudei privind subevaluarea în discuție.
- 485 În plus, utilizarea prețurilor medii la import ale tuturor statelor membre, sub forma unei medii aritmetice a acestor prețuri, se justifică de asemenea având în vedere necesitatea de a reduce efectul de denaturare asupra prețurilor de referință pe care îl generează volumul deosebit de important al importurilor subevaluate la prețuri foarte scăzute în Regatul Unit în perioada încălcării.
- 486 În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, că 78,1 % în valoare și 69,8 %, în volum, din importurile în cauză în perioada încălcării la prețuri inferioare PMA, și anume 50 % din PMC, se situau într-un interval cuprins între 0 și 10 % din PMC, iar importurile la prețuri foarte scăzute cuprinse în acest interval au crescut gradual și puternic în perioada încălcării pentru a deveni, cu o cotă de aproximativ 80 %, în mare parte majoritare printre importurile subevaluate. Pe de altă parte, deși fraudă privind subevaluarea în discuție afecta inițial mai multe state membre, aceasta privea, în perioada încălcării, în primul rând și, din ce în ce mai semnificativ, Regatul Unit, după cum au arătat de altfel agenții Comisiei în cadrul diferitor reuniuni cu autoritățile vamale ale statului respectiv. În timpul acestor reuniuni, existența pierderilor de resurse proprii corespunzătoare în creștere a fost supusă în mod repetat atenției autorităților menționate, pentru ca acestea din urmă să ia măsurile adecvate pentru a le pune capăt.
- 487 Deși scopul de a reduce efectul de denaturare asupra prețurilor de referință pe care îl generează volumul deosebit de important al importurilor subevaluate la prețuri foarte scăzute în Regatul Unit în perioada încălcării putea, pe plan teoretic, să fie atins prin aplicarea diferitor metode, metoda aleasă de Comisie pare suficient de precisă și de fiabilă, din moment ce, printre altele, această metodă se întemeiază pe criterii care nu sunt nici arbitrare, nici distorsionate și se bazează pe o analiză obiectivă și coerentă a tuturor datelor relevante disponibile, astfel încât să nu conducă la o supraestimare vădită a cuantumului pierderilor de resurse proprii.
- 488 În acest context, după cum a admis în răspunsul la o întrebare care i-a fost adresată de Curte, Comisia ar fi putut, de exemplu, și să elimine, în vederea calculării mediei aritmetice a prețurilor statelor membre, ansamblul importurilor efectuate la prețuri inferioare PMA în toate statele membre. Cu toate acestea, o asemenea metodă ar fi dezavantajat Regatul Unit din moment ce ar fi avut ca rezultat creșterea considerabilă a cuantumului pierderilor de resurse proprii.
- 489 În continuare, trebuie examinată critica potrivit căreia utilizarea, în cadrul aplicării metodei OLAF-JRC, a PMC ca valoare de referință conduce la supraestimarea nivelului pierderilor de resurse proprii și, în consecință, nu este legitimă, din moment ce aceasta nu ia în considerare faptul că produsele în cauză care au făcut obiectul fraudei privind subevaluarea în discuție erau de o valoare și de o calitate mai scăzute decât cele importate în mod legitim din China la prețuri superioare PMA, chiar pragului de conformitate a metodei HMRC.
- 490 În plus, mărfurile în cauză ar fi, prin natura lor, destinate segmentului de jos al pieței, întrucât sunt importate de organizații criminale pentru a face obiectul unui comerț ilicit și clandestin pe teritoriul altor state membre.
- 491 Prin urmare, având în vedere această caracteristică esențială a modului de operare al fraudei privind subevaluarea în discuție, valoarea de referință care trebuie să fie utilizată pentru a determina valoarea importurilor considerate subevaluate ar trebui stabilită la nivelul PMA.

- 492 În acest context, Comisia susține că Regatul Unit nu deține nicio probă pertinentă privind repartizarea prețurilor și calitatea importurilor în cauză, din moment ce, înainte de lansarea operațiunii Swift Arrow, acest stat membru alesese să nu efectueze controale fizice și să nu preleveze eșantioane.
- 493 Regatul Unit invocă raportul unei societăți de consultanță care analizează un eșantion principal de 94 de articole de produse subevaluate dintre care 70 de articole prelevate în cadrul operațiunii Swift Arrow, lansată după perioada încălcării, și compară acest eșantion cu un eșantion de control de articole cu prețuri foarte scăzute ale unui comerciant cu amănuntul legitim și bine cunoscut pe teritoriul său de produse cu o valoare foarte mică din care ar reieși că marea majoritate a articolelor din acest eșantion principal erau de calitate slabă și de calitate inferioară celei a articolelor din eșantionul de control. De aici ar rezulta că valoarea corectă a mărfurilor subevaluate nu poate depăși prețul cel mai scăzut la care acești comercianți cu amănuntul importă articole echivalente.
- 494 În această privință, chiar presupunând că, astfel cum susține Regatul Unit, toate eșantioanele prelevate în cadrul operațiunii Swift Arrow și analizate în acest raport pot fi luate în considerare în cadrul prezentei proceduri, chiar dacă un număr mare dintre acestea pare să privească importuri efectuate după perioada încălcării, acest stat nu demonstrează că eșantioanele în cauză pot fi considerate reprezentative pentru totalitatea volumelor mari de mărfuri subevaluate importate pe teritoriul său pe toată această perioadă.
- 495 Prin urmare, în lipsa unor date suficiente de reprezentative referitoare la calitatea mărfurilor care au făcut obiectul importurilor în cauză în perioada încălcării, în lipsa efectuării de către Regatul Unit a unor controale vamale adecvate, Comisia a prezumat în mod întemeiat că mărfurile în cauză erau de calitate medie și, prin urmare, acopereau toate segmentele de piață în proporții similare cu cele ale mărfurilor considerate a nu fi fost subevaluate în mod fraudulos.
- 496 Potrivit Regatului Unit, modul de operare al fraudei privind subevaluarea în discuție, astfel cum este descris, de exemplu, în raportul OLAF și necontestat de părți, indică faptul că mărfurile în cauză sunt, în cea mai mare parte, mai degrabă de calitate slabă și destinate segmentului de piață din gama inferioară, din moment ce au fost importate și comercializate de organizații criminale și erau destinate în principal unui comerț ilicit și clandestin pe teritoriul altor state membre decât, la acea dată, Regatul Unit, în special în cadrul regimului vamal 42, fără plata TVA-ului. În această privință, trebuie să se arate că valoarea de referință utilizată pentru evaluarea importurilor în cauză în vederea calculării cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale este o valoare estimată care trebuie să fie aproximativ aceeași cu valoarea în vamă care ar fi fost constatată de autoritățile vamale din Regatul Unit dacă acestea ar fi aplicat măsuri de control vamal adecvate pe baza unui profil de risc care permite să se aprecieze natura și calitatea mărfurilor în cauză.
- 497 Astfel, Regatul Unit trebuie să fie plasat, pentru perioada încălcării, într-o situație echivalentă cu cea în care autoritățile vamale ar fi determinat în mod corect valorile în vamă după ce au aplicat controalele vamale adecvate și, prin urmare, ar fi constatată în mod corect resursele proprii reprezentate de taxele vamale înainte de a le înscrie în contabilitatea resurselor proprii ale Uniunii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 martie 2011, Comisia/Portugalia, C-23/10, nepublicată, EU:C:2011:160, punctul 63 și jurisprudența citată).
- 498 Or, astfel cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 306 din concluzii, în conformitate cu metodele secvențiale prevăzute de dreptul vamal al Uniunii, valoarea în vamă se stabilește în funcție de natura și de calitatea mărfurilor în cauză, cum ar fi un segment de piață

într-un alt stat membru decât cel de import, iar nu de destinația lor. În vederea determinării valorii în vamă, destinația acestor mărfuri este astfel lipsită în sine de relevanță. În plus, cu ocazia vămuirii mărfurilor respective, destinația lor specială are, în lipsa unei dovezi directe, caracter speculativ în mare măsură.

- 499 Prin urmare, în speță, pentru a determina quantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale, Comisia nu a făcut în mod corect nicio distincție în funcție de destinația specială a produselor în cauză în cadrul Uniunii.
- 500 În consecință, în ceea ce privește importurile în cauză, această instituție putea aplica în mod rezonabil PMC ca valoare de referință.
- 501 O asemenea abordare se justifică având în vedere particularitățile speței și este suficient de precisă și de fiabilă, întrucât este întemeiată în special pe criterii care nu sunt nici arbitrare, nici distorsionate și se întemeiază pe o analiză obiectivă și coerentă a tuturor datelor relevante disponibile, astfel încât să nu conducă la o supraevaluare vădită a quantumului acestor pierderi.
- 502 Acest lucru este confirmat de faptul că, după cum a arătat în esență și domnul avocat general la punctul 307 din concluzii, PMC se calculează pe baza valorilor în vamă declarate efectiv și înregistrate de statele membre în baza de date Surveillance 2 pentru toate importurile în cauză în perioada încălcării, astfel încât aceste prețuri reflectă natura și calitatea tuturor produselor în cauză.
- 503 Precizia și fiabilitatea abordării Comisiei care constă în utilizarea PMC pentru estimarea valorii importurilor în cauză sunt de asemenea confirmate de faptul, subliniat de această instituție în răspunsurile sale la întrebările adresate de Curte și necontestat de Regatul Unit, că prețurile menționate iau în considerare integral prețurile unor cantități considerabile de importuri subevaluate în Regatul Unit, astfel încât să deprecieze „prețul echitabil” al acestor importuri și, prin urmare, să subestimeze quantumul pierderilor de resurse proprii.
- 504 Cu alte cuvinte, din moment ce PMC este o medie a prețurilor declarate ale tuturor produselor în cauză importate în toate statele membre, inclusiv a celor, deosebit de numeroase, subevaluate în mod fraudulos și importate în Regatul Unit, prețul mediu respectiv este depreciat de aceste subevaluări frauduloase, ceea ce confirmă precizia și fiabilitatea abordării Comisiei.
- 505 În concluzie, metoda OLAF-JRC putea, în principiu, să fie aplicată de Comisie pentru a estima quantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale pentru a doua perioadă, cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv, întrucât această metodă se justifica în raport cu particularitățile speței și se dovedea suficient de precisă și de fiabilă, din moment ce, printre altele, se bazează pe criterii care nu sunt nici arbitrare, nici distorsionate și se întemeiază pe o analiză obiectivă și coerentă a tuturor datelor relevante disponibile, astfel încât să nu conducă la o supraestimare vădită a quantumului pierderilor respective.
- 506 Prin urmare, pentru această perioadă, volumul importurilor în cauză putea fi stabilit pe baza PMA, înțelegându-se însă că acest volum trebuie limitat la volumul așa-numit „comun”, și anume volumul importurilor care sunt considerate subevaluate atât în temeiul metodei OLAF-JRC, cât și al metodei HMRC. Pentru a determina valoarea acestui volum comun al importurilor considerate subevaluate, Comisia se putea întemeia pe PMC.

7) *Cu privire la impactul deciziilor C 18 Breach asupra estimării cuantumului pierderilor de resurse proprii pe care Comisia îl solicită pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv*

- 507 În continuare, se pune problema impactului pe care ordinele de recuperare a taxelor menționate în deciziile C 18 Breach l-ar putea avea asupra estimării cuantumului pierderilor de resurse proprii pe care Comisia îl solicită în temeiul celui de al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv, în temeiul metodei OLAF-JRC.
- 508 În această privință, Regatul Unit susține în memoriul în apărare că, din moment ce Comisia avea cunoștință încă din luna mai 2018 de opt decizii C 18 Breach, emise și înscrise în evidența contabilă B în cursul acestei luni și având ca obiect importuri considerate subevaluate și care au fost efectuate începând cu 1 mai 2015, pentru o sumă de aproximativ 25 de milioane GBP, și nu a contestat aceste decizii nici în avizul motivat, nici în cererea introductivă, instituția respectivă ar fi trebuit să deducă această sumă din cuantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale vizate la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă pentru anii 2015-2017.
- 509 În memoriul în duplică, Regatul Unit arată că, potrivit datelor actualizate, ar trebui deduse din pierderile de resurse proprii tradiționale cuantumul solicitat în deciziile C 18 Breach deja notificate unui număr de 34 de operatori în cuantum total de 44 296 285,04 GBP.
- 510 În anexa la răspunsurile sale la întrebările adresate de Curte, Regatul Unit a actualizat din nou acest cuantum total, făcând să figureze în înscrisurile anexate toate deciziile C 18 Breach deja notificate, precum și detaliile calculelor aferente. Potrivit tabelului recapitulativ care figurează în această anexă, este vorba, potrivit ultimelor date disponibile, despre 64 de decizii pentru o valoare totală a taxelor vamale suplimentare solicitate de 50 559 159,89 GBP (aproximativ 59 391 845 de euro).
- 511 Reiese de asemenea din aceste calcule și din explicațiile furnizate de Regatul Unit ca răspuns la întrebările adresate de Curte că drepturile respective au fost calculate pe baza unor prețuri minime considerate legitime și stabilite conform metodologiei numite a „vârfului”, cu alte cuvinte o metodologie de natură în esență statistică, comparabilă cu cea utilizată în cadrul metodei HMRC pentru a stabili pragurile de conformitate în vederea calculării nivelului pierderilor de resurse proprii tradiționale, diferența esențială dintre aceste metode constând în faptul că perioada de referință utilizată este diferită.
- 512 Potrivit Regatului Unit, recuperarea datoriilor solicitate în deciziile C 18 Breach rămâne posibilă și, contrar deciziilor C 18 Snake, acestea nu au fost anulate.
- 513 Deși Comisia nu contestă că deciziile C 18 ar putea privi importuri subevaluate efectuate în perioada încălcării, aceasta susține că, întrucât Regatul Unit a refuzat în mod constant să îi furnizeze detaliile calculelor referitoare la aceste decizii, și anume în special declarațiile vamale în cauză, volumele în cauză și valorile de înlocuire utilizate, ea nu era în măsură să facă distincția între importurile vizate de aceste decizii și volumul total al importurilor pentru care calculase cuantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale pe baza datelor agregate zilnic din baza de date Surveillance 2.

- 514 În această privință, trebuie amintit că Curtea a statuat în mod repetat că din modul de redactare a articolului 258 al doilea paragraf TFUE reiese că, în cazul în care un stat membru nu s-a conformat avizului motivat în termenul stabilit în acesta din urmă, Comisia poate sesiza Curtea cu o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului menționat și, prin urmare, existența unei neîndepliniri a obligațiilor trebuie să fie apreciată în funcție de situația statului membru în cauză, astfel cum se prezenta aceasta la momentul expirării termenului respectiv [Hotărârea din 2 aprilie 2020, Comisia/Polonia, Ungaria și Republica Cehă (Mecanism temporar de transfer al solicitanților de protecție internațională), C-715/17, C-718/17 și C-719/17, EU:C:2020:257, punctul 54, precum și jurisprudența citată].
- 515 În speță, termenul acordat Regatului Unit pentru a se conforma avizului motivat a expirat la 24 noiembrie 2018.
- 516 Comisia nu contestă că avea cunoștință, înainte de comunicarea avizului motivat Regatului Unit, despre existența a opt decizii C 18 Breach, emise în luna mai 2018 și referitoare la importurile de produse în cauză provenite din China efectuate în perioada încălcării, din moment ce datoriile solicitate în aceste decizii fuseseră comunicate debitorilor lor și înscrise în evidența contabilă B în luna mai 2018. Este de asemenea cert că aceste datorii continuau să fie înscrise în evidența contabilă la expirarea termenului stabilit în avizul motivat și la momentul introducerii cererii introductive.
- 517 Or, trebuie să se constate că, în cadrul cererii introductive, în special în cadrul calculării quantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale solicitate în temeiul celui de al treilea paragraf al primului capăt de cerere din aceasta pentru anii 2015-2017, Comisia a omis să ia în considerare datoriile solicitate în deciziile C 18 Breach care îi erau cunoscute înainte de expirarea termenului stabilit în avizul motivat.
- 518 În plus, până în prezent, Regatul Unit nu a adoptat o decizie prin care să constate imposibilitatea recuperării acestor datorii și nici nu a declanșat procedura prevăzută la articolul 13 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 609/2014 pentru a fi scutit de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare datoriilor menționate pentru unul dintre motivele prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din acest regulament. Aceleași datorii nu au fost anulate și rămân înscrise în evidența contabilă B. Nu reiese nici din dosarul prezentat Curții și nici nu s-a susținut că ar fi vorba despre creanțe prescrise, în sensul articolului 103 din Codul vamal al Uniunii.
- 519 Prin urmare, la expirarea termenului stabilit în avizul motivat, nu se putea considera că aceste creanțe reprezintă încă pierderi de resurse proprii ale Uniunii.
- 520 Acest lucru nu este contestat de argumentația Comisiei potrivit căreia pare puțin probabil ca datoriile reclamante în deciziile C 18 Breach în cauză și chiar și o parte dintre acestea să poată fi efectiv recuperate, deoarece debitorii lor sunt, în cea mai mare parte, societățile numite „phoenix”, care sunt insolvabile și care au fost plasate în lichidare în urma notificării acestor decizii, după cum a confirmat de altfel Regatul Unit, care a invocat deja această împrejurare ca motiv de justificare ca statul respectiv să fie scutit de obligația de a pune la dispoziția Comisiei resursele corespunzătoare în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 609/2014.
- 521 În consecință, în cererea introductivă, Comisia era obligată să deducă din resursele proprii tradiționale solicitate în temeiul celui de al treilea paragraf al primului capăt de cerere, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 11 octombrie 2017 inclusiv, datoriile solicitate în

deciziile C 18 Breach privind importurile subevaluate de produse în cauză provenite din China efectuate în această perioadă care fuseseră înscrise în evidența contabilă B înainte de expirarea termenului stabilit în avizul motivat și care erau, prin urmare, cunoscute de această instituție.

- 522 Din moment ce, în cererea introductivă, Comisia a omis să efectueze o asemenea deducere, cererea de punere la dispoziție a cuantumului resurselor proprii tradiționale care figurează la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă pentru anii 2015-2017 nu poate fi admisă.
- 523 În consecință, este necesar să se respingă al doilea motiv în măsura în care acesta privește cererea Comisiei prin care se solicită Curții să constate că Regatul Unit a omis, cu încălcarea dreptului Uniunii, să pună la dispoziția acestei instituții cuantumul resurselor proprii tradiționale care figurează la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă.
- 524 În acest context, astfel cum a arătat și domnul avocat general la punctul 312 din concluzii, în cadrul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 TFUE, nu revine Curții obligația de a se substitui Comisiei, calculând ea însăși cuantumul exact al resurselor proprii tradiționale care sunt datorate de Regatul Unit.
- 525 Astfel, deși, în cadrul unei asemenea proceduri, Curtea poate fie să admită, fie să respingă, în tot sau în parte, cererile care figurează în concluziile cererii introductive, nu este totuși de competența acesteia să modifice întinderea cererilor respective.
- 526 În aceste condiții, trebuie să se precizeze că, în cadrul noului calcul al cuantumului resurselor proprii tradiționale datorate de Regatul Unit pe care Comisia va fi chemată să îl efectueze cu respectarea prezentei hotărâri, această instituție, după cum rezultă din cuprinsul punctului 505 din prezenta hotărâre, va putea aplica, pentru întreaga perioadă sau pentru o parte din perioada încălcării, metoda OLAF-JRC pentru estimarea acestui cuantum. Totuși, astfel cum s-a arătat la punctele 475-478 din prezenta hotărâre, acesteia îi va reveni sarcina de a lua drept bază de calcul „volumul comun” al importurilor care trebuie considerate subevaluate independent de aplicarea metodei OLAF-JRC sau a metodei HMRC. În plus, având în vedere cele arătate la punctele 517-519 din prezenta hotărâre, Comisia va trebui să țină seama, mai întâi, de datoriile solicitate de Regatul Unit în deciziile C 18 Breach care erau cunoscute de Comisie înainte de expirarea termenului stabilit în avizul motivat, și anume 24 noiembrie 2018, și care nu puteau fi considerate încă pierderi de resurse proprii ale Uniunii la acea dată. În continuare, aceasta va trebui să țină seama și de alte eventuale datorii solicitate de statul respectiv în ordine de recuperare ulterioară referitoare la importurile în cauză și efectuate în perioada încălcării care nu pot fi considerate pierderi de resurse proprii ale Uniunii nici la momentul noului calcul al acestora pe care Comisia va fi chemată să îl efectueze cu respectarea prezentei hotărâri. În sfârșit, vor trebui luate în considerare în cadrul acestui nou calcul datoriile referitoare la importurile în cauză efectuate în perioada încălcării în legătură cu care Regatul Unit a adoptat decizia de constatare a imposibilității de a le recupera și pentru care acest stat este scutit de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 609/2014.
- 527 Trebuie amintit în acest context că obligația de cooperare loială cu Comisia, astfel cum este prevăzută la articolul 4 alineatul (3) TUE, implică faptul că orice stat membru este obligat să faciliteze acestei instituții îndeplinirea misiunii sale care constă, conform articolului 17 TUE, în a supraveghea, în calitate de gardian al tratatelor, aplicarea dreptului Uniunii sub controlul Curții. În special, întrucât, pentru a asigura buna executare de către statele membre a obligațiilor lor în

materie de resurse proprii ale Uniunii, Comisia depinde în mare măsură de elementele furnizate de statele membre, acestea sunt obligate să pună documentele justificative și alte documente utile la dispoziția Comisiei, în condiții rezonabile, pentru ca aceasta din urmă să poată verifica dacă și, după caz, în ce măsură anumite sume revin la bugetul Uniunii ca resurse proprii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 martie 2002, Comisia/Italia, C-10/00, EU:C:2002:146, punctele 88 și 91, și Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 65).

528 Mai trebuie adăugat că, ținând seama și de dispozițiile acordului de retragere amintite la punctele 119-121 din prezenta hotărâre, rezultatul noului calcul vizat la punctul 526 din prezenta hotărâre ar putea conduce la o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor la finalul căreia Curtea ar putea fi chemată să stabilească dacă Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din dreptul Uniunii prin faptul că nu a pus la dispoziția bugetului acesteia un quantum al resurselor proprii și dobânzile de întârziere aferente, corespunzătoare întregii sau unei părți din quantumul rezultat în urma calculului menționat și a cărui plată este impusă de Comisie.

8) Cu privire la rata de schimb care trebuie aplicată pentru a calcula quantumul pierderilor de resurse proprii

529 În sfârșit, în ceea ce privește rata de schimb care trebuie aplicată pentru calcularea quantumului pierderilor de resurse proprii, Regatul Unit susține că, din moment ce indică resurse proprii Uniunii în GBP, singura sumă care îi poate fi solicitată este o sumă, exprimată în GBP, care ar fi fost plătită la momentul la care sumele erau datorate Comisiei. Ar fi relevantă numai rata de schimb GBP-euro aplicabilă la data la care au avut loc tranzacțiile care constituie creanța acestei instituții, iar nu cea aplicabilă la data la care Regatul Unit ar fi considerat răspunzător de către Curte pentru pierderile de resurse proprii. Ar rezulta că, în cererea introductivă, Comisia nu putea solicita o valoare a resurselor proprii exprimată în euro, ci ar fi trebuit să o exprime în GBP.

530 Comisia susține că, din moment ce calculul quantumului pierderilor de resurse proprii se întemeiază pe datele transmise de statele membre, apoi consemnate în baza de date Surveillance 2, sumele astfel transmise sunt convertite automat în euro utilizând rata de schimb cea mai recentă stabilită de BCE înainte de penultima zi a lunii în cauză, conform articolului 53 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii și articolului 48 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare.

531 În consecință, Comisia este de acord cu Regatul Unit pentru a considera că rata de schimb relevantă nu este cea aplicabilă la data pronunțării prezentei hotărâri, ci cea care preuala momentul la care au fost efectuate diferitele importuri în cauză, care au condus, în perioada încălcării, la pierderi de resurse proprii.

532 Trebuie să se concluzioneze că Comisia nu poate fi criticată pentru că a aplicat, în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii și cu articolul 48 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, rata de schimb aplicabilă la momentul la care importurile în cauză au avut loc, astfel încât să transforme în euro quantumul taxelor exprimate în GBP. De fapt, procedând astfel, Comisia nu a supraestimat sumele solicitate în cererea introductivă pentru pierderile de resurse proprii tradiționale în raport cu sumele care ar fi fost solicitate dacă ar fi fost exprimate în GBP. Prin urmare, nimic nu se opunea ca, în cererea introductivă, Comisia să exprime aceste sume mai degrabă în euro decât în GBP. În plus, atunci când va efectua noul calcul al quantumului resurselor proprii tradiționale datorate de Regatul Unit, Comisiei îi va fi permis să aplice această metodă de conversie.

9) Concluzie

533 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie admis al doilea motiv, în măsura în care acesta vizează cererea care figurează la primul paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă și, prin urmare, să se constate că, prin faptul că nu a pus la dispoziție cuantumul corect al resurselor proprii tradiționale referitoare la importurile în cauză, Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolelor 2 și 8 din Deciziile 2007/436 și 2014/335, al articolelor 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1150/2000, precum și al articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul nr. 609/2014. În schimb, acest motiv trebuie respins în măsura în care vizează cererea care figurează la al treilea paragraf al primului capăt de cerere din cererea introductivă, prin care se solicită Curții să constate că valoarea pierderilor de resurse proprii tradiționale corespunzătoare care trebuie puse la dispoziția Comisiei, din care se deduc cheltuielile de colectare, sunt următoarele:

- 496 025 324,30 euro în 2017 (până la 11 octombrie 2017 inclusiv);
- 646 809 443,80 euro în 2016;
- 535 290 329,16 euro în 2015;
- 480 098 912,45 euro în 2014;
- 325 230 822,55 euro în 2013;
- 173 404 943,81 euro în 2012;
- 22 777 312,79 euro în 2011.

3. Cu privire la neîndeplinirea obligațiilor în temeiul reglementării referitoare la TVA și la obligațiile de punere la dispoziție a resurselor proprii corespunzătoare

a) Argumentația părților

534 Prin intermediul celui de al treilea motiv, care se referă la unele dintre criticile care figurează la primul și la al doilea paragraf ale primului capăt de cerere din cererea introductivă, Comisia reproșează Regatului Unit că nu i-a pus la dispoziție cuantumul corect al resurselor proprii provenite din TVA pentru importurile în cauză efectuate în perioada încălcării, cu încălcarea articolelor 2 și 8 din Deciziile 2007/436 și 2014/335, a articolelor 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1150/2000, a articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul nr. 609/2014, precum și a articolului 2 din Regulamentul nr. 1553/89, ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor care îi reveneau în temeiul articolului 325 TFUE, al articolului 2 alineatul (1) literele (b) și (d), al articolelor 83 și 85-87, precum și al articolului 143 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2) din Directiva 2006/112.

535 În ceea ce privește, în primul rând, produsele în cauză care au fost importate în Regatul Unit în perioada încălcării în cadrul regimului vamal 40, Comisia amintește că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (d) și cu articolele 85-87 din Directiva 2006/112, în cadrul acestui regim, TVA-ul este perceput de statul membru de import și baza de impozitare a acestei taxe cuprinde valoarea în vamă, precum și taxele vamale și cheltuielile accesorii.

- 536 Comisia susține că, din moment ce autoritățile vamale ale Regatului Unit nu au asigurat, cu încălcarea articolului 325 TFUE și a reglementării vamale a Uniunii, că valoarea în vamă a importurilor în cauză efectuate în perioada încălcării fusese corect stabilită, ținând seama în esență de nepunerea în aplicare a unor măsuri de control vamal efective înainte de vămuirea acestor produse, nici baza de impozitare a TVA-ului nu a fost corect stabilită de autoritățile respective.
- 537 Prin urmare, TVA-ul datorat nu ar fi fost colectat în integralitate, ceea ce ar fi avut drept consecință faptul că, cu încălcarea articolelor 2 și 8 din Deciziile 2007/436 și 2014/335, a articolelor 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1150/2000, a articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul nr. 609/2014, precum și a articolului 2 din Regulamentul nr. 1553/89, nici sumele corespunzătoare nu au fost luate în considerare la stabilirea bazei de resurse proprii provenite din TVA și aceste resurse nu ar fi fost puse în integralitate la dispoziția Comisiei.
- 538 În ceea ce privește, în al doilea rând, regimul vamal 42, Comisia amintește că, potrivit raportului OLAF, în anul 2016, 87 % din mărfurile în cauză au fost importate în Regatul Unit în cadrul acestui regim vamal și că acesta din urmă se caracterizează prin faptul că taxele vamale sunt datorate în statul membru de import, în timp ce TVA-ul trebuie plătit în statul membru de destinație.
- 539 Comisia arată că, din moment ce, în ceea ce privește aceste importuri, baza de impozitare a TVA-ului este reprezentată, conform articolului 83 din Directiva 2006/112, de prețul de cumpărare a bunurilor sau a unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, de prețul de cost stabilit la momentul livrării, determinarea incorectă a valorii în vamă a mărfurilor în cauză ca urmare a controalelor vamale inadecvate efectuate de autoritățile din Regatul Unit a avut drept consecință faptul că calcularea TVA-ului care trebuie încasat cu privire la aceste mărfuri de către statul membru de destinație a fost de asemenea eronată, astfel încât TVA-ul nu a fost colectat în integralitate, privând astfel Uniunea de o parte din resursele proprii provenite din această taxă.
- 540 Potrivit Comisiei, întrucât nu a luat măsurile adecvate pentru a asigura recuperarea TVA-ului datorat în cadrul regimului vamal 42, Regatul Unit a compromis capacitatea autorităților celorlalte state membre de a colecta această taxă și a împiedicat ca acestea să pună la dispoziția Comisiei resursele proprii corespunzătoare provenite din taxa menționată.
- 541 Regatul Unit susține că, din moment ce resursele proprii provenite din TVA se calculează, în conformitate cu Regulamentul nr. 1553/89, pe baza veniturilor nete din această taxă, quantumul TVA-ului la import sau la achiziționare nu determină o modificare a veniturilor nete ale taxei menționate, din moment ce aceasta din urmă este recuperabilă de către contribuabilul importator sau cumpărător la momentul revânzării produselor în cauză.
- 542 În ceea ce privește importurile în cauză efectuate în cadrul regimului vamal 42 în perioada încălcării, nu ar putea exista pierderi de TVA din moment ce, în statul membru de destinație finală a bunurilor, comerciantul cu amănuntul declară la administrația fiscală a acestui stat membru totalitatea contrapartidei plătite efectiv de consumatorul final.

- 543 Astfel cum ar confirma raportul OLAF, fraudă privind subevaluarea în discuție nu este cauzată de faptul că cuantumul TVA-ului plătit și dedus în statul membru în care mărfurile în cauză sunt introduse în cadrul regimului vamal 42 este eronat, ci de faptul că taxa respectivă nu este plătită în statul membru de destinație a mărfurilor respective ca urmare a faptului că au dispărut și fac obiectul unui comerț ilicit și clandestin.
- 544 În plus, în ceea ce privește importurile în cauză efectuate în cadrul regimului vamal 42 în perioada încălcării, Regatul Unit arată că nu există niciun temei juridic care să permită să se considere că un stat membru este răspunzător pentru pierderile de resurse proprii provenite din TVA-ul care ar fi suportat într-un alt stat membru.
- 545 În plus, Regatul Unit susține că afirmația privind pretinsa sa răspundere pentru pierderi de resurse proprii provenite din TVA nu se întemeiază pe nicio bază factuală. Nu ar respecta astfel în fapt afirmația Comisiei potrivit căreia Regatul Unit ar fi împiedicat alte state membre să colecteze această taxă. De fapt, pe lângă măsurile generale luate de Regatul Unit pentru a combate fraudă privind subevaluarea în discuție, acest stat ar fi luat de asemenea măsuri specifice de combatere a recurgerii abuzive la regimul vamal 42, singur și în colaborare cu alte state membre. În această privință, Regatul Unit susține că a luat, în cadrul operațiunilor Badminton, Octopus, Samurai și Breach, măsuri pentru a preveni pierderea de resurse proprii provenite din TVA în alte state membre.

b) Aprecierea Curții

- 546 Trebuie să se examineze, în primul rând, afirmația Comisiei potrivit căreia, din cauza controalelor vamale ineficiente în Regatul Unit, cu încălcarea articolului 325 TFUE și a reglementării vamale a Uniunii, autoritățile acestui stat nu au determinat în mod corect baza de impozitare a TVA-ului pentru importurile în cauză în perioada încălcării, astfel încât această taxă nu a fost colectată în integralitate în statul respectiv.
- 547 În această privință, în ceea ce privește, *primo*, importurile în cauză efectuate în cadrul regimului vamal 40, care implică faptul că trebuiau colectate în Regatul Unit atât taxele vamale, cât și TVA-ul, este necesar să se arate că, în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (d), precum și al articolelor 85-87 din Directiva 2006/112, atunci când TVA-ul este datorat la import, baza de impozitare pentru această taxă este definită ca fiind valoarea în vamă la care trebuie adăugate taxele vamale și celelalte taxe, precum și cheltuielile accesorii.
- 548 Rezultă că o valoare în vamă declarată la un nivel inferior valorii sale reale implică în mod necesar, în cazul în care nu este contestată de autoritățile vamale și determinată la nivelul său corect, că nici baza de impozitare a TVA-ului nu este stabilită în mod corect, astfel încât această taxă poate să nu fie colectată integral, cu încălcarea dispozițiilor menționate la punctul anterior.
- 549 Prin urmare, caracterul inadecvat al controalelor vamale efectuate de autoritățile vamale ale Regatului Unit a condus la o determinare incorectă atât a valorii în vamă a mărfurilor în cauză, cât și a bazei de impozitare a TVA-ului pentru importurile în cauză, pentru care acest stat trebuie considerat răspunzător.
- 550 În consecință, în ceea ce privește importurile în cauză efectuate în perioada încălcării în cadrul regimului vamal 40, trebuie să se constate încălcarea articolului 2 alineatul (1) litera (d) și a articolelor 85-87 din Directiva 2006/112, invocată de Comisie.

- 551 *Secundo*, în ceea ce privește importurile în cauză efectuate în perioada încălcării în cadrul regimului vamal 42, ceea ce implică faptul că, potrivit mecanismului de scutire prevăzut la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) și la articolul 143 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2) din Directiva 2006/112, numai taxele vamale erau plătite în Regatul Unit, iar TVA-ul trebuia să fie achitat în statul membru de destinație a mărfurilor în cauză, trebuie amintit că marea majoritate a produselor în cauză au fost importate în cadrul acestui regim, și anume 87 % din volumul total în anul 2016, potrivit raportului OLAF, și că una dintre caracteristicile esențiale ale fraudei privind subevaluarea în discuție consta în faptul că aceste produse erau, ca regulă generală, destinate comerțului ilicit și clandestin, astfel încât TVA-ul nu era facturat în statul membru de destinație pentru consumatorul final și, în consecință, această taxă a rămas, în general, neplătită.
- 552 În cadrul regimului vamal 42, baza de impozitare a TVA-ului nu se întemeiază pe valoarea în vamă a mărfurilor în cauză, după cum este cazul în cadrul regimului vamal 40, ci, conform articolului 2 alineatul (1) litera (b), articolului 83, articolului 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) și articolului 143 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2) din Directiva 2006/112, pe prețul de cumpărare a mărfurilor respective, așa cum acesta din urmă este facturat în statul membru de destinație finală a mărfurilor.
- 553 În speță, revenea, în consecință, autorităților din statele membre de destinație a mărfurilor în cauză, și nu celor din Regatul Unit, în calitate de stat membru de import, să se asigure că baza de impozitare a TVA-ului a fost determinată corect, astfel încât să se plătească TVA-ul datorat în integralitate pentru achizițiile intracomunitare în cauză.
- 554 Din moment ce, în cadrul regimului vamal 42, nu există o legătură între valoarea în vamă a mărfurilor în cauză și baza de impozitare a TVA-ului pentru importurile în cauză, răspunderea eventuală a Regatului Unit, stat membru de import, pentru necolectarea efectivă și integrală a taxelor vamale care rezultă din caracterul inadecvat al controalelor efectuate de autoritățile sale vamale în ceea ce privește corectitudinea valorii în vamă declarate a acestor mărfuri nu poate fi, în principiu, extinsă în temeiul necolectării efective și integrale a TVA-ului pe teritoriul altui stat membru, și anume cel de destinație.
- 555 În plus, Comisia nu a susținut în mod specific și, prin urmare, nici nu a demonstrat că autoritățile vamale ale Regatului Unit nu au controlat în mod adecvat respectarea obligațiilor de informare de care este condiționată, în temeiul articolului 138 alineatul (2) din Directiva 2006/112, aplicarea scutirii prevăzute la articolul 138 alineatul (1) din aceasta din urmă.
- 556 În cadrul regimului vamal 42, o eventuală insuficiență a controalelor prin care se urmărește asigurarea stabilirii corecte a bazei de impozitare a TVA-ului pentru importurile în cauză, dacă ar fi dovedită, ar trebui, în consecință, să fie imputată în primul rând autorităților vamale ale statului membru de destinație finală a mărfurilor respective.
- 557 De asemenea, trebuie înlăturată argumentația Comisiei potrivit căreia, prin faptul că nu a luat măsurile adecvate pentru a asigura recuperarea TVA-ului datorat în cadrul regimului vamal 42 potrivit mecanismului de scutire prevăzut la articolul 143 alineatul (1) din Directiva 2006/112, Regatul Unit a împiedicat autoritățile celorlalte state membre să stabilească în mod corect baza de impozitare a TVA-ului pentru importurile în cauză și, prin urmare, să colecteze în integralitate plata acestei taxe.

- 558 Astfel, chiar presupunând că, după cum susține Comisia, diferitele măsuri luate de Regatul Unit în cursul operațiunilor Badminton, Octopus, Samurai și Breach pentru a preveni pierderile, în alte state membre, de resurse proprii provenite din TVA au avut în final numai efecte limitate asupra prevenirii acestor pierderi, nu rezultă de aici, și nici Comisia nu demonstrează în niciun caz acest lucru, că statul respectiv ar fi împiedicat autoritățile statelor membre de destinație să calculeze în mod corect TVA-ul datorat și să colecteze această taxă în integralitate.
- 559 Deși, astfel cum reiese în special din raportul OLAF, organizațiile criminale în cauză au efectuat o utilizare frauduloasă a regimului vamal 42 pentru a eluda, la scară largă, în statele membre de destinație a mărfurilor în cauză, plata TVA-ului și acest lucru a determinat, fără nicio îndoială, pierderi financiare importante atât pentru statele membre, cât și pentru Uniunea însăși, Regatul Unit nu poate fi considerat singurul răspunzător pentru caracterul insuficient al controalelor care au făcut posibilă o astfel de fraudă și pierderile de TVA care au rezultat din aceasta.
- 560 Astfel cum a arătat și domnul avocat general la punctul 351 din concluzii, o asemenea fraudă și pierderile financiare care decurg din aceasta trebuie apreciate în contextul problematicii bine cunoscute a deficiențelor controalelor din cadrul acestui regim vamal, astfel cum au fost aplicate de statele membre, deficiențe pe care autorii fraudelor le-au exploatat pe deplin și pe care Curtea de Conturi le-a denunțat în mai multe rânduri, mai ales în Raportul special nr. 24/2015.
- 561 În consecință, în ceea ce privește importurile în cauză efectuate în perioada încălcării în cadrul regimului vamal 42, afirmația Comisiei potrivit căreia Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b), al articolului 83, al articolului 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c), precum și al articolului 143 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2) din Directiva 2006/112 trebuie înlăturată.
- 562 În al doilea rând, trebuie să se examineze afirmația Comisiei potrivit căreia, întrucât, din cauza insuficienței controalelor vamale efectuate în Regatul Unit cu privire la importurile în cauză în perioada încălcării, autoritățile vamale ale acestui stat nu au determinat corect, pentru mărfurile în cauză, baza de impozitare a TVA-ului pentru aceste importuri și, prin urmare, nu au colectat integral taxa datorată, statul respectiv nu a pus la dispoziția instituției menționate cuantumul corect al resurselor proprii provenite din TVA, cu încălcarea articolelor 2 și 8 din Deciziile 2007/436 și 2014/335, a articolelor 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1150/2000, a articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul nr. 609/2014, precum și a articolului 2 din Regulamentul nr. 1553/89.
- 563 Din moment ce această critică se întemeiază pe premisa potrivit căreia Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau, în temeiul dreptului Uniunii în materie de TVA, de a determina în mod corect baza de impozitare a acestei taxe pentru importurile respective și de a colecta integral TVA-ul datorat, trebuie să se examineze numai pentru importurile în cauză efectuate în cadrul regimului vamal 40, din moment ce rezultă din cele ce precedă că această premisă este verificată numai pentru aceste importuri, iar nu pentru cele efectuate în cadrul regimului vamal 42.
- 564 În această privință, trebuie amintite, mai întâi, anumite caracteristici ale sistemului resurselor proprii ale Uniunii în ceea ce privește în mod specific resursele provenite din TVA.

- 565 În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Deciziile 2007/436 și 2014/335, aplicabile în speță, resursele proprii ale Uniunii includ, pe lângă resursele proprii tradiționale, veniturile din aplicarea unei cote uniforme la bazele armonizate de evaluare a TVA-ului, stabilite în conformitate cu normele Uniunii.
- 566 În plus, din articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1553/89 reiese că baza resurselor proprii provenite din TVA se determină pornind de la operațiunile impozabile prevăzute în articolul 2 din Directiva 2006/112.
- 567 Fără a aduce atingere diverselor ajustări prevăzute de dispozițiile regulamentului menționat, articolul 3 din acesta prevede că baza resurselor provenite din TVA se obține împărțind totalul veniturilor nete din TVA încasate de statul membru în cursul aceluși an la coeficientul de colectare a taxei în cursul anului respectiv, fiind reținută pentru o asemenea împărțire o cotă medie ponderată de TVA, în cazul în care într-un stat membru sunt aplicate mai multe cote de TVA (Hotărârea din 15 noiembrie 2011, Comisia/Germania, C-539/09, EU:C:2011:733, punctul 67).
- 568 Sistemul de resurse proprii ale Uniunii are ca obiectiv, în ceea ce privește resursele provenite din TVA, să creeze, în sarcina statelor membre, o obligație de a pune la dispoziția Comisiei, ca resurse proprii, o parte din cuantumurile pe care le încasează cu titlu de TVA (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 noiembrie 2011, Comisia/Germania, C-539/09, EU:C:2011:733, punctul 71).
- 569 Există astfel o legătură directă între, pe de o parte, colectarea veniturilor din TVA cu respectarea dreptului Uniunii aplicabil și, pe de altă parte, punerea la dispoziția Comisiei a resurselor provenite din TVA corespunzătoare, de vreme ce orice lacună în colectarea acestor venituri se poate afla la originea unei reduceri a acestor resurse (Hotărârea din 15 noiembrie 2011, Comisia/Germania, C-539/09, EU:C:2011:733, punctul 72).
- 570 Curtea a statuat de asemenea că revine statelor membre obligația de a asigura o colectare efectivă și integrală a resurselor proprii ale Uniunii, inclusiv cele provenite din TVA, și că, în acest scop, respectivele state au obligația să procedeze la recuperarea sumelor corespunzătoare resurselor proprii care au fost sustrate bugetului Uniunii din cauza unor fraude (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 decembrie 2017, M. A. S. și M. B., C-42/17, EU:C:2017:936, punctul 32).
- 571 În speță, în ceea ce privește importurile în cauză efectuate în cadrul regimului vamal 40 în perioada încălcării, la punctul 550 din prezenta hotărâre s-a constatat că, întrucât autoritățile vamale ale Regatului Unit au omis să efectueze controalele necesare pentru a determina valoarea în vamă corectă a produselor în cauză și, prin urmare, nu au asigurat o colectare efectivă și integrală a taxelor vamale datorate, nici TVA-ul aferent acestor importuri nu a fost încasat efectiv în integralitate, întrucât baza de impozitare a TVA-ului pentru respectivele importuri a fost stabilită pe baza unor valori în vamă incorecte, deoarece acestea sunt inferioare valorii reale a produselor în cauză.
- 572 Cu toate acestea, astfel cum a arătat și domnul avocat general la punctul 344 din concluzii, trebuie să se constate că Comisia nu demonstrează corespunzător cerințelor legale că o asemenea omisiune a autorităților vamale din Regatul Unit de a asigura colectarea efectivă și integrală a TVA-ului cu ocazia aceluși importuri a generat efectiv pierderi de resurse proprii provenite din această taxă.

- 573 Astfel, după cum s-a arătat la punctul 567 din prezenta hotărâre, articolul 3 din Regulamentul nr. 1553/89 prevede că baza resurselor provenite din TVA se calculează în esență împărțind totalul veniturilor nete din această taxă încasate de către statul membru în cursul aceluși an la coeficientul de colectare a taxei respective în cursul aceluși an.
- 574 Or, chiar dacă, în ceea ce privește importurile în cauză efectuate în cadrul regimului vamal 40, importatorii nu au plătit TVA-ul în integralitate din moment ce baza de impozitare a acestor importuri în scopuri de TVA era prea scăzută, acest lucru nu a avut în mod necesar drept consecință faptul că veniturile nete din TVA au fost afectate.
- 575 Astfel, atât importatorul, cât și ceilalți operatori care intervin în aval în vânzarea produselor în cauză, înainte ca acestea să fie facturate consumatorului final, pot recupera TVA-ul pe care l-au plătit. Problema dacă veniturile nete din TVA sunt afectate de subevaluarea care a avut loc în cadrul importurilor menționate depinde, așadar, de prețul facturat consumatorului final.
- 576 Prin urmare, simpla constatare a subevaluării valorii în vamă a produselor în cauză nu implică în mod necesar o reducere a bazei de evaluare de la care se calculează resursele proprii provenite din TVA.
- 577 Având în vedere considerațiile care precedă, al treilea motiv trebuie admis în măsura în care este întemeiat pe o încălcare a articolului 2 alineatul (1) litera (d), precum și a articolelor 85-87 din Directiva 2006/112 și respins în rest.

4. Cu privire la neîndeplinirea obligației de cooperare loială consacrate la articolul 4 alineatul (3) TUE

a) Argumentația părților

- 578 Prin intermediul criticii invocate în cel de al doilea capăt de cerere din cererea introductivă, Comisia arată că, prin faptul că nu i-a comunicat toate informațiile necesare pentru a determina cuantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale și nu a furnizat, astfel cum s-a solicitat, conținutul avizului serviciului juridic al HMRC sau motivarea deciziilor de anulare a datoriilor vamale constatate, Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE și al articolului 2 alineatul (2) și alineatul (3) litera (d) din Regulamentul nr. 608/2014.
- 579 În această privință, în primul rând, Comisia reproșează Regatului Unit că a refuzat să furnizeze o copie a avizului serviciului juridic al HMRC sau orice altă indicație privind conținutul evaluării juridice care a condus la anularea datoriilor vamale constatate cu ocazia OVC Snake, pentru motivul că o astfel de evaluare juridică era confidențială și ținea de protecția comunicărilor dintre un avocat și clientul său.
- 580 În al doilea rând, Comisia susține că autoritățile vamale ale Regatului Unit nu au furnizat informațiile solicitate de serviciile sale pentru a determina cuantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale datorate.
- 581 Regatul Unit răspunde că, astfel cum ar fi indicat deja în cursul procedurii precontencioase, anularea datoriilor constatate în deciziile C 18 Snake nu a avut loc în urma vreunui aviz juridic, care nu ar exista, ci în temeiul unor decizii adoptate de serviciul independent al HMRC

competent în materie de examinări și de acțiuni în materie vamală. Acest serviciu ar fi anulat avizele respective pentru motivele indicate în deciziile menționate, care ar fi fost comunicate Comisiei.

582 Pe de altă parte, pe lângă această afirmație referitoare la lipsa comunicării către Comisie a acestui aviz juridic inexistent, instituția respectivă nu ar fi putut invoca, în general, nicio altă critică față de Regatul Unit în ceea ce privește obligația sa de cooperare loială, pentru motivul că acest stat nu ar fi comunicat instituției menționate toate informațiile necesare pentru a determina cuantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale.

b) Aprecierea Curții

583 Cu titlu introductiv, trebuie să se observe că, deși, în cel de al doilea capăt de cerere din cererea introductivă, Comisia invocă, pe lângă o încălcare a articolului 4 alineatul (3) TUE, o încălcare a articolului 2 alineatul (2) și alineatul (3) litera (d) din Regulamentul nr. 608/2014, această instituție nu a prezentat în motivarea acesteia în ce măsură Regatul Unit ar fi încălcat această din urmă dispoziție, astfel încât critica din acest capăt de cerere trebuie examinată numai în raport cu articolul 4 alineatul (3) TUE.

584 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, din principiul cooperării loiale, consacrat la articolul 4 alineatul (3) TUE, rezultă că statele membre sunt obligate să adopte toate măsurile de natură să garanteze aplicabilitatea și eficacitatea dreptului Uniunii (Hotărârea din 31 octombrie 2019, Comisia/Regatul Unit, C-391/17, EU:C:2019:919, punctul 93 și jurisprudența citată).

585 În plus, Curtea a statuat că, în conformitate cu rolul de gardian al tratatelor atribuit Comisiei în temeiul articolului 17 alineatul (1) TUE, revine acestei instituții sarcina de a asigura buna executare de către statele membre a obligațiilor lor în materie de resurse proprii ale Uniunii (Hotărârea din 9 iulie 2020, Republica Cehă/Comisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punctul 65) și că, în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE, statele membre sunt obligate să faciliteze îndeplinirea de către Comisie a acestei misiuni de supraveghere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 martie 2002, Comisia/Italia, C-10/00, EU:C:2002:146, punctul 88).

586 Pe de altă parte, atunci când, astfel cum este cazul în ceea ce privește supravegherea de către Comisie a bunei executări de către statele membre a obligațiilor lor în materie de resurse proprii ale Uniunii, această instituție depinde în mare măsură de elementele furnizate de statele membre, acestea sunt obligate să pună documentele justificative și alte documente utile la dispoziția instituției respective, în condiții rezonabile, pentru ca aceasta din urmă să poată verifica dacă resursele proprii ale Uniunii au fost puse în mod corect la dispoziție cu respectarea acestor obligații (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 martie 2002, Comisia/Italia, C-10/00, EU:C:2002:146, punctele 88 și 91).

587 În speță, Comisia reproșează Regatului Unit nu și-a îndeplinit obligația de cooperare loială astfel cum aceasta din urmă este prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din TUE, întrucât statul respectiv nu i-ar fi furnizat în timp util, pe de o parte, toate elementele de calcul aferente datoriilor reclamate în deciziile C 18 Snake, pe care Comisia le-ar fi solicitat în mai multe rânduri și care ar fi necesare pentru a calcula cuantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale și, pe de altă parte, avizul serviciului juridic al HMRC sau motivarea deciziilor de anulare a deciziilor C 18 Snake.

- 588 În această privință, este cert că, pe tot parcursul procedurii precontencioase, Regatul Unit a refuzat să furnizeze un document, calificat în mai multe rânduri de propriile autorități drept „aviz juridic”, pentru motivul că acest document era protejat de secretul profesional.
- 589 Comisia explică faptul că a solicitat furnizarea documentului respectiv întrucât a putut înțelege că acesta cuprindea o analiză juridică a motivelor care au determinat Regatul Unit să anuleze deciziile C 18 Snake.
- 590 Cu toate acestea, ulterior și în special în cursul misiunii de inspecție 18-11-1 desfășurate în luna aprilie 2018, ca și în răspunsul său din 22 iunie 2018 la scrisoarea de punere în întârziere, Regatul Unit a afirmat că nu exista un astfel de „aviz juridic” și că motivele care l-au determinat să anuleze deciziile C 18 Snake erau cele menționate în deciziile de anulare a acestora din urmă, care ar fi fost adoptate de un organism independent, și anume serviciul de examinare și de acțiuni în materie vamală al HMRC, în cadrul procedurilor referitoare la acțiunile îndreptate împotriva acestor decizii. Potrivit Regatului Unit, din aceste decizii reiese că deciziile menționate au fost anulate în esență pentru motivul că nicio metodă de reevaluare satisfăcătoare nu putea fi susținută în ceea ce privește importurile în cauză.
- 591 Comisia susține că copiile a 6 dintre cele 24 de decizii de anulare a deciziilor C18 Snake, obținute cu ocazia inspecției 18-11-1, nu i-au permis să înțeleagă motivele anulării acestor decizii.
- 592 În memoriul în duplică, Regatul Unit a adăugat că exista un aviz al serviciului juridic al HMRC, dar că acesta nu privea motivele care l-au determinat să anuleze deciziile C18 Snake, ci numai procedurile de lichidare inițiate împotriva anumitor operatori. Acest aviz ar fi însă protejat de secretul profesional.
- 593 Trebuie să se arate de asemenea că, în cadrul procedurii precontencioase, autoritățile vamale ale Regatului Unit au indicat că validitatea deciziilor C 18 Snake putea fi pusă în discuție din moment ce, în aceste decizii, PMC fusese utilizat pentru a determina valoarea în vamă a produselor în cauză, iar avizele respective, astfel cum fuseseră notificate întreprinderilor în cauză, nu permiteau să se stabilească o legătură directă între taxele solicitate și declarațiile vamale individuale în cauză.
- 594 Din dosarul prezentat Curții reiese de asemenea că Comisia a solicitat în mai multe rânduri Regatului Unit să îi comunice în detaliu calculele aferente datoriilor reclamate în deciziile C 18 Snake, din moment ce astfel de date erau necesare pentru a verifica dacă aceste datorii reflectau în mod corespunzător cuantumul pierderilor de resurse proprii referitoare la importurile vizate de deciziile respective.
- 595 Comisia explică faptul că, în lipsa unor astfel de date, ea a prezumat, fără să fi fost corectată cu privire la acest aspect de Regatul Unit în cursul procedurii precontencioase, că taxele solicitate în deciziile C 18 Snake fuseseră calculate pe baza PMA și, prin urmare, fuseseră stabilite la un nivel vădit prea scăzut. Acest lucru ar fi determinat-o să solicite în cererea introductivă, în ceea ce privește perioada cuprinsă între lunile noiembrie 2011 și noiembrie 2014, sumele corespunzătoare pierderilor de resurse proprii tradiționale calculate nu pornind de la aceste decizii, ci potrivit metodei OLAF-JRC, luând în considerare astfel toate importurile efectuate la prețuri inferioare PMA și imputând acestora o valoare egală cu PMC.

- 596 Aceasta arată că detaliile calculelor privind datoriile reclamate în deciziile C 18 Snake au fost în final furnizate de Regatul Unit în anexa la memoriul în duplică, ceea ce a permis să se constate că importurile în cauză fuseseră reevaluate nu pe baza PMA, ci a PMC și să se stabilească o legătură directă între taxele solicitate și declarațiile vamale individuale în cauză.
- 597 Întrebat în această privință de către Curte, Regatul Unit a explicat că autoritățile sale nu refuzaseră să comunice Comisiei detaliile acestor calcule în urma vizitei de inspecție din luna noiembrie 2017, însă nu au putut avea acces la acestea cu ocazia respectivă. Aceste calcule ar fi fost „redescoperite” cu puțin timp înainte de depunerea memoriului în apărare, în luna iunie 2019. Ar fi fost apoi necesar mult timp și resurse pentru a analiza și a trata cantitățile foarte mari de informații astfel obținute în cursul exercitării colectării, astfel încât Regatul Unit nu ar fi putut să le furnizeze înainte de depunerea memoriului în duplică.
- 598 Având în vedere toate aceste elemente de fapt și ținând seama de principiile consacrate în jurisprudența amintită la punctele 584-586 din prezenta hotărâre, trebuie să se constate că Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligația de cooperare loială, astfel cum aceasta este prevăzută la articolul 4 alineatul (3) TUE, întrucât acest stat nu a furnizat în timp util, pe de o parte, toate calculele referitoare la datoriile reclamate în deciziile C 18 Snake, pe care Comisia i le-a solicitat în mai multe rânduri și care erau necesare pentru a calcula quantumul pierderilor de resurse proprii tradiționale și, pe de altă parte, motivarea deciziilor de anulare a deciziilor C 18 Snake, pe care Comisia i-a solicitat-o de asemenea în mod repetat.
- 599 În schimb, nu este necesară pronunțarea cu privire la aspectul dacă Regatul Unit a încălcat obligația de cooperare loială prin refuzul de a furniza avizul juridic al HRMC. Astfel, este suficient să se constate că, prin utilizarea conjuncției coordonatoare „sau” în a doua parte a celui de al doilea capăt de cerere din cererea introductivă, Regatul Unit nu și-a îndeplinit, în orice caz, această obligație prin abținerea de a furniza în timp util motivarea deciziilor de anulare a deciziilor C 18 Snake.
- 600 Prin urmare, sub rezerva celor arătate la punctul 599 din prezenta hotărâre, trebuie să se admită critica invocată în cel de al doilea capăt de cerere din cererea introductivă, în măsura în care aceasta este întemeiată pe o încălcare a articolului 4 alineatul (3) TUE.
- 601 Având în vedere toate considerațiile care precedă, trebuie să se constate următoarele:
- prin faptul că nu a contabilizat quantumurile corecte ale taxelor vamale și nu a pus la dispoziție quantumul corect al resurselor proprii tradiționale referitoare la importurile în cauză, Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolelor 2 și 8 din Decizia 2014/335, al articolelor 2 și 8 din Decizia 2007/436, al articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul nr. 609/2014, al articolelor 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1150/2000, precum și al articolului 105 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii și al articolului 220 alineatul (1) din Codul vamal comunitar, ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor care îi reveneau în temeiul articolului 325 TFUE, al articolului 46 din Codul vamal al Uniunii, al articolului 13 din Codul vamal comunitar, al articolului 248 alineatul (1) din regulamentul de aplicare, al articolului 244 din regulamentul de punere în aplicare, precum și al articolului 2 alineatul (1) litera (d) și al articolelor 85-87 din Directiva 2006/112;
  - și prin faptul că nu a comunicat Comisiei toate informațiile necesare pentru stabilirea quantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale și nu a furnizat, după cum s-a solicitat,

motivarea deciziilor de anulare a datoriilor vamale constatate, Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE.

602 Respinge acțiunea în rest.

Cu privire la cheltuielile de judecată

603 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În temeiul articolului 138 alineatul (3) din acest regulament de procedură, în cazul în care părțile cad fiecare în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată, cu excepția situației în care, având în vedere împrejurările cauzei, Curtea consideră că este justificat ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.

604 În speță, întrucât Comisia a solicitat obligarea Regatului Unit la plata cheltuielilor de judecată, iar acesta a căzut în pretenții cu privire la partea esențială a concluziilor sale, se impune, având în vedere împrejurările cauzei, obligarea Regatului Unit să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie. Aceasta din urmă suportă o cincime din propriile cheltuieli de judecată.

605 În temeiul articolului 140 alineatul (1) din Regulamentul de procedură menționat, potrivit căruia statele membre care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată, Regatul Belgiei, Republica Estonia, Republica Elenă, Republica Letonia, Republica Portugheză și Republica Slovacă suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

1) Prin faptul că nu a contabilizat cuantumul corect ale taxelor vamale și nu a pus la dispoziție cuantumul corect al resurselor proprii tradiționale referitoare la anumite importuri de produse textile și de încălțăminte din China, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolelor 2 și 8 din Decizia 2014/335/UE, Euratom a Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene, al articolelor 2 și 8 din Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene, al articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) 2016/804 al Consiliului din 17 mai 2016, al articolelor 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților, precum și al articolului 105 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, și al articolului 220 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 648/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor care îi reveneau în temeiul

articolului 325 TFUE, al articolului 46 din Regulamentul nr. 952/2013, al articolului 13 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 648/2005, al articolului 248 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3254/1994 al Comisiei din 19 decembrie 1994, al articolului 244 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul nr. 952/2013, precum și al articolului 2 alineatul (1) litera (d) și al articolelor 85-87 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/69/CE a Consiliului din 25 iunie 2009;

și prin faptul că nu a comunicat Comisiei Europene toate informațiile necesare pentru stabilirea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale și nu a furnizat, după cum s-a solicitat, motivarea deciziilor de anulare a datoriilor vamale constatate, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE.

- 2) Respinge acțiunea în rest.
- 3) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata a patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.
- 4) Comisia Europeană suportă o cincime din propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Regatul Belgiei, Republica Estonia, Republica Elenă, Republica Letonia, Republica Portugheză și Republica Slovacă suportă propriile cheltuieli de judecată.

Semnături